Eduard Fraenkel

AESCHYLI

SEPTEM ADVERSVS THEBAS

AESCHYLI

SEPTEM ADVERSVS THEBAS

EX RECENSIONE GODOFREDI HERMANNI

CVM SCRIPTVRAE DISCREPANTIA SCHOLIISQVE
CODICIS MEDICEI ACCVRATIVS CONLATI

IN VSVM SCHOLARVM SVARVM

EDIDIT

FRIDERICVS RITSCHELIVS

PRAECEDVNT DE AESCHYLI VITA ET POESI
TESTIMONIA VETERVM

COMPOSITA A

FRIDERICO SCHOELL

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXV

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI.

Aeschyli fabulam Thebanam per proximos menses hibernos scholis academicis interpretaturum cum certiorem me faceret librarius exhausta esse eius editionis, quam olim eundem in usum emiseram, exemplaria, circumspicere coepi quam nunc editionem ut et usu commodissimam et parvo parabilem auditoribus commendarem. Non satis commoda, quantavis per se virtute nitentia, Dindorfii Weiliique exempla propterea visa sunt, quod non tantum scholiis veteribus et critico apparatu pleniore carent, verum etiam in ipsis verbis poetae ab antiquitatis memoria longiore intervallo distant quam quod meis consiliis meaeque enarrandi emendandique consuetudini conveniret. Redeundum igitur esse ad Hermanni exemplum intellexi nec corruptorum nimis tenax nec liberius evagans mutando, sed id illis quas significavi copiis augendum h. e. ad iterandam anni MDCCCLIII editionem Elberfeldensem. Nam ne meam ipsius qualemcumque recensionem audientium manibus traderem typis expressam, eadem hodie me quae olim ratio prohibuit longinqua annorum experientia in dies confirmata: haec quidem, quod ad excitandos intendendosque adulescentium animos plurimum valere sensi exspectationem eorum, ad quae per necessarias disputandi ambages certa ratiocinandi arte denique perveniatur, expleta autem in anticessum exspectatione multum et voluptatis et utilitatis perire cognovi.

Vt tamen novae editioni, quamvis subitaria opera parandae, aliquid novae dotis ne deesset, dupliciter consultum esse volui. Ac primum quidem, quoniam ipsius fabulae enarrationi praemittere tragoediae graecae, antiquioris potissimum et Aeschyliae, historiam soleo, ipsius antiquitatis

testimonia ad Aeschyli vitam et poesim spectantia addidi a FRIDERICO SCHOELLIO*) Vimariensi meo suasu naviter et conlecta et disposita: quo apparatu non sine aliquo fructu ut puto etiam alii utentur, siqui forte suis scholis sive hanc fabulam sive aliam Aeschyliam tractabunt. Idemque etiam magis in alteram partem novarum quae nunc accessere curarum cadit, quae quidem accuratiore descriptione codicis Medicei, nunc Laurentiani, continetur. Quem codicem etsi non modo demonstrari, sed ne ad probabilitatis quidem certiorem speciem adduci potest ipsum fontem fuisse ceterorum qui hodie exstant librorum ms. omnium — e quibus, dum haec scribo, cum Vitebergensem nunc Halensem, tum Gudianum nunc Guelferbytanum meis manibus et oculis tractare licet —: tamen eundem quantum et vetustatis praerogativa et tamquam consanguinitatis certa ratio commendent, neminem fugit. Neque enim hodie dubitari posse videtur, quin ex uno aliquo archetypo antiquiore cum Mediceus tum etiam alter quidam eiusdem vel supparis aetatis liber transscriptus sit nunc deperditus, ut illi persimilis, ita non prorsus par, ad hunc autem alterum recentiorum multitudo apographorum (loquor autem de tribus fabulis prioribus) fere redeat. Vt, si non usque quaque, at plerumque ipsius fontis deperditi imaginem tamquam vicaria opera referre Mediceus existimandus sit. Quod si ita est, facile apparet quanti ad ipsam emendationem sit, Medicei codicis memoriam accuratius, quam et olim fieri potuit et aliqua ex parte etiam nunc potest, investigatam cognosse. Accedit quod hac tantum via utiliter perspicitur, per quot gradus quasque meditandi coniciendique, non raro etiam hariolandi atque vitiandi vicissitudines ad eam quae hodie nobis in promptu est poesis Aeschyliae speciem saeculorum decursu denique perventum sit: id quod non minus e re esse iuventutis philologae putamus quam eiusdem poesis vim et granditatem apte modiceque in-

*) Vberius idem de vitae Aeschyliae fontibus et auctoritate aliisque id genus argumentis disseruit in 'Epistula de locis nonnullis ad Aeschyli vitam et tragoediae graecae historiam pertinentibus' Ienae prostante in aedibus H. Duffti: qua quidem una cum Rudolpho fratre patri Adolpho natalem septuagesimum pie gratulatur.

lustratam docili mente percipere et tamquam aperto pectore admirari.

Id igitur ut quantum posset consequerer, multo nunc largiora quam olim adiumenta praesto erant. Olim enim cum inter Tychonis Mommseni Carolique Prienii conlationes Medicei codicis plurimum discrepantiae intercedere vidissem, succurrit quidem ei incommodo Ottonis Ribbeckii nostri par amicitiae diligentia, sed ita tamen, ut in illis ipsis discrepantiis perscrutandis dirimendisque operam suam me auctore plerumque contineret. Aliquanto post, ignorans Ribbeckianas curas, non minus curiose Dindorfii in usum codicem retractabat Fridericus Duebnerus, promebatque partem horum excerptorum ad hanc ipsam fabulam, parodicum potissimum carmen pertinentem idem Dindorfius in praefatione exempli Teubneriani. Notabili deinceps labore de Aeschylo bene meriturus Rudolphus Merkelius septem fabulas omnes e Mediceo patientissime a se transscriptas ita publicavit, ut tamquam imagine ad verum quam proxime accedente illius scripturam repraesentaret*): multo is quidem etiam plus profuturus, nisi singulari consilio et solam manum primam respexisset prorsus neglectis quae illam subsecutae recentiores manus mutassent, et (quod etiam aegrius feras) ne prima quidem manus quid tandem ante correctionem aut lituram scripsisset vel scripsisse videretur, constantissime tacuisset solisque sterilibus punctis celasset potius quam significasset. Neque hoc ille detrimentum edito programmate Quedlinburgensi**), quod in una Septem adversus Thebas fabula singillatim percensenda versatur, ita compensavit, ut de primae manus vestigiis quaerentibus nobis satis fiat. — Quae cum ita essent, percommode accidit quod per commorationis Florentinae opportunitatem Ludovico Mendelssohnio licuit denuo pervestigato codice non mediocriter mihi gratificari adscitisque et Ribbeckii et Merkelii testimoniis plurimas quae

*) 'Aeschyli quae supersunt in codice Laurentiano veterrimo quoad effici potuit et ad cognitionem necesse est visum typis descripta edidit R. Merkel. Oxonii in typographeo Clarendoniano MDCCCLXXI'.

**) 'Aeschyli Cod. Laurentiani Oxoniae typis expressi praefationis lineamenta': ed. Quedlinburgi a. 1871.

relictae erant dubitationes diluere. Quo accedebat denique officiosissima Italorum voluntas Hieronymi Vitelli Florentini et Aeneae Piccolomini Pisani, quorum ille nuper Lipsiae, Berolini hic in studia philologica incubuit: qua opera effectum est, ut de quorundam versuum scriptura sciscitanti mihi prompte accurateque responderetur.

Hac igitur subsidiorum paene nimia copia ac varietate religiose in usum conversa quamquam de longe plurimis locis poteram satis confidenter testari, tamen si non de omnibus omnes scrupuli prorsus exempti sunt, eius rei culpa nec in me nec in testes meos conferenda est, sed in ipsum codicem. Ea est enim eius indoles et condicio, ut cum pulvisculo quod aiunt exhauriri omnino non possit. Atque omnium primum multum fallatur, si qui similem scripturae nitorem exspectet atque quo saeculi X vel XI graeci codices plurimi placere solent: a quorum ille munditia, concinnitate atque perspicuitate longius quam credas remotus est. Quippe sat properanti calamo usus librarius neque in figurandis litteris h. e. aequabiliter et distincte pingendis cum cura et diligentia versatus est, nec in accentibus spiritibusque vel inter se certo planeque discernendis vel suis vocalibus, non contiguis litteris superponendis, nec in litteris syllabis vocibus recte vel sociandis vel dissociandis: qua multiplici neglegentiae varietate fit ut et perincommoda et saepe valde ambigua lectio evadat. Poteritque id abunde ipse experiri, qui vel leviter oculis percurrere scripturae specimen lithographum illud voluerit, quod Choephoron versus 368—411 ed. Herm. complexum utilissimo consilio Dindorfius scholiorum volumini suo iunxit: quando typorum hodie in officinis usitatorum, quibus codicis imaginem imitari Merkelius instituit, species omnis suapte natura et prorsus impar est exaequando antiquitatis exemplo parum per se eleganti evidentique, et propter id ipsum multifariam fallax non potest non in errorem inducere. Hinc autem facile intellegitur, qui sit modus tenendus in definienda eademque respicienda et commemoranda 'discrepantia scripturae'. Velut, pauca ut exempli caussa delibem e similium multitudine innumerabilium, etsi talia qualia sunt λεγ́ω vel λεγ́ω vel propemodum λεγώ, κὰι τὸυσ πιστὸυσ χράινει σαγâισ σôυσθε τôισ

τεκοῦσι, 'εῦ ὄυτι 'οίακα ὀῦτοσ 'οδοῦσ ὀίκον ἤδη ἤκω δρό-μενον, ὦ σπάλω, λέγει ντὰ, ἄ νδρεσγὰρ, τὰλοι πὰπι στὸν, sic fere scripta sane oculis apparent, tamen eadem quoniam non profecto consulto voluit librarius ut disparia regulae et consuetudini, sed tantum leviter festinanti calamo excidere passus est, pleraque eius modi peccata consentaneum fuit silentio praetermitti: nisi quod quaedam propterea mentione digna habuimus, quod e certa doctrina grammatica esse repetenda visa sunt, velut identidem rediens τῆνδε scriptura cum quibusdam finitimis. — Praeterea autem ipsam quam dixi ambiguitatem ut scripturae, ita lectionis, quo saltem uno notabiliore exemplo quanta sit ostendam: versu huius fabulae 28 cum non μεγίστην, sed μεγίστηην Merkelius et legisset et transscripsisset et typis exprimi iussisset, tamen postquam diligentissime delineatum exemplum Itali amici comiter transmisere, prorsus intellectum est perplexiore sane litterarum ductu (qui dici nequit quotiens omnino quamque moleste legentem moretur) nec satis liquido, sed nihilo minus certo μεγίστην scriptum esse, non μεγίστηην. Id quod etiam in similia alia cadere eaque ex parte graviora volo.

Verum multo etiam plus incommodi Mediceum codicem tractanti e manuum diversitate oritur emendatricem operam poetae verbis admoventium. Elaborasse autem in eo negotio quattuor manus exploratum est, sed eas saepe numero tam distinctu difficiles, inde ut plurimum dubitationis nascatur. Et prima quidem (*pr.* vel *ant.*) sive per oscitantiam librarii sive solo calami lapsu tam crebro peccavit, longe plurima ut aut radendo delenda aut superscribendo aliisve modis corrigenda fuerint. Id etsi aliquotiens eadem manus sive inter scribendum sive inter relegendum facere ipsa potuit, tamen potiore ex parte secunda (*sec.*) praestitit, denuo inspecto ut videtur archetypo exemplo vitia multa recte tollens. Quam manum cum eandem esse, qua scholia scripta sint, plerique affirmant, tamen hoc ipsum num ita se habeat ab aliis valde dubitatur, eidem potius scholia manui tribuentibus quae poetae verba scripsit. Ac certum est saltem, falsissimo argumento uti qui haec esse litteris minusculis, maiusculis autem scholia scripta narrant: quando scholiorum quoque litteraturam

minusculam esse, tantum aliquanto saepius quam in ipsa fabula inmixtis maiusculis elementis, manifesto luculenteque ad Choephoros pertinens tabula lithographa Dindorfiana docet. Verum etiam tertia (*tert.*) manus emendatrix supervenit eaque non indocti grammatici, qui διορθωτοῦ partes agens cum suomet iudicio usus, tum fortasse etiam antiquiore libro ms. adhibito, nec indiligenter nec improbabiliter haud pauca expedivit. Postremo non desunt quartae manus (*rec.*) vestigia e saeculo XIV vel XV repetenda, quae Byzantinum magistellum produnt aliquando vel temere interpolantem vel imperite mutantem. Quamquam etiam e talium sive futtilitate sive exiguitate est ubi aliquid discas. Velut ut unum quiddam designem utut leviusculum, cum prima manus prope constanter praepositiones cum suis nominibus coalescere in unum vocabulum voluisset, e. c. προσχρέοσ προπόλεωσ καταπτόλιν ἐπιχθονὸσ ἀμφιπόλιν, id ignorans corrector (quicumque is fuit) e certa doctrina antiquioris artis fluxisse, non fere minus constanter addito accentu effecit πρὸσχρέοσ πρὸπόλεωσ κατὰπτόλιν ἐπὶχθονὸσ ἀμφὶπόλιν. In quo genere omni commemorando fateor nimia me diligentia maluisse quam in contrariam partem peccare. Nisi quod in distinguendis manibus diligentiam 'fallere nesciam' nemo exspectet. Nec enim primam atque secundam tantum, verum saepe etiam secundam atque quartam tam inter se similes esse, vix ut multis in locis cum aliqua confidentia discerni possint, consentiens vox est testium meorum, unam tertiam subviridis coloris indicio dignosci affirmantium. Vnde non mirabere aliquotiens 'primae' vel 'antiquae' manui simpliciter opponi 'recentiorem' (*rec.*), sive ea secunda esse sive quarta videbitur. Verum etiam quod ad ipsam primam attinet, memorabilis quaedam testium dissensio non est silentio praetereunda, quae per totam fabulam pertinet. 'Iota' enim 'adscriptum' (quando 'subscriptum' ignorare ipsam antiquitatem constat) cum saepe additum sane legatur, saepe omissum sit, longe id plurimis exemplis secundae vel recentiori manui tribuens Merkelius typis omnino non expressit, quod contra a prima profectum ceteris testibus plerisque visum est. In ea igitur caussa ne quid neglegerem incuriosius quamvis pusillo in genere, illius testimonium posui simpli-

citer, ab initio fabulae adiecta *pr.* nota, alius manus ne mentione quidem facta, post autem, ut et chartis parcerem et taedium vitarem, sine ullius manus nota ulla. Talium igitur in numero haberi volo v. 2 πρύμνη, 16 γῆ et τροφῷ, 17 πέδῳ, 37 ὁδῷ, 55 πάλῳ, 67 σαφηνείᾳ: quae omnia etsi nunc adscriptum habent ι (ηι ωι αι), tamen id cui manui debeatur in dubitatione versatur. Eximenda autem ex horum numero ea sunt, in quibus de duabus manibus dedita opera testamur: ut v. 16 de φιλτάτῃ[1], 52 ἀνδρείᾳ[1] plurimisque id genus aliis.

De his autem rebus omnibus, ut de indole universa codicis Medicei, quoniam aliqua ex parte accuratius quam postea ab aliis factum vidi, ante hos XXII annos ad me Carolus Prienius perscripsit, non esse committendum putavi quin huc spectantia illius verba ex editione priore iterata infra ponerem. Sic igitur ille:

„Das Format ist Mittelfolio; das Material glattes Pergament, zum Theil blendend weiss; die Schrift des Textes durchaus Minuskel, die der Scholien dagegen Majuskel, nur selten mit einer Minuskel untermischt*); die Zeilenzahl nicht durchgehend gleich, im Anfang 43, weiterhin 44, 45 bis 48, letzteres meistens in den Septem; die Zeit, so weit ich zu beurtheilen vermag, die erste Hälfte des 11ten Jahrhunderts. Die Scholienschrift legt Keil derselben Hand bei die den Text geschrieben**), und auf seine Autorität möchte um so mehr zu geben sein, als er sich wegen des Apollonius und seiner Scholien lange mit diesem Codex beschäftigt hat. Ich halte sie für später, nicht so sehr wegen der Verschiedenheit in der Wahl der Buchstaben, als zuvörderst wegen der Tinte. Die erste Hand des Textes hat nämlich mit einer Tinte geschrieben, die jetzt fast verblichen ist: daher eine spätere Hand die alten Züge durchgehends mit neuer Tinte nachgezogen hat. Diess ist mit Sicherheit sowohl an einigen ganzen Seiten, als auch hie und da an einzelnen nicht nachgezogenen, daher sehr verblichenen und oft sehr schwer lesbaren Worten zu erkennen. Sodann lässt sich mit genetzter Fingerspitze die aufgetragene Tinte der zweiten Hand abwischen, und dann stehen die blassen Züge der ersten da; ja öfter sind auch die alten Züge nicht genau getroffen, und so erkennt man neben den nachgezogenen Zügen der

---

*) Id quidem secus se habere supra dixi.

**) Idem semet sentire Mendelssohnius mihi significavit.

zweiten Hand noch ganz deutlich die verblichenen der ersten. Die Scholien sind aber nicht nachgezogen, weil das Bedürfniss dazu nicht vorhanden war, und noch jetzt ganz trefflich lesbar, obgleich etwas blasser als die nachgezogene m. sec. Diess gilt für alle Stücke. Ausserdem scheint mir auch die Hand der Scholien an sich eine jüngere: worin ich mich indess Keil's Autorität gern unterwerfe. In den Septem ist aber noch eine andere Hand zu unterscheiden, die ich die m. tertia nenne. Diese bediente sich einer bläulich gewordenen Tinte, zog manches nach und hat hie und da geändert. Eine m. quarta endlich habe ich in einigen Fällen annehmen zu müssen geglaubt an solchen Stellen dieses Stückes, wo die Tinte blasser ist als die der dritten Hand, aber verschieden von m. pr. und sec. Sie als vierte d. h. jüngste zu bezeichnen bin ich dadurch veranlasst, dass sie eine gewisse Unkenntniss verräth. So änderte sie zweimal das u in β, desgleichen ϖ in cπ; ja an einer Stelle hielt sie jenen Zug des σπ für ein π und schrieb noch ein σ davor. — Was die zahlreichen Rasuren des Codex anlangt, so ist kein Zweifel dass die meisten (dieses mit Bestimmtheit), wo nicht fast alle oder alle schon von der ersten Hand herrühren. Diese hat vielleicht nochmals das Geschriebene durchgesehen, entweder nach Vollendung des Ganzen oder auch eines Blattes, oft auch auf der Stelle das Falsche ausradirt. Namentlich die richtige Setzung des Accents, oder auch dieselbe Tinte in und ausserhalb der Rasurstelle, beweist das Gesagte für die meisten Stellen, und macht es wahrscheinlich für die meisten andern. Häufig genug hat auch die erste Hand augenblicklich radirt und die Rasurstelle frei und unbeschrieben gelassen. Daher reducirt sich das Meiste (besonders was Rasuren betrifft) auf die erste Hand, was man bei oberflächlicher Betrachtung als m. sec. bezeichnen würde. Nur selten, an Hauptstellen, habe ich die Rasuren erwähnt (obgleich mir alle notirt), weil darauf nichts ankommt.*) Die sicher von m. pr. stammenden sind fast alle übergangen; dagegen wo man mit einigem Grunde zweifeln oder ganz sicher das Gegentheil annehmen kann, ist alles angemerkt."

Superest ut, quam in choricis carminibus Mediceus versuum discriptionem sequatur, quanta fieri brevitate poterit significem: unde, quas certa aetate metricae artis auctores vel magistelli rationes aut ratiunculas menti suae informarint, intellegatur. Canticorum igitur colometriam

*) Id etsi plerumque verum esse puto, tamen quoniam ne in his quidem notandis quidquam desiderari volui, rasuras omnes vel prope omnes stellulis ** designavi.

subieci sic institutam ut, quotienscumque cum discriptione Hermanniana codici conveniret, hac nota = uterer, discrepantium autem versuum initia ponerem. Quo in genere sciendum est librarium, quo spatio parceret, saepe binos versiculos in eadem membranae linea perscripsisse, sed eos tam amplo intervallo discretos, ut de sociandis colis (sive rectius commata dices) nequaquam cogitandum sit. Cuius rei exempla oculis subiecta habes in huius editionis paginis 107. 112 sq. 115.

78—81 = 82 σ' ἄναυδοσ 83—85 = 86. 87 ἰὼ — θεαί τ' 88—92 = 93—95 πότερα — δαιμόνων — ἀκμάζει — μέλλομεν 96 = 97. 98 πέπλων — ἀμφίλιταν 99 = 100—105 τί ῥέξεισ — τὰν τεὰν — ἔπιδ' ἔπιδε — ἄν ποτ' — πολιάοχοι — **ἴθ' ἴτε (τ above) — ἴδετε 106—109 = 110. 111 ἀλλ' ὦ Ζεῦ — ἄρηξον 112—124 = 125 σύ τ' ἄρησ· φεῦ φεῦ — ἐπώνυμον κάδμου 126—128 = 129—135 γεγόναμεν — θεοκλύτοισ — πελαζόμεσθα — λύκιοσ γενοῦ — στόνων — λᾶτογένεια — τόξον — ἄρτεμι φίλα — ἐ ἐ ἐ ἐ 136—138 = 139 ἄρτεμι φίλα — ἐ ἐ ἐ ἐ 140—147 = 148. 149 πολεμόκραντον — τε, μάκαιρ' 150. 151 = 152—154 ἰὼ τέλειοι — τὰσ δέ γε — πόλιν — θ' ἑτεροφώνω 155—157 = 158. 159 λυτήριοι — δείξαθ' — μέλεσθε δ' 160—162 =

184—186 ὦ φίλον — σασα τὸν — ὄτοβον — ριγγεσ 187—189 = 193—195 ἀλλ' ἐπὶ — ἀρχαῖα — νιφάδοσ — νειφομένησ 196—198 = 202—205 μή ποτ' — ἅδε — δ' ἀστυδρομουμέναν — μ' ἁπτόμενον 209—212 = 216—218 = 222—224 =

270—276 μέλει — γείτονεσ — μέριμναι — τὸν — δράκοντα δ' — ὑπερδέδοικε — ων δυσευνήτορασ — τρομοσ (φ above) 277—282 = 283—285 παντὶ — θεοὶ — καδμογενῆ 286—288 = 290. 291 ὕδωρ — στατον 292—299 = 300. 301 τε στάθητ' ὀξυγόοισ λιταῖσιν uno versu 302. 303 οἰκτρὸν — ἀΐδαι 304—314 = 315. 316 κλαυτὸν — νομίμων 317—320 = 321. 322 ἐ ἐ δυστυχῆ τε πράσσει uno versu (contra atque 308) 323. 324 ἄλλοσ — τὰ δὲ 325—327 = 328. 329 κορκορυγαὶ — δ' ὀρκάνα 329—338 = 339. 340 παντοδαπὸσ — ἀλγύνει — πικρὸν δ' 341—349 =

398—402 τὸν ἀμὸν — θεοὶ — πρόμαχοσ — δ' αἱματηφόρουσ — ὑπὲρ 433—437 ὄλοιθ' — κεραυνοῦ — πρὶν — πωλικῶν τ' — ὑπερκόμπω 462—466 = 502—506 πέποιθα — ἀφι-

λον — δαίμονοσ — καὶ δαροβίοισι — πρόσθε 544—548 ἱκνεῖται — τριχὸσ δ' — μεγάλα — κλύων — θεοὶ τούσδ' 607—611 κλύοντεσ — ἡμετέρασ — δορίπονα — γᾶσ — βαλὼν 667—669 τί μέμονασ — θυμοπληθῆσ — κακοῦ δ' 673—675 ὠμοδακήσ — πικρόκαρπον — αἵματοσ 679—682 ἀλλὰ σὺ — βίον — κ εἶσι — θεοὶ 686—689 νῦν ὅτε — λήματοσ — ἴσωσ — πνεύματι

701—707 = 708—714 = 715—719 = 720—722 τίσ ἂν — νέοι 723—726 = 727—730 βία[1] — πυθικοῖσ — γέννασ 731—738 = 739—742 κακῶν — τὸ μὲν — τρίχαλον — πόλεωσ 743—746 = 747—752 = 753—758 = 759—765 = 766—772 =

802—811 = 812—819 = 820—827 = 828—832 τάδ' αὐτόδηλα — διπλαῖ — κάκ' αὐτοφόνα — λεια τὰ πάθη — τί δ' ἄλλο — δόμων — ἀλλὰ 833. 834 = 835—837 τὰν ἄστονον — ναύστολον — τᾶν ἀστιβ*ῖ — νι· τᾶν — πάνδοκον 838—844 = 845. 846 ἰαχεῖν (uno versu) 847—864 = 865. 866 τετυμμένοι δῆτα — δμ‾‾‾οσπλάχνων 868—871 αἶ αἶ — αἰ αἶ — θανάτων — διανταίαν — δόμοισι — πεπλαγμένουσ (v. ad 867) 872—874 = 875—878 διήκει — στόνοσ — στένει — μενεῖ — δι' ὦν — δι' ὦν — θανάτου 881. 882 = 883. 884 διαλλακτῆρι δ' οὐ — κάμεμφία 885—889 = 890—896 δόμων — δαϊκτὴρ — στονοσ — δαΐφρων — δακρυχέων — κλαιομένασ — τοῖνδε (sed v. 892 sic: δαϊκτὴρ γόοσ αὐτό‿στονοσ) 897—900 πάρεστιν — θλίοισιν — πολλὰ — ξένων — πολυφθόρουσ 901—907 δυσδαίμων — προπασᾶν — τεκνογόνοι — παῖδα — τούσδ' — λᾶλοφόνοισ 908—911 = 912—919 πέπαυται — ζοὰ — κάρτα — πικρὸσ — ξεῖνοσ — θηκτὸσ — κακὸσ — πατρὸσ τιθεὶσ 920—923 = 924—931 ἰὼ — πόνοισι — πόνοισι — τελευτᾶι — ἀραὶ — παντρόπω[1] — ἔστακεν — ἐν αἶσ — σασ ἔληξε 932 παισθεὶσ — σὺ δ' 933—939 = vid. ad v. 937 941—951 = 954—956 = 957. 958 uno versu: vid. ad v. 957 959—974 = 975—985: vid. ad v. 975 986 —988 =

1039 φεῦ — φεῦ 1040—1055 = 1056. 1057 uno versu 1058—1062 = 1063—1065 μὴ ἀνατραπῆναι — μὴδ' ἀλλοδ. — κατακλυσθῆναι

Scholia codicis Medicei, eruditionis Alexandrinae tenues reliquias, unde recentiorum interpretum verbosiores commentarii fere toti pendent, Aeschylo subieci e Dindorfiano exem-

plo anni MDCCCLI expressa. Pleraque autem omnia cum in marginibus codicis scripta sint, paucae tantum eaeque fere brevissimae explicationes inter ipsos versus Aeschylios interpositae legantur, has quidem ab illis distinguere non est operae pretium visum. Quod contra sedulo curavi ut, quae principis scholiastae verbis aliquotiens recentior manus addidit, hac nota (. . . .) discriminarem. A qua haec differt (*i.* . . . .) h. e. '*immo* . . . .', qua vitiosae in Mediceo scripturae correctiones sive a Dindorfio sive ab aliis factas significavi. Quodsi e recentiorum scholiorum farragine Byzantina, quam saluberrimo instituto prorsus segregatam esse a Mediceorum munditia Dindorfius voluit, peti posset quod ad horum vel emendationem vel intellectum spectaret, adieci uncinulis [. . . .] inclusum: taliaque ab ipso Dindorfio saepius commemorata hoc minus putavi praetermittenda esse, quod eorum quaedam nunc ne exstare quidem in Dindorfiana recentiorum scholiorum illorum recensione vidi. Velut frustra hic quaeras prolata a Dindorfio v. 25 οὐκ ἐμπύροις χρώμενος, 26 ἐπέβαλλε et ἤτοι, 29 ἀγορεύειν, alia: de qualibus sic esse statuendum videtur ut non e recentiorum scholiorum codicibus hausta esse credantur, sed pro emendationibus ipsorum Mediceorum habeantur, factis ab horum editoribus prioribus. Praeterea quoniam, quae e suo scholiorum Mediceorum apographo Hermannus per 'Adnotationum' varias opportunitates exprompsit, non raro aliquantum differunt a Dindorfii memoria, hanc discrepantiam omnem in imo margine posui adscripta *H* nota. Non respexi autem, ut par erat, multo potiores discrepantias quae inter ipsam scholiorum editionem Dindorfianam et decennio ante ab eodem in praefatione 'Annotationum' p. 15 seqq. vulgatum eorundem specimen intercedunt: in quo, ut hoc commemorem, ne lemmata quidem apparent in ipso Mediceo codice perscripta. Quae lemmata quo religiosius servavi, eo confidentius illa resecui quae editoribus demum debentur, utpote et inutilia et facile fallacia. — Ceterum plurima in his scholiis restare quae emendatione egeant tam apertum est, ut haud pauca vel inter legendum tamquam praetereundo emacules. Gravioribus mendis tollendis cum nostra memoria multi per multiplicem commentandi disputandique occasionem

non infructuosam operam navaverint, volueram ea omnia cum cura conlecta huic ipsi praefationi appendicis loco subicere. Verum ecce typographus nuntiare graviter urgere temporis penuriam, finiendumque esse nisi proxime instante academici officii necessitate auditores vellem optabili institutionis adminiculo destitui. Iungentur igitur, quae ex illo genere in promptu sunt, 'Syllogae curarum criticarum in Aeschyli VII adv. Th. positarum', quam aliquo ex tempore docti iuvenis industria me auctore parat: quod quidem supplementum huius editionis curabitur ut ne nimis diu exspectetur.

Scr. Lipsiae m. Oct. a. CIƆIƆCCCLXXV.

DE AESCHYLI VITA ET POESI

TESTIMONIA VETERVM

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

(1) Αἰςχύλος ὁ τραγικὸς γένει μέν ἐςτιν Ἀθηναῖος, Ἐλευςίνιος τῶν δήμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύςιν.

(2) Νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίηςιν καὶ τὴν διάθεςιν τῆς ςκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν ςκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ ςεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριςτοφάνης·

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώςας ῥήματα ςεμνά
καὶ κοςμήςας τραγικὸν λῆρον.

(3) Cυνεχρόνηςε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν †Μ̃ ὀλυμπιάδα.

(4) Γενναῖον δὲ αὐτόν φαςι καὶ μεταςχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης ςὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Cαλαμῖνι ναυμαχίας ςὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας.

(5) Κατὰ δὲ τὴν ςύνθεςιν τῆς ποιήςεως ζηλοῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ πλάςμα, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶςι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράςει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέςεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περι-

I. Scripturae discrepantia ad Mediceum spectat; apographorum interpolamenta quaedam (ς signata) exhibui, scripturae discrepantiam in his quidem enotare supersedi.

1 Αἰςχύλου βίος 3 κυν^{α}εγείρου ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου ς 6 ὑπερῆιρεν 8 Ran. v. 1004 11 ςυνεχρόνιςεν ξγ' Casaubonus de satyr. poesi I, 5; ξδ' E. R. Langius de Aesch. (Berol. a. 1832) p. 4; ξε' S. Petitus Misc. III, 14 14 κυν^{α}εγείρωι 15 νεωτάτω 16 ναυμαχίας 17 ἀδρὸν

πετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωικόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβη ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν, γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ· ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

(6) Ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατά τινας μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.

(7) Τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὡς τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

(8) Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν.

(9) Καὶ σφόδρα τῷ τε τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελῴοις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν

---

2 περιτιθέναι, εἶ ex ε corr. 1 ἀκραῖον Bothius 7 τῆι νιόβη ἕως, supplevit Bothius τρίτης ἡμέρας ς 8 ἐν τε τοῖς 10 ὀλιγα 11 πάμπολλοι 12 ἄλλό τι δάκρὺ (i. e. δάκρυον) 15 ἀπῆρεν Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον ς τὶν (i. e. τινὰ) μὲν ὑπο 16 τῷ om. 21—23 (7) post verba πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα (10) Bothius transponebat, post verba πρὸς ἀπάτην κέχρηται (14) Naekius Mus. Rhen. t. I (1833) p. 501; seclusit post Westermannum Dindorfius 23 ἐκψύξαι 24 ἱέρωνος τε τὴν 25 κτίσαντος Langius l. s. s. p. 17 τὰς αἴτνας 28 γελωΐοις ετος γηραιος ἔτος ὢν ἐτῶν ε' πρὸς τοῖς ξ' ς ἐτελεύτα ex τελευτᾶ corr. 1

τρόπον· ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν ʻοὐράνιόν σε βέλος κατακτενεῖʼ.

(10) Ἀποθανόντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
ἀλκὴν δʼ εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες, ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο.

(11) Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν.

(12) Ἐβίω δὲ ἔτη ξγʹ, ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα οʹ καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ εʹ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

(13) Πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησεν· τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας, μείζοσί

2 ἴσχυεν 4 βέλος τι Bothius 5 γελώϊοι 6 οὕτω 7 ἀθηναίων 8 πυρο- ex παρα corr. πελας 9 ἄλλος 10 βαθυχαιτήης* (ras. 7 litt.) μῆδος, βαθυχαιτήεις corr. 2; δῆμος Auratus 11 ὅσοις τραγωιδίαις ἐνηγίζοντο καὶ 1, ἐνηγίζονται καὶ 2 et ead. m. ἐνήγιζόν τε 15 χρυσὸν ς 16 ἐβίω sic pro ξγʹ alii ξεʹ (cf. 4, 28); ξθʹ Dindorfius 17 τόυτοις 1, τούτοισι 2 σατυρικὰ ἀμφίβολα πέντε duo apographa; σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ιεʹ Casaubonus l. s. s.; σ. ἀμφὶ τὰ πέντε πρὸς τοῖς κʹ vel λʹ Bothius; σατυρικά· ἀμφίβολα πέντε O. Müllerus Hist. lit. gr. t. II p. 80 adn.; δράματα οʹ (?), ὧν σατυρικὰ * καὶ ἐπὶ τούτοις ἀμφίβολα πέντε Dindorfius; σατυρικὰ *· ἀμφίβολα πέντε Wachsmuthius Symb. phil. Bonn. p. 149 τρισκαίδεκα rec. ex τρεισκαίδεκα, ut videtur; δεκαπέντε Casaubonus 19 γεννικωτάτοις 20 τὴν τε σκηνὴν (τε ligata cum σκηνὴν) 23 χειρὶ, corr. Bodius Hist. poes. hell. t. III, 1 p. 237 adn. et post eum Ritterus Didymi Opusc. p. 159; χειρίδι Robortellus; χάριεν Bothius σώματι ς, unde σωματίῳ Westermannus et Bernhardyus Hist. lit. gr. t. II[2] p. 32 ἐξωγκωσας

τε τοῖc κοθόρνοιc μετεωρίcαc. ἐχρήcατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ· ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προcῆψε Μυννίcκον τὸν Χαλκιδέα. τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸc ἐξεῦρεν, ὡc δὲ Δικαίαρχοc ὁ Μεccήνιοc, Cοφοκλῆc.

(14) Τὸ δ' ἁπλοῦν τῆc δραματοποιίαc εἰ μέν τιc πρὸc τοὺc μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ πρὸc τοὺc ἀνωτέρω, θαυμάcειε τῆc ἐπινοίαc τὸν ποιητὴν καὶ τῆc εὑρέcεωc. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτεροc τραγῳδίαc ποιητὴc Cοφοκλῆc γεγονέναι, ὀρθῶc μὲν δοκεῖ, λογιζέcθω δ' ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέcπιδι Φρυνίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐc τοcόνδε μεγέθουc τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰcχύλῳ εἰπόντα εἰc τὴν Cοφοκλέουc ἐλθεῖν τελειότητα.

(15) Ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶc ἔθανεν.

(16) Φαcὶν ὑπὸ Ἱέρωνοc ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺc Πέρcαc ἐν Cικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

(17) ΕΚ ΤΗC ΜΟΥCΙΚΗC ΙCΤΟΡΙΑC

Ταύτῃ καὶ ἄριcτοc εἰc τραγῳδίαν Αἰcχύλοc κρίνεται, ὅτι εἰcάγει πρόcωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καί τινεc ἤδη τῶν τραγῳδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖc· τὰ γὰρ δράματα cυμπληροῦcιν οἱ πρεcβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔcτι τὰ ἀπὸ τῆc cκηνῆc καὶ τῆc ὀρχήcτραc θεῖα πάντα πρόcωπα.

(18) Τῶν ποιημάτων ἃ μέν ἐcτι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά. αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόcωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦροc ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων

---

2 κλεάνδρω 1, corr. a m. paene aequali in κλέοc ἀνδρῶν 4 μεccήνι* 5 ἁπλοῦν (ͱ ex H corr.) 6 φαῦλον μὲν ἐκλ., corr. Dindorfius 7 τὸν corr. ex τῶν ποιητὴν, ο superscr. a m. rec. 10 χαλεπώτεροc φρονίχωι τε καὶ 12 εἰcιόντα Nauckius 'Zschr. f. A. W.' a. 1855 p. 275; ποιήcαντα Blaydesius Soph. I p. XVI; ἐπιόντα Iahnius; sed cf. schol. Ran. v. 73: μήποτε τοῦ Cοφοκλέουc εἴη εἰρηκὼc τραγῳδίαν, ubi εἰcηχὼc Michaelis 14 ἔθανον Westermannus cum aliis 20 αὐτῶι δαιμόνων 23 πρόcωπα. Ἰcτέον ὡc (non ὅτι) οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καυκαcῶι (non ἐν τῷ καυκαcῷ) φηcὶ δεδέcθαι (τὸν om.) προμηθέα, ἀλλὰ πρὸc τοῖc εὐρωπαίοιc τέρμαcι τοῦ ὠκεανοῦ, ὡc ἀπὸ τῶν πρὸc τὴν ἰὼ λεγομένων ἔcτι cυμβαλεῖν. Τῶν ποιημάτων e. q. s. cf. arg. Prom.

ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ. Νιόβη Αἰςχύλου. Ὁμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰςιν αἱ ποιήςεις αὐτῶν.

Suïdas v. Αἰςχύλος. II

Αἰςχύλος Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμεινίου [Εὐφορίωνος] καὶ Κυναιγείρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριςτευςάντων ἅμα αὐτῷ. ἔςχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα. ἠγωνίζετο δ' αὐτὸς ἐν τῇ ο' ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὢν κε'. οὗτος πρῶτος εὗρε προςωπεῖα δεινὰ [καὶ] χρώμαςι κεχριςμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆςθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα καὶ τραγῳδίας ϟ', νίκας δ' εἷλεν κη'. φυγὼν δὲ εἰς Cικελίαν διὰ τὸ πεςεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείςης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη' γενόμενος.

DE ÆSCHYLI ÆTATE

Ex Vita Sophoclis p. 2, 14 Iahn. III

Γεννηθῆναι δ' αὐτόν φαςιν οα' ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ δεύτερον

2 διτταὶ R. Dahmsius de Aesch. vita (Berol. a. 1860) p. 35 αὐτῶν, non αὐτοῦ, cod. Med. cum ς Robortellius recentissimi grammatici adiecit excerptum, servatum etiam in cod. Oxon.: χορὸς δὲ τῶν τραγῳδῶν συνίςταται ἐξ ιδ' ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμῳδοποιῶν ἐξ κδ'. ςημειωτέον ὅτι δράματα ο' ἐποίηςεν ὁ Αἰςχύλος. ἡ τραγῳδία δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὑρέθη καὶ ἐκεῖςε ἤνθηςεν, ἔνθα καὶ Αἰςχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγῳδὸς ἄριςτος, τῇ τραγῳδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. τέςςαρα δ' εἰςὶν τὰ ςυνιςτῶντα τὴν ποίηςιν, μέτρον ἡρωικόν, μῦθος ἀλληγορικός, ἱςτορία παλαιὰ καὶ ποιὰ λέξις· ὧν χωρὶς ἐποποιοὶ λέγονται. ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰςῆγον ὑποκρινομένους πρόςωπα, τό τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίας· καὶ εἰςήρχοντο εἰς τὸ μέςον καὶ ἐτραγῴδουν ἀποςτηθίζοντες δράματα· οὓς καὶ τὸ κοινὸν ἔτρεφεν.

II. 3 Εὐφορίωνος recte in suspitionem vocavit Westermannus 5 Βίωνα ς, Εὐαίωνα A, Εὐβίωνα BE ο' Meursius d. arch. II, 2 ex Suida v. Πρατίνας; θ libri; ξθ' Casaubonus l. s. s. 7 τοὺς τραγῳδοὺς Bernhardyus, aut hoc aut τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς Dindorfius 8 χρῆςθαι Bernhardyus, κεχρῆςθαι libri 12 ξη' Hermannus Opusc. t. II p. 161 (cf. I, 12).

III. 4 ζ' Par. 2712, Laur. 125; ἑπτά Ven. Marc. 468, Vindob. 281, alii; δεκαεπτά Par. 2711; εἰκοςιτέςςαρα Lessingius Soph. p. 32, Musgravius Chron. scen. p. 6; εἰκοςιεπτά Boeckhius Gr. trag. princ.

ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δ' Αἰσχύλου νεώτερος ἔτεσιν †ζ', Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος κδ'.

IV Eustathius Prol. adnot. Pindaric. p. 90, 15 West. (Τῷ Πινδάρῳ) γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγένηται ὁμιλήσας καὶ ἀπονάμενός τι καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφωνίας.

Cf. Thomas Mag. gen. Pind. p. 99, 7 W.

V Eustathius ἐξ Ἐπῶν Παλαιῶν εἰς Πίνδαρον p. 95, 35 W.

Ἦμος δ' ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέσταν
αἰναρέται Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.

VI Gellius XVII, 21, 9; 10.

Ducentesimo deinde et sexagesimo anno post Romam conditam aut non longe amplius victos esse ab Atheniensibus Persas memoriae traditum est pugnam illam inclutam Marathoniam, Miltiade duce, qui post eam victoriam damnatus a populo Atheniensi in vinculis publicis mortem obit. Tum Aeschylus Athenis tragoediarum poeta celebris fuit.

VII Gellius XIII, 19(18), 4.

Id quoque animadvertimus aput Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et aput Euripidem in tragoedia, quae inscripta est Ἰνώ, eundem esse versum absque paucis syllabis . . . . . . fuit autem Aeschylus non brevi antiquior.

VIII Plinius N. h. XXV, 2.

Aeschylus e vetustissimis in poetica.

IX Eusebius s. Ol. LXXI (= Syncellus p. 470, 2).

Αἰσχύλος τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

X E Chronico Pario ep. 59.

Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη ΗΔΠΙΙΙΙ ἐτελεύτησεν ἐν [Γέλ]ᾳ

---

p. 49; λ' Sinnerus; εἰκοσιοκτώ (κη') Mendelssohnius Act. soc. phil. Lips. t. II p. 171 παλαιότερος Ambr. L. 39 ab alt. m., Riccard. 34, Par. 2711; om. ceteri; πρότερος Ritterus Did. Op. p. 42 κδ' par. 2712, Ven. Marc. 468, Laur. 125; εἴκοσι τεσσάρων Vindob. 281; δεκαεπτά Lessingius, Musgravius, Mendelssohnius; δεκατέσσαρα Boeckhius.

IV. Cf. I, 3.

VI. 'Ex libris qui chronici appellantur', sc. Cornelii Nepotis.

X. Cf. I, 9 adn.; 12; II.

τῆς [Σι]κελίας ἔτη HΡΔΔΔΙΙΙ ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλ[ί]ου τοῦ προτέρου.

Aristophanes Acharn. v. 9 sqq. c. Schol. v. 10. XI

ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν· 'εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν.'

προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον] Ἀντὶ τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἔχοντες τὰ Αἰσχύλου Αἰσχύλον λέγομεν ἔχειν. οὐ γὰρ ἔζη κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον τούτοις πρότερον ἐνιαυτῷ λ' (ἐνιαυτόν cod., corr. Palmerius).

DE ÆSCHYLI GENERE

Pausanias II, 24, 5. XII

Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσσῃ.

Clemens Alex. Strom. V, 14 (= Eusebius Pr. ev. XIII p. 681 B).

Ὅ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησίν κτλ.

Aristophanes Ran. v. 886 (913) sq. c. Schol. XIV

Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων]

Παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δήμων ἦν ὁ Αἰσχύλος, ἢ ὅτι τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.

Herodotus VI, 114. XV

Κυνέγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐνταῦθα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νεός, τὴν χεῖρα ἀποκοπεὶς πελέκει πίπτει.

XII. Cf. I, 1; 4; 10; II; XXXV adn.

XIII. Εὐφορίωνος Eusebius, Εὐφορίων ὅ τε cod. Clem., ὅ τε Εὐφορίων ὁ τοῦ Αἰσχύλου Nauckius Obs. crit. p 9 (cf. Trag. frg. p. 589), refutatus Philodemi testimonio.

XIV. Cf. I, 1; XXXII; LIX; CLXXVII.

XV. Cf. I, 1; 4; II; XXXV; XXXVII. — Praeterea cf. Iustinus II, 9, 16 sqq.; Anth. Pal. XVI (App. Plan.), 114. 118; Plinius N. h. XXX, 5, 8.

XVI Tzetzes Schol. in Hermog. (Cramer. An. Ox. t. IV) p. 54, 23.
Κυναίγειρος ὁ cύναιμος Αἰcχύλου.

XVII Diodorus XI, 27, 2.
Κρίcεως προτεθείcης (μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν) περὶ τῶν ἀριcτείων, χάριτι κατιcχύcαντες ἐποίηcαν κριθῆναι πόλιν μὲν ἀριcτεῦcαι τὴν Αἰγινητῶν, ἄνδρα δὲ Ἀμεινίαν Ἀθηναῖον, τὸν ἀδελφὸν Αἰcχύλου τοῦ ποιητοῦ. οὗτος γὰρ τριηραρχῶν πρῶτος ἐμβολὴν ἔδωκε τῇ ναυαρχίδι τῶν Περcῶν, καὶ ταύτην κατέδυcε καὶ τὸν ναύαρχον διέφθειρε.

XVIII Themistocles Epist. XI (ad Aminiam) p. 751 Hercher.
Ἀλλ' οὐ γὰρ πείθομαι ταῦτα ὑπὲρ Ἀμεινίου τοῦ Εὐφορίωνος, ἀνδρὸς οὐ τὴν πατρῴαν μόνον εὐγένειαν γενναίου, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν cυγγενῶν, Κυνεγείρου μὲν ἐν τῷ Μαραθωνιακῷ πολέμῳ διενεγκόντος τὰ πολεμικά, Αἰcχύλου δὲ ἐν παντὶ τῷ βίῳ κατὰ παιδείαν καὶ cωφροcύνην διαφέροντος.

XIX Aristodemus I, 3 p. 2 Müller.
Ἤρξαντο δὲ τοῦ ναυμαχεῖν Ἀμεινίας Ἀθηναῖος, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Κυνεγείρου καὶ Αἰcχύλου τοῦ τραγῳδοποιοῦ.

DE BELLICA ÆSCHYLI LAVDE

XX E Chronico Pario ep. 48.
Ἐν μάχῃ (sc. τῇ ἐν Μαραθῶνι) cυνηγωνίcατο Αἰcχύλος ὁ ποιητὴς [ἐτ]ῶ[ν] ὢν ΔΔΔΠ.

XXI Plutarchus Quaest. conv. I, 10 p. 628 E.
Γλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰcχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιcτούμενος, ἠγωνιcμένου τὴν μάχην ἐκείνην

XVII. Cf. Herodotus VIII, 84. 93: Ἀμεινίης δὲ Παλληνεὺς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐξαναχθεὶς νηῒ ἐμβάλλει. cυμπλακείcης δὲ τῆς νεὸς καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, οὕτω δὴ οἱ ἄλλοι Ἀμεινίῃ βοηθέοντες cυνέμιcγον. . . . . Ἀμεινίης Παλληνεὺς (sc. ἐν τῇ ναυμαχίῃ ἤκουcεν ἄριcτα), ὃς καὶ Ἀρτεμιcίην ἐπεδίωξε.

XX. Cf. I, 4; 10; XXXV; CLXXXIX.

XXI. Theophrastus Hist. plant. IX, 15, 1: καὶ γὰρ Αἰcχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυῤῥηνίαν· 'Τυῤῥηνὸν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος'. Cf. I, 6; II.

ἐπιφανῶς· ἔτι δὲ καὶ Καλλίμαχον ἐπεδείκνυε τὸν πολέμαρχον ἐξ ἐκείνης ὄντα τῆς φυλῆς.

Plutarchus Themist. c. XIV. XXII

Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ὡς ἂν εἰδὼς καὶ διαβεβαιούμενος ἐν τραγῳδίᾳ Πέρσαις λέγει (τραγῳδίᾳ del. Cobetus V. l. p. 371).

Photius lex. s. v. XXIII

Μαραθώνιον ποίημα, Αἰσχύλου (Αἰσχύλος cod., corr. Bergkius)· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ.

Schol. Med. ad Pers. (in fine paginae post v. 429). XXIV

Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησί.

Pausanias I, 14, 4. XXV

Ἔτι δὲ ἀπωτέρω ναὸς Εὐκλείας, ἀνάθημα καὶ τοῦτο ἀπὸ Μήδων, οἳ τῆς χώρας Μαραθῶνι ἔσχον· φρονῆσαι δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ νίκῃ ταύτῃ μάλιστα εἰκάζω· καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος, ὥς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἡ τελευτή, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενός, δόξης ἐς τοσοῦτον ἥκων ἐπὶ ποιήσει καὶ πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσας· ὁ δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψε, καὶ ὡς τῆς ἀνδρίας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντες.

Athenaeus XIV p. 627 C. XXVI

Ὁμοίως δὲ (sc. Ἀρχιλόχῳ) καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας·

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

DE ÆSCHYLO IN SICILIA COMMORANTE

Plutarchus de exil. p. 604 E. XXVII

Τῶν φρονιμωτάτων καὶ σοφωτάτων ὀλίγους ἂν εὕροις ἐν ταῖς ἑαυτῶν πατρίσι κεκηδευμένους· οἱ δὲ πλεῖστοι μηδενὸς ἀναγκάζοντος αὐτοὶ τὸ ἀγκύριον ἀράμενοι μεθωρμίσαντο τοὺς βίους καὶ μετέστησαν, οἱ μὲν εἰς Ἀθήνας, οἱ δ' ἐξ Ἀθηνῶν. . . . . ἀκήκοας δι' ἐπῶν καὶ τουτὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον·

XXVII. Cf. I, 6–9; LXXXVIII; XCVI.

Αἰςχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.

καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σικελίαν ἀπῆρε, καὶ Σιμωνίδης πρότερον.

XXVIII Pausanias I, 2, 3.

(Τέθαπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ, παρὰ τὸν βαςιλέα ἐλθὼν Ἀρχέλαον) . . . . ςυνῆςαν δὲ ἄρα καὶ τότε τοῖς βαςιλεῦςι ποιηταί, καὶ πρότερον ἔτι καὶ Πολυκράτει Σάμου τυραννοῦντι Ἀνακρέων παρῆν καὶ ἐς Συρακούςας πρὸς Ἱέρωνα Αἰςχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐςτάληςαν.

XXIX Macrobius Saturn. V, 19, 17.

Di Palici in Sicilia coluntur, quos primus omnium Aeschylus tragicus, vir utique Siculus, in litteras dedit, interpretationem quoque nominis eorum, quam Graeci ἐτυμολογίαν vocant, expressit versibus suis ... (24) Aeschyli tragoedia est, quae inscribitur Aetna, in hac cum de Palicis loqueretur e. q. s.

XXX Athenaeus IX p. 402 B.

Οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀςχέδωρον καλοῦςι τὸν ςύαγρον. Αἰςχύλος γοῦν ἐν Φορκίςι παρεικάζων τὸν Περςέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ ςυὶ φηςίν· ʽἔδυ δʼ ἐς ἄντρον ἀςχέδωρος ὥςʼ . . . . . . ὅτι δὲ Αἰςχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλαῖς κέχρηται φωναῖς ςικελικαῖς οὐδὲν θαυμαςτόν.

XXXI Eustathius ad Od. τ, 439 p. 1872, 4.

Ὁ δὲ ςῦς, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ (sc. Αἰλίου Διονυςίου), καὶ ἀςχέδωρος λέγεται. φηςὶ γάρ· ʽἀςχέδωρος, ὁ ςύαγρος παρὰ Ἰταλιώταιςʼ . . . . χρῆςις δέ, φαςίν, ἀςχεδώρου παρʼ Αἰςχύλῳ διατρίψαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότι. φηςὶ γάρ· ʽἔδυ δʼ ἐς ἄντρον ἀςχέδωρος ὥς.ʼ

XXXII Antipater Thessalon. (Anth. Pal. VII, 39).

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεςςαν ἀοιδὴν
πυργώςας ςτιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰςχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευςινίης ἑκὰς αἴης
κεῖται, κυδαίνων ςήματι Τρινακρίην.

XXXII. v. 1 ὢ τραγικὸν Suidas v. πυργώςας ὀκριόεςςαν Blomfieldius ad Pers. Gloss. 197; cf. Ran. v. 1004; 953 v. 4 ταιναρίην cod.; γρ. τρινακρίην in mg.

Diodorus (Anth. Pal. VII, 40). XXXIII

Αἰςχύλον ἥδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖςθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ᾽ ἀπὸ Κεκροπίης,
λευκὰ Γέλα Cικελοῖο παρ᾽ ὕδατα· τίς φθόνος αἴ! αἴ!
Θηςείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

DE CAVSA ÆSCHYLI

Aristoteles Eth. Nicom. III, 2 p. 1111ª. XXXIV

Ὃ δὲ πράττει ἀγνοήςειεν ἄν τις, οἷον λέγοντές φαςιν ἐκπεςεῖν αὐτούς, ἢ οὐκ εἰδέναι, ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥςπερ Αἰςχύλος τὰ μυςτικά.

Eustratius ad h. l. p. 40 A. XXXV

Δοκεῖ γὰρ Αἰςχύλος λέγειν μυςτικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξότιςι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Cιςύφῳ πετροκυλιςτῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι· ἐν γὰρ τούτοις πᾶςι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυςτικῶν περιεργότερον ἅπτεςθαι ἔοικε. λέγει δὲ περὶ Αἰςχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ ςκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυςτικῶν περιφέρειν τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαιςθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύςου βωμόν, καὶ τῶν Ἀρειοπαγιτῶν αὐτὸν παραιτηςαμένων ὡς ὀφείλοντα κριθῆναι πρῶτον, ἐδόκει ὑπαχθῆναι εἰς δικαςτήριον καὶ ἀποφυγεῖν, αὐτῶν τῶν δικαςτῶν ἀφέντων μάλιςτα διὰ τὰ πραχθέντα αὐτῷ ἐν τῇ ἐπὶ Μαραθῶνι μάχῃ· ὁ μὲν γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κυνέγειρος ἀπεκόπη τὰς χεῖρας, αὐτὸς δὲ πολλὰ τρωθεὶς ἀνηνέχθη φοράδην· μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ

XXXIII. v. 3 γελᾶ cod., Γέλας Plan., corr. Huetius   φθόνος αἰὲν cod., Suid. v. ἔγκοτον, corr. Iacobsius; φθόνος ἀςτῶν Plan.

XXXV. 5 μυςτικῶν Schneidewinus pro μυςτικωτέρων   8 περιφέρειν, quod in προφέρειν mutarunt cum Hermanno Opusc. t. II p. 165, restitui conl. Aspasii schol.: λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰςχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν α′ περὶ Ὁμήρου ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ τῷ τῶν μυςτικῶν περιφέρειν τινὰ δοκεῖν. Ceterum sunt qui huc pertinere putent Herodoti verba II, 156: Ἀπόλλωνα δὲ καὶ Ἄρτεμιν Διονύςου καὶ Ἴςιος λέγουςι εἶναι παῖδας . . . ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰςχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἥρπαςε τὸ ἐγὼ φράςω, μοῦνος τῶν προγενομένων. ἐποίηςε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. Cf. Pausanias VIII, 37, 3: Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον Αἰςχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτοῦ τῷ τάφῳ· Αἰσχύλον Εὐφορίωνος κτλ.

XXXVI Clemens Alex. Strom. II, 14.

Τὸ γοῦν ἀκούσιον οὐ κρίνεται. διττὸν δὲ τοῦτο, τὸ μὲν γενόμενον μετ' ἀγνοίας, τὸ δὲ ἀνάγκῃ ..... ἢ γὰρ αὐτόν τις ἀγνόησεν, ὡς Κλεομένης καὶ Ἀθάμας οἱ μανέντες, ἢ τὸ πρᾶγμα ὃ πράσσει, ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξειπὼν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς οὕτως ἀφείθη ἐπιδείξας αὐτὸν μὴ (μὴ om.) μεμυημένον κτλ.

XXXVII Aelianus V. h. V, 19.

Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι. ἑτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

XXXVIII Apsines Art. rhet. II p. 340, 7 Sp.

Οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡγοῦμαι προσήκειν ἐμαυτῷ τὴν κατηγορίαν ἀφεῖναι, ἀλλ' ὡς ἂν οἷός τε ὦ δεῖξαι τὰ τούτῳ τετολμημένα καὶ παραστῆσαι. ὧδε παραδείγματος ἕνεκα, οἱ ἐπὶ τοῖς Ποτιδαιάταις κρινόμενοι Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ ἐπὶ ταῖς Εὐμενίσι, καὶ ὁ ἐπὶ τῷ λοιμῷ τῶν Σκυθῶν, καὶ ἐπὶ πάντων, ὅπου μέγα τι καὶ ὡμολογημένον ἀδίκημα.

DE ÆSCHYLI EBRIETATE

XXXIX Athenaeus VIII p. 365 B (Aristophanes frg. 204).

Σύνδειπνον εἴρηκεν ἐπὶ συμποσίου .... καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. 'ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον'.

XL Athenaeus X p. 428 F.

Ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ ὡς ἔνιοί φασιν Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν

XL. Cf. CXLIV; CLXXXIX.

ἔγραφε τὰς τραγῳδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς'· ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου.

Athenaeus I p. 22 A. XLI

Μεθύων δὲ ἐποίει τὰς τραγῳδίας Αἰσχύλος, ὥς φησι Χαμαιλέων. Σοφοκλῆς γοῦν ὠνείδιζεν αὐτῷ ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε.

Stobaeus Floril. XVIII, 33. XLII

Πλουτάρχου (ἐκ τοῦ ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον). Σοφοκλῆς ἐμέμφετο Αἰσχύλῳ ὅτι μεθύων ἔγραφε· 'καὶ γὰρ εἰ τὰ δέοντα ποιεῖ' φησίν 'ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε'.

Eustathius ad Od. θ, 298 p. 1598, 57. XLIII

Τὸ δὲ οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν παραλύτου ὄν, ἔστι προσρηθῆναι καὶ τοῖς ἄγαν μεθύουσιν, οὓς καὶ ἐξοίνους φαμέν. καλῶς οὖν ἔγραφέ τις τὸ 'οἶνος πόδας δεῖ γλῶσσάν τε νόον τε δεσμοῖσιν ἀφράστοισι τοῖς 'Ομήρου φρασθεῖσι'. πάσχει δέ τις δεσμοὺς τοιούτους, ὅτε κατὰ τὸν εἰπόντα, πίνει οἶνον ὑπερβολάδην, ὁπηνίκα καί τι σπουδαῖον εἰ γίνοιτο, σκώπτεται. Αἰσχύλος οὖν ἐν τῷ μεθύειν γράφων ἐπαινετὰς τραγῳδίας ἤκουσε παρὰ Σοφοκλέους τὸ 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ὅμως οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς.'

Plutarchus Quaest. conv. VII, 10 p. 715 E. XLIV

Καίτοι τοῦ πίνειν τὸ μεθύειν διαφέρει, καὶ τοὺς μεθύοντας ὥστε ληρεῖν οἰόμεθα δεῖν ἀπιόντας καθεύδειν· οἴνῳ δὲ χρωμένους ἐπιπλέον καὶ διαπίνοντας, ἄλλως νοῦν ἔχοντας ἄνδρας, οὐκ ἄξιον δεδιέναι μὴ σφαλῶσι τῷ λογισμῷ καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἀποβάλωσιν. . . . . πολλοῖς δ' ἰταμότητα θάρσους συνεργὸν ὁ ἄκρατος, οὐδὲ βδελυρὰν οὐδ' ἄκρατον, ἀλλ' εὔχαριν καὶ πιθανὴν προστίθησιν· ὥσπερ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγῳδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὡς Γοργίας εἶπεν, ἓν τῶν δραμάτων αὐτοῦ μεστὸν Ἄρεως εἶναι, τοὺς 'Επτὰ ἐπὶ Θήβας, ἀλλὰ πάντα Διονύσου.

Plutarchus Quaest. conv. I, 5 p. 622 E. XLV

Ἐλέχθη δὲ καὶ ὅτι τῷ μεθύειν τὸ ἐρᾶν ὅμοιόν ἐστι· ποιεῖ γὰρ θερμοὺς καὶ ἱλαροὺς καὶ διακεχυμένους· γενόμενοι δὲ τοιοῦτοι πρὸς τὰς ἐπῳδοὺς καὶ συμμέτρους μάλιστα φωνὰς ἐκφέρονται. καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τὰς τραγῳδίας πίνοντα ποιεῖν καὶ διαθερμαινόμενον.

XLVI Lucianus Dem. enc. 15.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν ἐξορμῶντα καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχήν, οὐχ οὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων.

DICTA ÆSCHYLI

XLVII Pausanias I, 21, 3.

Ἔφη δὲ Αἰσχύλος μειράκιον ὢν καθεύδειν ἐν ἀγρῷ φυλάσσων σταφυλάς, καί οἱ Διόνυσον ἐπιστάντα κελεῦσαι τραγῳδίαν ποιεῖν· ὡς δὲ ἦν ἡμέρα, πείθεσθαι γὰρ ἐθέλειν, ῥᾷστα ἤδη πειρώμενος ποιεῖν. οὗτος μὲν ταῦτα ἔλεγεν.

XLVIII Athenaeus VIII p. 347 E.

Οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίοντας, εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς αὑτοῦ τραγῳδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων.

XLIX Athenaeus VIII p. 347 E.

Φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγῳδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμήν.

L Eustathius ad Il. Ψ, 256 p. 1298, 56.

Ἔνθα χρόνῳ ἀνατίθησιν ὁ Ἕκτωρ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, ὃ δὴ καὶ ὁ καλὸς Αἰσχύλος ἐποίει, ὃς τὰς αὑτοῦ τραγῳδίας τεμάχη λέγων εἶναι τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων διὰ τὸ λαμπρῶς ἀπομάττεσθαι τὰς Ὁμηρικὰς μεθόδους, ὥς ποτε ἀδίκως ἡττήθη, ἀνατιθέναι τὴν τραγῳδίαν ἔφη χρόνῳ, εἰδὼς ὡς κομιεῖται κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν ὀρθῶς ἀνακρινόντων τὴν προσήκουσαν τιμήν.

LI Porphyrius de abstin. II, 18 p. 30, 33 Hercher.

Τὰ παλαιότατα ἤδη κεράμεα καὶ ξύλινα ὑπάρχοντα μᾶλλον θεῖα νενόμισται διά τε τὴν ὕλην καὶ τὴν ἀφέλειαν τῆς τέχνης. τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασὶν τῶν Δελφῶν (ἀδελφῶν cod., corr. Fabricius) ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα εἰπεῖν, ὅτι βέλτιστα Τυννίχῳ πεποίηται. παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὑτοῦ πρὸς

τὸν ἐκείνου ταὐτὸν πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασι τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα· ταῦτα γὰρ καίπερ ἁπλῶς πεποιημένα, θεῖα νομίζεσθαι, τὰ δὲ καινὰ περιέργως εἰργασμένα θαυμάζεσθαι μέν, θεοῦ δὲ δόξαν ἧττον ἔχειν. καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν·

Ὥς κε πόλις ῥέζῃσι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

Plutarchus de prof. in virt. p. 79 D. E (= Stobaeus Floril. XXIX, 89). LII

Οἵ γε μᾶλλον ἔτι προκόπτοντες οὐκ ἀπὸ λόγων μόνον, ἀλλὰ καὶ θεαμάτων καὶ πραγμάτων πάντων ὠφελεῖσθαι δύνανται καὶ συνάγειν τὸ οἰκεῖον καὶ χρήσιμον, οἷα καὶ περὶ Αἰσχύλου λέγεται καὶ περὶ ἄλλων ὁμοίων. Αἰσχύλος μὲν γὰρ Ἰσθμοῖ θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος τοῦ ἑτέρου τὸ θέατρον ἐξέκραγε, νύξας Ἴωνα τὸν Χῖον 'ὁρᾷς' ἔφη 'οἷόν ἐστιν ἡ ἄσκησις; ὁ πεπληγὼς σιωπᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσιν'.

Plutarchus de aud. poet. p. 29 F. LIII

Ὁ μὲν γὰρ Αἰσχύλος Ἰσθμοῖ πύκτου πληγέντος εἰς τὸ πρόσωπον καὶ κραυγῆς γενομένης 'οἷον' εἶπεν 'ἡ ἄσκησίς ἐστιν· οἱ θεώμενοι βοῶσιν, ὁ δὲ πληγεὶς σιωπᾷ'.

Plutarchus Reg. et imp. apophth. p. 186 C. LIV

Αἰσχύλου δὲ ποιήσαντος εἰς Ἀμφιάραον·

οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα·

καὶ λεγομένων τούτων πάντες εἰς Ἀριστείδην ἀπέβλεψαν.

Plutarchus Aristid. c. III. LV

Τῶν εἰς Ἀμφιάραον ὑπ' Αἰσχύλου πεποιημένων ἰαμβείων ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα,

πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὡς ἐκείνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης.

DE MORTE FABVLOSA ÆSCHYLI

LVI Stobaeus Floril. XCVIII, 9.

Ϲωτάδου·

. . . . ὅτι πάντεϲ, ὅϲοι περιϲϲὸν ἠθέληϲαν εὑρεῖν
ἢ μηχανικὸν ποίημ', ἢ ϲοφὸν μάθημα,
οὗτοι κακὸν εἰϲ τὸν θάνατον τέλοϲ ἐποίηϲαν,
ὑπὸ τοῦ γεννήτοροϲ κόϲμου κακῶϲ παθόντεϲ. . . . .
Αἰϲχύλῳ γράφοντι ἐπιπέπτωκε χελώνη.

LVII Plinius N. h. X, 3.

Tertia (generis aquila) morphnos, quam Homerus et percnum vocat, aliqui et plangum et anatariam, secunda magnitudine et vi. huic vita circa lacus. Phemonoe Apollinis dicta filia dentes ei esse prodidit mutae alias carentique lingua, eandem aquilarum nigerrimam, prominentiore cauda. consentit et Boethus. ingenium est ei testudines raptas frangere e sublimi iaciendo, quae fors interemit poetam Aeschylum praedictam fatis, ut ferunt, eius diei ruinam secura caeli fide caventem.

LVIII Valerius Maximus IX, 12, ext. 2.

Aeschyli vero poetae excessus quem ad modum non voluntarius, sic propter novitatem casus referendus. in Sicilia moenibus urbis, in qua morabatur, egressus aprico in loco resedit. super quem aquila testudinem ferens, elusa splendore capitis — erat enim capillis vacuum — perinde atque lapidi eam inlisit, ut fractae carne vesceretur, eoque ictu origo et principium fortioris tragoediae extinctum est.

LIX Aelianus de nat. anim. VII, 16.

Τὰϲ χερϲαίαϲ χελώναϲ οἱ ἀετοὶ ϲυλλαβόντεϲ εἶτα ἄνωθεν προϲήραξαν ταῖϲ πέτραιϲ, καὶ τὸ χελώνιον ϲυντρίψαντεϲ οὕτωϲ ἐξαιροῦϲι τὴν ϲάρκα καὶ ἐϲθίουϲι. ταύτῃ τοι καὶ Αἰϲχύλον τὸν Ἐλευϲίνιον τὸν τῆϲ τραγῳδίαϲ ποιητὴν τὸν βίον ἀκούω καταϲτρέψαι. ὁ μὲν Αἰϲχύλοϲ ἐπί τινοϲ πέτραϲ καθῆϲτο, τὰ εἰθιϲμένα

LVI. v. 5 γράφοντί τι Hermannus El. d. m. p. 447; κατεπιπέπτωκε Goettlingius progr. Ien. a. 1854 p. 6. Cf. I, 9; 15; II. Hesychius v. χελωνοφάγοι (χελωνοφάνοι excitatum Mus. Rhen. t. IX p. 155)· ἀετοί τινεϲ.

LIX. 6 οὖν (ed. Par.) vel γὰρ (ed. Lips.) inserere vult Hercherus; sed simpliciter transscripsit narratiunculam Aelianus: unde etiam articulum ante ἀετὸϲ p. 19, 2 ab Herchero deletum restitui, quippe cum in fonte antea commemoratus esse possit.

δήπου φιλοσοφῶν καὶ γράφων· ἄθριξ δὲ ἦν τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός· οἰηθεὶς οὖν ὁ ἀετὸς πέτραν εἶναι τὴν κεφαλὴν εἶτα μέντοι κατ' αὐτῆς ἀφῆκεν ἣν κατεῖχε χελώνην, καὶ ἔτυχε τοῦ προειρημένου τὸ βέλος, καὶ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.'

DE HONORIBVS POST MORTEM HABITIS ÆSCHYLO

Aristides orat. XII p. 145 Dind. (Aristophanes frg. 565). LX

Ὃ δέ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου σκότον εἶναι τεθνηκότος, τοῦτ' ἄξιον καὶ περὶ τούτου (sc. Ἀλεξάνδρου τοῦ Κοτυαέως) νῦν εἰπεῖν εἰς παιδείας λόγον.

Aristophanes Nub. v. 1364 sq. c. Schol. LXI

ΣΤΡ. . . . ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

[μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ᾖδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ δάφνης.] παρὰ τὰ Αἰσχύλου 'οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.' [Ἄλλως.] Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων (ἀγώνων add. Dindorfius) 'ἔτι (ἐπεὶ cod., corr. Hermannus) δὲ κοινόν τι πάθος φαίνεται συνακολουθεῖν τοῖς διερχομένοις εἴτε μετὰ μέλους εἴτε ἄνευ μέλους, ἔχοντάς τι ἐν τῇ χειρὶ ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν. οἵ τε γὰρ ᾄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς τινος παραδόσεως κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ᾄδουσιν.'

Aristophanes Ran. v. 868 (892) sq. c. Schol. LXII

ΑΙΣΧ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι·
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.

ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν. κομπῶδες δὲ τοῦτο ἔφη· τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ᾄδονται τὰ ποιήματα.

Schol. ad Aristophanis Acharn. v. 10. LXIII

προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον] . . . . . τιμῆς δὲ μεγίστης ἔτυχε παρὰ Ἀθηναίοις ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνου αὐτοῦ τὰ δράματα ψηφίσματι κοινῷ καὶ μετὰ θάνατον ἐδιδάσκετο.

Philostratus vit. Apoll. VI, 11 p. 220 Kays. LXIV

Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγῳδίας ἡγοῦντο, ἐκάλουν

LXII. Cf. I, 10; 11; II; LXXI.

δὲ καὶ τεθνεῶτα ἐς Διονύσια· τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο καὶ ἐνίκα ἐκ καινῆς.

LXV Quintilianus X, 1, 66.

(Aeschylus — rudis in plerisque et incompositus.) propter quod correctas eius fabulas in certamen deferre posterioribus poetis Athenienses permiserunt, suntque eo modo multi coronati.

LXVI [Plutarchus] Vit. X orat. p. 841 E.

(Λυκοῦργος) εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους .... τὸν δὲ ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου Σοφοκλέους Εὐριπίδου καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν· † τοῖς ὑποκρινομένοις οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι.

LXVII Pausanias I, 21, 3.

(Εἰσὶ δὲ Ἀθηναίοις εἰκόνες ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας ποιητῶν .... τραγῳδίας δὲ κεῖνται τῶν φανερῶν Εὐριπίδης καὶ Σοφοκλῆς ....) τὴν δὲ εἰκόνα τὴν Αἰσχύλου πολλῷ τι (τε cod., corr. Schubartus; idem inclusit καὶ addito ἐκ) ὕστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆναι [καὶ] ἐκ τῆς γραφῆς ἣ τὸ ἔργον ἔχει τὸ Μαραθῶνι.

LXVIII Plutarchus Alexand. c. VIII.

Τῶν δὲ ἄλλων βιβλίων οὐκ εὐπορῶν ἐν τοῖς ἄνω τόποις Ἅρπαλον ἐκέλευσε πέμψαι. κἀκεῖνος ἔπεμψεν αὐτῷ τάς τε Φιλίστου βίβλους, καὶ τῶν Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους καὶ Αἰσχύλου τραγῳδιῶν συχνάς, καὶ Τελέστου καὶ Φιλοξένου διθυράμβους.

LXIX Lucianus adv. ind. 15.

Λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὴν ἐς τὰς λατομίας ἐμπεσεῖν οὐ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὗτος τοί-

---

LXVI. Cf. Harpocration v. θεωρικά· ... Φιλῖνος δὲ ἐν τῇ πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνας, ubi Valesius Aeschyli nomen intercidisse putat assentientibus Sauppio et Dindorfio. In verbis extremis post παραναγινώσκειν interpunxerunt Stanleius et Bernhardyus τοῖς δ' scribens; τοῖς ὑποκρινουμένοις Iahnius, τοῖς τῶν ὑποκριτῶν ἀντιγράφοις Kornius de publ. fab. exempl. Bonnae a. 1863 p. 6; παρ' pro γὰρ Wyttenbachius; αὐτοὺς Reiskius, ἄλλους Dobraeus Adv. I p. 163, αὐτὰς ἄλλως Grysarus de Graec. trag. p. 91, ἄλλως Sauppius, αὐτοὺς αὐτὰς Weckleinius Art. Soph. em. p. 155; παρυποκρίνεσθαι et antea ἀναγινώσκειν Sommerbrodtius Mus. Rhen. t. XIX p. 130; οἷς οὐκ ἐξ. παρ' κτλ. Buechelerus Fleckeis. Ann. a. 1874 p. 694.

νυν πυθόμενος ὡς ἐγγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος καὶ αὐτὸς ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν.

Galenus in Hippocr. epidem. III, 2 (t. XVII p. 607 K.). LXX
῞Οτι δ' οὕτως ἐσπούδαζε περὶ τὴν τῶν παλαιῶν βιβλίων κτῆσιν ὁ Πτολεμαῖος ἐκεῖνος, οὐ μικρὸν εἶναι μαρτύριόν φασιν, ὃ πρὸς Ἀθηναίους ἔπραξε· δοὺς γὰρ αὐτοῖς ἐνέχυρα πεντεκαίδεκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ λαβὼν τὰ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου βιβλία χάριν τοῦ γράψαι μόνον ἐξ αὐτῶν εἶτ' εὐθέως ἀποδοῦναι σῶα, κατασκευάσας πολυτελῶς ἐν χάρταις καλλίστοις, ἃ μὲν ἔλαβε παρὰ Ἀθηναίων, κατέσχεν, ἃ δ' αὐτὸς κατεσκεύασεν, ἔπεμψεν αὐτοῖς παρακαλῶν ἔχειν τε τὰ ιε' τάλαντα καὶ λαβεῖν ἀνθ' ὧν ἔδοσαν βιβλίων παλαιῶν τὰ καινά.

DE FAMILIA SECTAQVE ÆSCHYLI

Suidas v. Εὐφορίων. LXXI
Εὐφορίων υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, τραγικὸς καὶ αὐτός· ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρὸς, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα.

Arg. Eur. Med. LXXII
Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει πρώτῳ. πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδείᾳ Φιλοκτήτῃ Δίκτυϊ Θερισταῖς σατύροις.

Schol. ad Aristophanis Av. v. 282. LXXIII

ΕΥ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοὖτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
῾Ιππόνικος Καλλίου κἀξ ῾Ιππονίκου Καλλίας.

Φιλοκλῆς .... εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκὼς τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις

LXXI. Cf. II.

LXXIII. Corr. Boeckhius CIG t. II p. 321 (aliter antea Gr. trag. princ. p. 33). — Cf. Suidas l. s. s. et v. Ἀστυδάμας; schol. Eq. v. 401; Ran. v. 151; Hesychius v. Κλύμενος.

ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγῳδίας (κωμῳδίας cod. cum Suida v. προκέφαλος et Φιλοκλῆς, corr. Kusterus) ποιητής, καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἁλμίωνος αὐτόν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι· ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. γεγόνασι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγῳδιῶν ποιηταί· εἷς μὲν (ὁ Φιλοπείθους υἱός, ἕτερος δὲ add. Boeckhius) ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος. ἐκείνου μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος [τούτου δὲ Ἀστυδάμας] (del. Boeckhius), ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος (Ἀστυδάμας add. Boeckhius) ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

LXXIV Arg. Soph. O. R.

Χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος.

LXXV Aristides or. XLVI p. 334 D.

Σοφοκλῆς Φιλοκλέους ἡττᾶτο ἐν Ἀθηναίοις τὸν Οἰδίπουν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, πρὸς ὃν οὐδ' Αἰσχύλος εἶχε λέξαι τι. ἆρ' οὖν διὰ τοῦτο χείρων Σοφοκλῆς Φιλοκλέους; αἰσχύνη μὲν οὖν αὐτῷ τοσοῦτον ἀκοῦσαι, ὅτι βελτίων Φιλοκλέους.

LXXVI Schol. ad Aristophanis Thesmophor. v. 168 (175).

Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ] ..... καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις· 'ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα * οὖν, εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.'

LXXVII Laertius Diogenes II, 5, 43.

Ἀθηναῖοι δ' εὐθὺς μετέγνωσαν .... Μελήτου δὲ θάνατον κατέγνωσαν· Σωκράτην δὲ χαλκῇ εἰκόνι ἐτίμησαν .... οὐ μόνον δ' ἐπὶ Σωκράτους Ἀθηναῖοι πεπόνθασι τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλείστων ὅσων. καὶ γὰρ Ὅμηρον, καθά φησιν Ἡρακλείδης, πεντήκοντα δραχμαῖς ὡς μαινόμενον ἐζημίωσαν, καὶ Τυρταῖον

LXXVI. Lacunam, qua plura interciderint, indicavit Dindorfius; in R litteris prope oblitteratis λελυθημαι ὅθεν. ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα βδελύττεται, ὅτι [γύννις] ἐστὶν Αἰ. φρ. ἔ. tentavit Duebnerus.

LXXVII. πρότερον τῶν περὶ Αἰσχ. cum Hermanno Cobetus contra huius loci rationem; Casaubonus post Αἰσχύλον ὃν inseruit; ὃν ἐτίμησαν εἰκόνι χαλκῇ, ἐτίμησαν εἴκοσι χαλκαῖς vel simpliciter ἠτίμησαν εἴκοσι χαλκαῖς Menagius. Extrema verba nescio an e superioribus repetita sint a sciolo, qui etiam Astydamanti statuam postea exstructam esse memoria teneret.

παρακόπτειν ἔλεγον, καὶ Ἀστυδάμαντα πρῶτον τῶν περὶ Αἰσχύλον [ἐτίμησαν εἰκόνι χαλκῇ].

(Athenaeus I p. 19 E. LXXVIII

Ἀθηναῖοι δὲ Ποθεινῷ τῷ νευροσπάστῃ τὴν σκηνὴν ἔδωκαν, ἀφ' ἧς ἐνεθουσίων οἱ περὶ Εὐριπίδην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλον.)

Ex vita Sophoclis p. 3, 22 I. LXXIX

Παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγῳδίαν ἔμαθε.

Aristophanes Ran. v. 787. LXXX

ΞΑ. οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
ΑΙ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.

Aristides or. XXVI p. 520 D. LXXXI

Καὶ δὴ καὶ Σοφοκλέα ποτὲ ἔδοξα τὸν ποιητὴν παρελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμαυτοῦ .... ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἥσθην τε καὶ ἀναστὰς ἠσπαζόμην καὶ ἠρώτων, 'ποῦ δέ σοι' ἔφην 'ἀδελφός;' καὶ ὅς, 'ἔστι γάρ τις' ἔφη 'ἀδελφὸς ἐμοί;' 'Αἰσχύλος γε οὗτος' ἔφην ἐγώ.

(Schol. ad Aristophanis Ran. v. 965 (996). LXXXII

ΕΥ. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς.

Δίδυμός φησιν ὅτι Φορμίσιος δραστικὸς ἦν καὶ τὴν κόμην τρέφων καὶ φοβερὸς δοκῶν εἶναι. διὸ καὶ Αἰσχύλου μαθητὴν αὐτόν φησιν εἶναι.)

(Proleg. de comoedia III. LXXXIII

Κρατῖνος .... γέγονε δὲ ποιητικώτατος κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου χαρακτῆρα.)

LXXIX. Cf. CLX.

LXXXIV

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΙCΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ: ~

ἀγαμέμνων	ἀθάμας	αἰγύπτιοι	αἰτναῖαι γνήσιοι
αἰτναῖαι νόθοι	ἀμυμώνη	ἀργεῖοι	ἀργὼ ἢ κωπαστής
ἀταλάντη	βάκχαι	βασσάραι	γλαυκὸς πόντιος
δαναΐδες	δικτυουργοί	ἕπτ' ἐπι θήβας	εὐμενίδες
ἐπίγονοι	ἐλευσίνιοι	ἡλιάδες	ἠδωνοί
ἡρακλείδης	θρήϊσσαι	θεόδωροι ἢ ἰ̈σομισταί	ἰ̈φιγένεια
ἰ̈ξίων	ἱκέτιδες	κάβειροι	καλλιστώ
κρῆσσαι	κερκύων	κίρκη σατυρική	κήρυκες
κᾶρες ἢ εὐρωπη	λάϊος	λέων	λήμνιοι
λυκοῦργος	μέμνων	μυσοί	μυρμηδόνες
νεανίσκοι	νεμέα	νηρεΐδες	νιόβη
ξάντρι *	οἰδίπους	ὅπλων κρίσις	ὀστολόγοι
πενθεύς	περραιβίδες	πρωτεύς	πέρσαι
πηνελόπη	προπομποί	προμηθεὺς δεσμώτης	προμηθευς πυρφόρος
προμηθεὺς λυόμενος	πολυδέκτης	σαλαμίνιοι	σεμέλη ἢ ὑδροφόρος
σίσυφος δραπέτης	σφίγξ	τοξότιδες	τήλεφος
τροφοί	ὑψιπύλη	φιλοκτήτης	φορκίδες
φρύγιοι	φρύγες ἢ ἕκτορ^ο λύτρ̃ ψυχαγωγοί	χοηφόροι	ψυχοστασία

LXXXIV. Catalogum ad fidem Medicei descripsi neque in adnotatione manifestos errores respexi. — v. 4 col. 4 ἢ Κωπευσταί Welckerus de tril. p. 312 v. 5 col. 3 Βασσαρίδες alias v. 6 col. 2 Δικτυουλκοί rectius alias v. 8 col. 3 Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί aliunde constat titulus v. 11 col. 4 Λήμνιαι mutarunt nonnulli v. 14 col. 1 Ξάντριαι; in cod. οι, ut videtur, erasum

DE CERTAMINIBVS VICTORIISQVE ÆSCHYLI

Suidas v. Πρατίνας. LXXXV

Ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ, ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἰκρία, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν. καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις.

E Chronico Pario ep. 50. LXXXVI

Ἀφ' οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησε καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο καὶ Στησίχορος ποιητὴς εἰ[ς] τὴν Ἑλλάδα ἀ[φίκετ]ο ἔτη ΗΗΔΔΙΙ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Φιλοκράτους.

E Chronico Pario ep. 56. LXXXVII

Ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγῳδίᾳ ἐτῶν ὢν ΔΔΠΙΙΙ ἔτη ΗΗΠΙ ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀψηφίονος.

Plutarchus Cimon. c. VIII. LXXXVIII

Ἔθεντο δ' εἰς μνήμην (τιμὴν Michaelis) αὐτοῦ καὶ τὴν τῶν τραγῳδῶν κρίσιν ὀνομαστὴν γενομένην. πρώτην γὰρ διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἔτι νέου καθέντος, Ἀψεφίων (Ἀφεψίων cod., corr. C. Keilius) ὁ ἄρχων, φιλονεικίας οὔσης καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν, κριτὰς μὲν οὐκ ἐκλήρωσε τοῦ ἀγῶνος, ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατήγων παρελθὼν (προελθὼν cod., corr. Sintenisius) εἰς τὸ θέατρον ἐποιήσατο τῷ (τῇ cod.) θεῷ τὰς νενομισμένας σπονδάς, οὐκ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ' ὁρκώσας ἠνάγκασε καθίσαι καὶ κρῖναι δέκα ὄντας [ἀπὸ φυλῆς

---

v. 17 col. 3 Σαλαμίνιαι rectius alias v. 17 col. 4 Ὑδροφόροι corr. in edit. v. 19 col. 1 Διονύσου τροφοί secundum Nauckium Dindorfiumque; diversas iudicat Welckerus v. 20 col. 1 Φρύγιαι alii; pro dittographia habet Dindorfius. Aliunde de his constat fabulis: Γλαῦκος Ποτνιεύς Θαλαμοποιοί Ἱέρειαι Παλαμήδης Σίσυφος πετροκυλιστής Φινεύς Ὠρείθυια; dubiae sunt Ἀλκμήνη Κύκνος aliae. Cf. I, 12; II. Quod nuper e museo Piraeico protractum est laterculi fragmentum post Cumanudem Hirschfeldumque accuratius descriptum a Wilamowitzio in Anal. Eurip. Berol. a. 1875 p. 138 sqq., nullas Aeschyli fabulas enumerat, sed scriptionem quandam [Π]ΕΡΙ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

LXXXVIII. ἀπὸ — ἕκαστον pro additamento habeo; ἑκάστης G. Hermannus progr. Lips. a. 1834 p. 7; ἑκάστης ἕνα Sauppius 'Ber. d. saechs. Ges. d. W.' a. 1855 p. 15; ἕνα ἑκάστης Helbigius 'Zschr. f. d. Gymnasialw.' a. 1862 p. 99.

μιᾶς ἕκαστον]. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα τὴν φιλοτιμίαν ὑπερέβαλε. νικήσαντος δὲ τοῦ Σοφοκλέους λέγεται τὸν Αἰσχύλον περιπαθῆ γενόμενον καὶ βαρέως ἐνεγκόντα χρόνον οὐ πολὺν Ἀθήνησι διαγαγεῖν, εἶτ' οἴχεσθαι δι' ὀργὴν εἰς Σικελίαν, ὅπου καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τέθαπται.

LXXXIX Aristophanes Ran. v. 807 (819) c. Schol.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος] ὡς φαύλων περὶ τὰς [ἀπο]κρίσεις ὄντων οὐκ ἐστοίχησεν.

XC Ex vita Sophoclis p. 16, 91 I.

Συνηγωνίσατο δὲ καὶ Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ υἱῷ.

XCI Dio Chrysostomus or. LII p. 158, 6 Dind.

Καὶ ἐλογιζόμην πρὸς ἐμαυτὸν ὅτι τότε Ἀθήνησιν ὢν οὐχ οἷός τ' ἂν ἦν μετασχεῖν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀνταγωνιζομένων, ἀλλὰ Σοφοκλέους μὲν πρὸς Αἰσχύλον, νέου πρὸς γέροντα, καὶ πρὸς Εὐριπίδην, πρεσβυτέρου πρὸς νεώτερον, ἀγωνιζομένου μετέσχον τινές. Εὐριπίδης δ' ἀπελείφθη κατὰ τὴν ἡλικίαν Αἰσχύλου· καὶ ἅμα οὐ πολλάκις ἴσως ἢ οὐδέποτε τῷ αὐτῷ δράματι ἀντηγωνίσαντο.

XCII Arg. Aesch. Pers.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ Πέρσαις Γλαύκῳ (Ποτνιεῖ add. schol. rec.) Προμηθεῖ.

XCIII Arg. Aesch. Sept. c. Th.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου (θεαγενους) ὀλυμπιάδι οη'. ἐνίκα Λαΐῳ Οἰδίποδι Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας (ἀριστίων) Περσεῖ Ταντάλῳ * Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός (πρς). τρίτος Πολυφράδμων (πολυφράσμων) Λυκουργ(ε)ίᾳ τετραλογίᾳ.

XCIV Aristophanes Ran. v. 1021 sq. (1053) c. Schol.

ΑΙΣΧ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν ΔΙΟΝ. ποῖον; ΑΙΣΧ. τοὺς Ἕπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.

οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσίν, εἶτα οἱ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας· νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπε. πλὴν οὐδὲ τῷ

XC. καὶ Ἀριστίας om. cod. nonnulli; καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ del. Dindorfius.

XCIII. Lacunam Dindorfius indicavit, cetera correxit Franzius; pro σατυρικοῖς scribendum puto σατύροις.

ποιητῇ ἐγκλητέον. οὐδὲ γάρ ἐστιν ἀκριβῶσαι τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τοῖς ἀπελέγχουσιν αὐτόν.

Aristophanes Ran. v. 1026 (1058) c. Schol. XCV

ΑΙΣΧ. εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ᾽ ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

.. τὸ δὲ εἶτα καὶ τὸ μετὰ τοῦτο οὐ θέλουσιν ἀκούειν πρὸς τὰς διδασκαλίας, ἀλλ᾽ ἐν ἴσῳ τῷ καὶ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον.

Schol. ad Aristophanis Ran. v. 1028 sq. (1060). XCVI

ἐχάρην † γοῦν, ἡνίκ᾽ ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
ὁ χορὸς δ᾽ εὐθὺς τὼ χεῖρ᾽ ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

ἐν τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὔτε χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἰαυοῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκειται ἐν Σούσοις, καὶ περίφοβός ἐστιν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὀνείρου τινός, χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτὴν, εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγήν. Χαῖρις δέ φησι τὸ Δαρείου ἀντὶ τοῦ Ξέρξου. σύνηθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι. πρὸς ὅν ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἐν τῷ δράματι λέγεται· ‛Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος.᾽ ‛Ηρόδικος δέ φησι διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις καὶ τὴν τραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ἀπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδάσαντος ‛Ιέρωνος, ὥς φησιν ᾽Ερατοσθένης ἐν γ′ περὶ κωμῳδιῶν. ῎Αλλως. Δίδυμος, ὅτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δρᾶμα. διὸ τινὲς διττὰς καθέσεις [τουτέστι διδασκαλίας] τῶν Περσῶν φασι, καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι. τινὲς δὲ γράφουσιν [Δαρείου] τοῦ Ξέρξου. οἱ δέ ὅτι τοῖς κυρίοις ἀντὶ τῶν πατρωνυμικῶν κέχρηνται καὶ ὅτι ὁ Ξέρξης, οἱ δέ, ὅτι εἴδωλον Δαρείου φθέγγεται, ἐκείνου τεθνηκότος δηλονότι.

XCVI. 13 διττοῦ (δίχα Naekius) γεγονέναι τοῦ θανάτου cod., corr. Dobraeus 15 ἀναδεδιδάχθαι Langius l. s. s. p. 7 19 καθέσεις Casaubonus ad Athen. VI p. 235 E; καταθέσεις V, θέσεις cet.; uncos posuit M. Schmidtius Didym. p. 250 20 Δαρείου del. Dindorfius, defendit Schmidtius Chaeridis sententiam tangi putans, ad quem insequentia potius pertinent 22 ἐκεῖ cod., corr. Dobraeus.

XCVII Arg. Aesch. Agam.
Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι π′ (κη̄ cod.) ἔτει β′. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι Χοηφόροις Εὐμενίσι Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

DE TETRALOGIARVM COMPOSITIONE

XCVIII Laertius Diogenes III, 56. 61.
Θράσυλος δέ φησι καὶ κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους· (οἷον ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο [Διονυσίοις Ληναίοις Παναθηναίοις Χύτροις] ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία) .... ἔνιοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, εἰς τριλογίας ἕλκουσι τοὺς διαλόγους.

XCIX Plutarchus Pericl. c. V.
Ἀλλ' Ἴωνα μέν, ὥσπερ τραγικὴν διδασκαλίαν, ἀξιοῦντα τὴν ἀρετὴν ἔχειν τι πάντως καὶ σατυρικὸν μέρος ἐῶμεν.

C Schol. ad Aristophanis Ran. v. 1124 (1155).
Τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα Χοηφόρους Εὐμενίδας Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τοῦ σατυρικοῦ.

CI Schol. ad Aristophanis Thesmophor. v. 135 (142) sq.
κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκουργείας] τὴν τετραλογίαν λέγει, Ἠδωνοὺς Βασσαρίδας Νεανίσκους Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν.

CII Schol. Med. ad Prom. v. 511 et v. 94.
Οὔπω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.
τὸν μυριετῆ] πολυετῆ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ′ μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν (cf. Hyginus II, 15).

XCVIII. Verba Διονυσίοις — Χύτροις omnes, verba οἷον — τετραλογία cum Cobeto nonnulli pro interpolatione habent. — Cf. Laertius D. IX, 7, 45: τὰ δὲ βιβλί' αὐτοῦ (sc. τοῦ Δημοκρίτου) καὶ Θρασύλος ἀναγέγραφε κατὰ τάξιν οὕτως ὡσπερεὶ καὶ τὰ Πλάτωνος, κατὰ τετραλογίαν.

C. τῶν σατυρικῶν cod., corr. Nauckius Trag. frg. p. 55; an: τριλογίας — σατυρικῶν? — Cf. XCII; XCIII; XCVII; LXXII; LXXIII; CVII adn.; Aelianus V. h. II, 8; arg. Eur. Alc.

CI. Cf. Schol. ad Theocr. id. X, 18: Ἀρίσταρχος ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου.

DE ÆSCHYLI RE SCÆNICA

Aristoteles Art. poet. c. IV p. 1449 a. CIII

Γενομένης οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς, καὶ αὐτὴ (sc. ἡ τραγῳδία) καὶ ἡ κωμῳδία καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικὰ...., κατὰ μικρὸν ηὐξήθη προαγόντων ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς, καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὑτῆς φύσιν. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν, τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς. ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέξεως γελοίας διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη. τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν, λέξεως δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρε, μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν..... ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πλήθη. καὶ τὰ ἄλλ' ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι λέγεται ἔστω ἡμῖν εἰρημένα. πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.

Themistius or. XXVI p. 382, 14 Dind. CIV

Ἀλλὰ καὶ ἡ σεμνὴ τραγῳδία μετὰ πάσης ὁμοῦ τῆς σκευῆς καὶ τοῦ χοροῦ καὶ τῶν ὑποκριτῶν παρελήλυθεν εἰς τὸ θέατρον; καὶ οὐ προσέχομεν Ἀριστοτέλει ὅτι τὸ μὲν πρῶτον ὁ χορὸς

CIII. 7 post φύσιν lacunam statuit Ueberwegius ex Themistii or. XXVI fortasse explendam 17 ἄλλα ὡς apogr., ἄλλως cod. Par. 1741, ἄλλα οἷς Hermannus; idem δέχεται pro λέγεται (ἐνδέχεται Knebelius); verba [ἔτι δὲ] ἐπεισοδίων πλήθη καὶ τὰ ἄλλ' — λέγεται post ἔτι δὲ τὸ μέγεθος — μύθων καὶ (10) cum Usenero transposuit Susemihlius Sophocli haec continuans; ante ἔστω cum apogr. duobus περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα supplent Ueberwegius ac Susemihlius, qui verba περὶ μὲν οὖν — καθ' ἕκαστον cum Thurotio ad posteriorem locum relegat. Ceterum cf. Aristoteles προβλ. XIX, 31: διὰ τί οἱ περὶ Φρύνιχον ἦσαν μᾶλλον μελοποιοί; ἢ διὰ τὸ πολλαπλάσια εἶναι τότε τὰ μέλη ἐν ταῖς τραγῳδίαις τῶν μέτρων;

CIV. τρίτον β' ὑποκριτὰς Usenerus, τρίτον ὑποκριτὴν vulgo; sed τρίτον ὑποκριτὰς cod. Ambr.; τρεῖς ὑποκριτὰς Dindorfius; Αἰσχύλος δὲ ὑποκριτὰς Iahnius, διττοὺς ὑποκριτὰς Bernaysius 'Dial. d. Arist.' p. 139. Cf. I, 12; II; CXXV.

εἰσιὼν ᾖδεν εἰς τοὺς θεούς, Θέσπις δὲ πρόλογόν τε καὶ ῥῆσιν ἐξεῦρεν, Αἰσχύλος δὲ τρίτον β' ὑποκριτὰς καὶ ὀκρίβαντας, τὰ δὲ πλείω τούτων Σοφοκλέους ἀπελαύσαμεν καὶ Εὐριπίδου;

CV Laertius Diogenes III, 56.

Ὥσπερ δὲ τὸ παλαιὸν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ πρότερον μὲν μόνος ὁ χορὸς διεδραμάτιζεν, ὕστερον δὲ Θέσπις ἕνα ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν ὑπὲρ τοῦ διαναπαύεσθαι τὸν χορόν, καὶ δεύτερον Αἰσχύλος, τὸν δὲ τρίτον Σοφοκλῆς καὶ συνεπλήρωσεν (συνεπλήρωσαν cod., corr. Usenerus Mus. Rhen. t. XXV p. 579) τὴν τραγῳδίαν· οὕτως καὶ τῆς φιλοσοφίας ὁ λόγος πρότερον μὲν ἦν μονοειδὴς ὡς ὁ φυσικός, δεύτερον δὲ Σωκράτης προσέθηκε τὸν ἠθικόν, τρίτον δὲ Πλάτων τὸν διαλεκτικὸν καὶ ἐτελεσιούργησε τὴν φιλοσοφίαν.

CVI Ex vita Sophoclis p. 3, 22 I.

(Σοφοκλῆς) πολλὰ ἐκαινούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν — πάλαι γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο — αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ ιβ' ιε'· καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν.

CVII Suidas v. Σοφοκλῆς.

Οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ· καὶ † αὐτὸς (πρῶτος Bergkius) ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ στρατολογεῖσθαι.

CVI. κακοφωνίαν vel ἰσχνοφωνίαν cod. nonnulli. καὶ ante ὁ ποιητὴς om. duo. Cf. Aristoteles Art. rhet. III, 1 p. 1403: ὑπεκρίνοντο γὰρ αὐτοὶ τὰς τραγῳδίας οἱ ποιηταὶ τὸ πρῶτον. Ante αὐτὸς distinguens servavi consentientem fere codicum scripturam, pro qua αὐτὸς· καὶ τοὺς Westermannus, αὐτός, τοὺς δὲ Bergkius, Iahnius.

CVII. Pro νέων Dindorfius προσώπων, συγκείμενον Usenerus l. s. s. p. 582, νέος ὢν D. Volkmannus de Suid. biogr. p. 4. In extremis στρατολογεῖσθαι AV, στρατολογίαν B, στρατολογ' E; τετραλογίαν Meursius Soph. p. 90, τετραλογεῖσθαι (vel διὰ τετραλογίαν) Naekius de Choer. p. 9 assentientibus fere omnibus, quorum Usenerus praeterea διορίζεσθαι pro ἀγωνίζεσθαι proposuit; Dindorfius totum locum cum eis, quae infra exstant apud Suidam, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος ad Phrynichum refert sic conformatum: καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ μὴ δρ. πρ. δρ. ἀγ., ἀλλὰ τετραλογίαν.

Schol. Demosth. de cor. 267 et de falsa legat. 200 = Suidas s. v. CVIII
Τριταγωνιστήν· — ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.

Hesychius, Photius, Suidas s. v. CIX
Νεμήσεις ὑποκριτῶν· οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἄκριτος παρελαμβάνετο.

Schol. Med. ad Choeph. 899. CX
Μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ δʹ λέγωσιν.

Horatius Art. poet. v. 192. CXI
. . . nec quarta loqui persona laboret.

Pollux Onom. IV, 109 sq. CXII
Ὁπότε μὴν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾠδῇ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου (ὡς — Αἰσχύλου del. Dindorfius). εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτής τι παραφθέγξαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπρᾶχθαί φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνονι (Ἀγαμέμνονι al.) Αἰσχύλου.

Schol. Med. ad Prom. v. 12. CXIII
Ἐν παραχορηγήματι αὐτῷ εἰδωλοποιηθεῖσα Βία.

Schol. Med. ad Eum. (in summo margine paginae, quae incipit a v. 597). CXIV
Ἐν παραχορηγήματι (περιχωρήματι cod., corr. Dindorfius) αὐτῷ εἰσιν οἱ Ἀρεοπαγῖται μηδαμοῦ διαλεγόμενοι.

Schol. ad Aristophanis Eq. v. 589 (586). CXV
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα] . . . . οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳ-

---

CXV. ὁ μὲν κωμικὸς om. VΘ, qui etiam verbis κδʹ — Ἀγαμέμνονι carent, unde Dindorfius ea pro recentioris grammatici additamento habet; in extremis δεῖν, quod post φασίν collocat Θ, omittendum duco. Cf. Schol. ad Av. v. 298 οὑτοσὶ πέρδιξ] ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδʹ, ἐν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων. ὁ δὲ τραγικὸς ιεʹ πρόσωπα ἔχει. Suidas v. χορός· χορὸς τραγικὸς ἐκ ιεʹ προσώπων, χορὸς κωμικὸς ἐξ κδʹ; Schol. ad Dion. Thr. Anecd. gr. p. 746 Bk.: οἱ γὰρ χορευταὶ αὐτῶν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἱστάμενοι τὰ τῶν τραγικῶν ἐπεδείκνυντο. ἦσαν δὲ τῶν μὲν τραγικῶν χορευταὶ δέκα τέσσαρες, τῶν δὲ κωμικῶν εἴκοσι τέσσαρες. ἕκαστος οὖν ὁ ποιητὴς τραγικὸς καὶ κωμικὸς εἶχε τούτους προεκμανθάνοντας τὰ ἑαυτοῦ καὶ τρεφομένους ἀπὸ τοῦ δημοσίου. Cf. I, 18 adn. (p. 7).

δίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἵςταςαν, οἳ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο καὶ ᾖδον μέλη. ςυνειςτήκει δὲ ὁ χορὸς [ὁ μὲν κωμικὸς] ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παίδων, [κδ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηρίθμηςεν ἐν Ὄρνιςιν, ἄρρενας μὲν ὄρνις ιβ', θηλείας δὲ τοςαύτας. ὁ δὲ τραγικὸς ιε', ὡς Αἰςχύλος Ἀγαμέμνονι.] ἔςτι δ' ὅτε καὶ ἡμιχόρια ἵςταντο ἤτοι ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις χοροῖς, εἰ μὲν ἐξ ἀνδρῶν εἴη καὶ γυναικῶν ὁ χορός, ἐπλεονέκτει τὸ τῶν ἀνδρῶν μέρος καὶ ἦςαν ιγ', αἱ δὲ γυναῖκες ἕνδεκα. εἰ δὲ παίδων εἴη καὶ γυναικῶν, αἱ μὲν γυναῖκες ιγ' ἦςαν, οἱ δὲ παῖδες ια'. εἰ δὲ πρεςβυτῶν καὶ νέων, τοὺς πρεςβύτας πλεονεκτεῖν [δεῖν] φαςιν.

CXVI Schol. Med. ad Eum. v. 585.

Πολλαὶ μέν ἐςμεν] τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν. ιε' γὰρ ἦςαν.

CXVII Pollux Onom. IV, 108 sqq.

Μέρη δὲ χοροῦ ςτοῖχος καὶ ζυγόν. καὶ τραγικοῦ μὲν χοροῦ ζυγὰ πέντε ἐκ τριῶν καὶ ςτοῖχοι τρεῖς ἐκ πέντε· πεντεκαίδεκα γὰρ ἦςαν ὁ χορός. καὶ κατὰ τρεῖς μὲν εἰςῄεςαν, εἰ κατὰ ζυγὰ γίνοιτο ἡ πάροδος, εἰ δὲ κατὰ ςτοίχους, ἀνὰ πέντε εἰςῄεςαν. ἔςθ' ὅτε δὲ καὶ καθ' ἕνα ἐποιοῦντο τὴν πάροδον ..... τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦςαν, ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰςχύλου· πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπτοηθέντος ςυνέςτειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορόν.

CXVIII Aristophanes Ran. v. 1060 sqq.

ΑΙϹΧ. κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμαςι μείζοςι χρῆςθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ ςεμνοτέροιςιν.
ἁμοῦ χρηςτῶς καταδείξαντος διελυμήνω ςύ

CXIX Schol. ad Dionysium Thracem p. 746 Bk.

Ἐπιδεικνύμενοι δὲ τῶν ἡρώων ὡςανεὶ τὰ αὐτῶν πρόςωπα, πρῶτον μὲν ἐπελέγοντο ἄνδρας τοὺς μείζονα φωνὴν ἔχοντας, δεύτερον δὲ βουλόμενοι καὶ τὰ ςώματα δεικνύειν ἡρωικά, ἐμβάδας ἐφόρουν καὶ ἱμάτια ποδήρη.

CXX Philostratus vit. sophist. I, 9 p. 11 K.

Ϲικελία Γοργίαν ἐν Λεοντίνοις ἤνεγκεν, ἐς ὃν ἀναφέρειν ἡγώμεθα τὴν τῶν ςοφιςτῶν τέχνην, ὥςπερ ἐς πατέρα· εἰ γὰρ τὸν Αἰςχύλον ἐνθυμηθείημεν, ὡς πολλὰ τῇ τραγῳδίᾳ ξυνεβάλετο ἐςθῆτί τε αὐτὴν καταςκευάςας (λαμπρᾷ vel tale quid add. Bernhardyus) καὶ ὀκρίβαντι ὑψηλῷ καὶ ἡρώων εἴδεςιν ἀγγέλοις

τε καὶ ἐξαγγέλοις καὶ οἷς ἐπὶ σκηνῆς τε καὶ ὑπὸ σκηνῆς χρὴ πράττειν, τοῦτο ἂν εἴη καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνοις.

Horatius Art. poet. v. 276 sqq. CXXI

Dicitur et plaustris vexisse poemata Thespis,
Quae canerent agerentque peruncti faecibus ora.
Post hunc personae pallaeque repertor honestae
Aeschylus et modicis instravit pulpita tignis
Et docuit magnumque loqui nitique cothurno.

Porphyrio ad Hor. l. s. s. v. 278. CXXII

Aeschylus primus tragoediis (tragoedis? *Meyerus*) coturnos et syrma et personam dedit. horum enim trium auctor est.

Pausanias I, 28, 6. CXXIII

Πρῶτος δέ σφισιν (sc. Ἐρινύσιν) Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι· τοῖς δὲ ἀγάλμασιν οὔτε τούτοις ἔπεστιν οὐδὲν φοβερόν, οὔτε ὅσα ἄλλα κεῖται θεῶν τῶν ὑπογαίων.

Pollux Onom. IV, 130. CXXIV

Ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογείου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. ἡ δὲ γέρανος μηχάνημά ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἁρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἠὼς ἁρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ (τὸ cod., corr. Nauckius Trag. frg. p. 69) Μέμνονος.

E cod. Par. 2720 (Cramer Anecd. Par. I p. 19). CXXV

Εἰ μὲν δὴ πάντα τις Αἰσχύλῳ βούλεται τὰ περὶ τὴν σκηνὴν εὑρήματα προσνέμειν, ἐκκυκλήματα καὶ περιάκτους (περιάκιους aut περιάκισις cod., corr. Sommerbrodtius de Aesch. re scen. p. XXI; περικύκλους Cramer.) καὶ μηχανάς, ἐξώστρα τε καὶ παρασκήνια (προσκήνια cod., corr. Sommerbrodtius) καὶ διστεγίας, καὶ κεραυνοσκοπεῖα καὶ βροντεῖα καὶ θεολογεῖα καὶ γεράνους, καί που καὶ ξυστίδας καὶ βατραχίδας καὶ πρόσωπα καὶ κοθόρνους καὶ ταυτὶ τὰ ποικίλα, σύρματά τε καὶ καλύπτραν καὶ κόλπωμα καὶ παράπηχυ καὶ ἀργηνὸν καὶ ὑποκριτὴν ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τὸν τρίτον (τῶν τρίτων cod., corr. Sommerbrodtius)· ἢ καὶ Σοφοκλῆς ἔστιν ἃ τούτων προσεμηχανήσατο καὶ προσ-

---

CXXI. Cf. I, 2. 12; II. Suidas v. Χοιρίλος: οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ (σκηνῇ cod., corr. Kusterus) τῶν στολῶν ἐπεχείρησε — Cf. LXXXV; lexicogr. v. ἴκρια; Suidas v. αἴγειρος.

εξεῦρεν. ἔςτι τοῖς βουλομένοις ὑπὲρ τούτων ἐρίζειν καὶ ἕλκειν ἐπ' ἄμφω τὴν φήμην τοῦ λόγου. τήν γε μὴν γλυκύτητα τὴν τῶν ἐπῶν καὶ τὴν φαιδρότητα καὶ τὴν καλλιφωνίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς μέλεσι ςωφροςύνην καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς δράμασι ςυμπλοκὰς οὔτ' ἂν αὐτὸς αἰςχυνθείην (αἰςχυνθείη A. Schoenius) Σοφοκλεῖ νέμων· καὶ τὸν Ἀριςτοφάνην ἀποδέχομαι λέγοντα· 'Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεκραμένου ὥςπερ καδίςκου περιέλειχεν τὸ ςτόμα.'

CXXVI Philostratus vit. Apoll. VI, 11 p. 219 K.

Ἐντυχών τε αὐτοῖς (sc. τοῖς Ἰνδοῖς) ἔπαθόν τι πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ἀνδρῶν, ὁποῖον λέγονται πρὸς τὴν Αἰςχύλου ςοφίαν παθεῖν Ἀθηναῖοι· ποιητὴς μὲν γὰρ οὗτος τραγῳδίας ἐγένετο, τὴν τέχνην δὲ ὁρῶν ἀκατάςκευόν τε καὶ μήπω κεκοςμημένην εἰ μὲν ξυνέςτειλε τοὺς χοροὺς ἀποτάδην ὄντας, ἢ τὰς τῶν ὑποκριτῶν ἀντιλέξεις εὗρε παραιτηςάμενος τὸ τῶν μονῳδιῶν μῆκος, ἢ τὸ ὑπὸ ςκηνῆς ἀποθνήςκειν ἐπενόηςεν, ὡς μὴ ἐν φανερῷ ςφάττοι, ςοφίας μὲν μηδὲ ταῦτα ἀπηλλάχθω, δοκείτω δὲ κἂν ἑτέρῳ παραςχεῖν ἔννοιαν ἧττον δεξιῷ τὴν ποίηςιν, ὁ δ' ἐνθυμηθεὶς μὲν ἑαυτόν, ὡς ἐπάξιον τοῦ τραγῳδίαν ποιεῖν φθέγγοιτο, ἐνθυμηθεὶς δὲ καὶ τὴν τέχνην, ὡς προςφυᾶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ καταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πόδα, ςκευοποιίας μὲν ἥψατο εἰκαςμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἴδεςιν, ὀκρίβαντος δὲ τοὺς ὑποκριτὰς ἐνεβίβαςεν, ὡς ἴςα ἐκείνοις βαίνοιεν, ἐςθήμαςί τε πρῶτος ἐκόςμηςεν, ἃ πρόςφορον ἥρωςί τε καὶ ἡρωίςιν ἠςθῆςθαι, ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγῳδίας ἡγοῦντο.

CXXVII Athenaeus I p. 21 D—F.

Καὶ Αἰςχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς ςτολῆς εὐπρέπειαν καὶ ςεμνότητα, ἣν ζηλώςαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δᾳδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ςχήματα ὀρχηςτικὰ αὐτὸς ἐξευρίςκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φηςι ςχηματίςαι τοὺς χοροὺς ὀρχηςτοδιδαςκάλοις οὐ χρηςάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ ςχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήςεων, καὶ ὅλως πᾶςαν τὴν τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιιςτᾶν. ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριςτοφάνης γοῦν — παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίςτις — ποιεῖ αὐτὸν Αἰςχύλον λέγοντα· 'τοῖςι χοροῖς αὐτὸς τὰ ςχήματ' ἐποίουν' καὶ πάλιν· 'τοὺς Φρύγας

CXXVII. v. 2 an ἣν δηλώςοντες κτλ.? ζηλώςας ἣν vel ζηλώςας ἄντικρυς ἣν Fritzschius ed. Ran. p. 343; cf. Lobeckius Aglaoph. p. 84.

οἶδα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας (σχηματίσαντες Meinekius Cur. crit. p. 10).'

Athenaeus I p. 22 A. CXXVIII
'Αριστοκλῆς γοῦν φησιν ὅτι Τελέστης ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστὴς οὕτως ἦν τεχνίτης, ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς 'Επτὰ ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως.

Hesychius s. v. CXXIX
'Εμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως. καὶ Πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν .... τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. † 'Αργυρίοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστι σίκιννις.

Aristoteles Art. poet. c. XXVI p. 1461 a. CXXX
ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα 'πίθηκον' ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει.

Aristophanes Vesp. v. 579 (577) c. Schol. CXXXI

κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἴαγρος, εἴρηται πρότερον. ὡς θαυμάζων δὲ αὐτόν φησιν, ὅτι κἂν ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῇ. ἐκ τῆς Νιόβης δέ, καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου.

(Alciphron Epist. III, 48 (Κεφαλογλύπτης Μαππαφανίσῳ). CXXXII
Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο καὶ ἄφωνος εἴη Λικύμνιος ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἵππασον τὸν 'Αμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῷ τινι καὶ γεγωνῷ τῷ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφὴς ἦγε συμπόσιον.)

CXXIX. σατυρική — σικήνης cod.; ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρικῆς Bothius; Αἰσχύλος 'Αργείοις· ἦν δὲ καὶ σατυρικὴ Hermannus Opusc. t. VII p. 207 cum Meursio. An: ἀντὶ τοῦ * (intercidit vox, pro qua ἐμμέλεια adhibuerit) σατυρικὴ δέ ἐστιν σίκιννις?

CXXX. Cf. I, 13.

CXXXI. Eodem Dindorfius pertinere vidit schol. v. 566 (564): οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γελοῖον] Αἴσωπος τραγῳδίας ἐγένετο ὑποκριτὴς γελοιώδης· Αἰσχύλου δὲ ἦν ὑποκριτής, ubi etiam γελοιώδης illatum esse putaverim, cum loco motum esset scholion.

CXXXIII Vitruvius de archit. VII praef. 11.

Primum Agatharchus Athenis Aeschylo docente tragoediam scaenam fecit et de ea commentarium reliquit. ex eo moniti Democritus et Anaxagoras de eadem re scripserunt, quem ad modum oporteat ad aciem oculorum radiorumque extentionem certo loco centro constituto lineas ratione naturali respondere, uti de incerta re certae imagines aedificiorum in scaenarum picturis redderent speciem et quae in directis planisque frontibus sint figurata, alia abscedentia alia prominentia esse videantur.

DE ÆSCHYLI POESI IVDICIA

CXXXIV Aristoteles Art. poet. c. XVIII p. 1456 a.

Ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης, ἢ Νιόβην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ.

CXXXV Plutarchus de aud. poet. p. 17 A.

Ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὁμήρου· ʻἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ, ᾤχετο δ' εἰς Ἀίδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων' τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων.

CXXXVI Schol. A ad Il. Θ, 70.

δύο κῆρε] . . . ὅτι τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ᾗ ἐστι ὁ Ζεὺς ἱστὰς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχήν.

CXXXIV. Εὐριπίδης ἢ Νιόβην pro Εὐριπίδης Νιόβην Vahlenus; Εὐριπίδης Ἑκάβην (G. Valla) ἢ (Tyrwhittus) ὥσπερ Hermannus, qui postea Νιόβην—Αἰσχύλος delebat; Νιόβην etiam Nitzschius 'Sagenp.' p. 605 sq. (mutato simul μὴ in μὴν ex Bothii sententia); ὥσπερ Εὐριπίδης—Αἰσχύλος Welckerus includebat Mus. Rhen. a. 1837 p. 594 sqq.; Εὐριπίδης ἢ Κλεοφῶν καὶ μὴ Susemihlius proposuit. — Cf. I, 5; CIII; CXXV.

CXXXVI. Cf. Porphyrius ad h. l. et Eustathius p. 699, 28.

Schol. A ad Il. X, 209. CXXXVII
ἡ διπλῆ ὅτι ἐντεῦθεν ἡ Ψυχοστασία Αἰσχύλου πέπλασται, ὡς τοῦ Διὸς τὰς ψυχὰς ἱστάντος, οὐ θανατηφόρους μοίρας.

Pausanias II, 20, 4. CXXXVIII
Ἐπανιόντι δὲ ἐκεῖθεν ἀνδριάντες ἑστήκασι Πολυνείκους τοῦ Οἰδίποδος καὶ ὅσοι σὺν ἐκείνῳ τῶν ἐν τέλει πρὸς τὸ τεῖχος μαχόμενοι τὸ Θηβαίων ἐτελεύτησαν. τούτους τοὺς ἄνδρας ἐς μόνων ἑπτὰ ἀριθμὸν κατήγαγεν Αἰσχύλος πλειόνων ἔκ τε Ἄργους ἡγεμόνων καὶ Μεσσήνης καί τινων καὶ Ἀρκάδων στρατευσαμένων. τούτων δὲ τῶν ἑπτά — ἐπηκολουθήκασι γὰρ καὶ Ἀργεῖοι τῇ Αἰσχύλου ποιήσει — πλησίον κεῖνται καὶ οἱ Θήβας ἑλόντες.

Pausanias IX, 22, 6. CXXXIX
Τούτων τε δή ἐστι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἁλιέα καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προλέγειν οἵ τε ἄλλοι πιστὰ ἥγηνται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾆσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε.

Arg. Aesch. Pers. CXL
Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην· 'Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.' πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν.

Plutarchus Quaest. conv. I, 1 p. 615 A. CXLI
Ὥσπερ οὖν Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγαγόντων ἐλέχθη τὸ 'τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;' οὕτως ἔμοιγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἕλκοντας εἰς τὰ συμπόσια τὸν κυριεύοντα, 'ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;'

CXXXVII. Cf. schol. B ad h. l. et Eustathius p. 1266, 38.

CXLI. Cf. Zenobius V, 40: ἐπειδὴ τῶν χορῶν ἐξ ἀρχῆς εἰθισμένων διθύραμβον ᾄδειν εἰς τὸν Διόνυσον, οἱ ποιηταὶ ὕστερον ἐκβάντες τὴν συνήθειαν ταύτην Αἴαντας (Γίγαντας Bentleius) καὶ Κενταύρους γρά-

CXLII Aristophanes Ran. v. 1040 sqq.

ΑΙϹΧ. ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίηςεν,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.

CXLIII Athenaeus XIII p. 601 A.

Οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία, καὶ οὐδεὶς ἡγεῖτο φορτικοὺς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος μέγας (σεμνὸς Meinekius Anal. crit. p. 285) ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων· διὸ καὶ παιδεράστριάν (παιδερατάν cod., corr. Schweighaeuserus) τινες καλοῦσι τὴν τραγῳδίαν· κἀπεδέχοντο (καὶ ἐδέχοντο cod., corr. Meinekius l. s. s. p. 7) τὰ τοιαῦτα ᾄσματα οἱ θεαταί.

CXLIV Athenaeus I p. 17 C.

Τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὑτοὺς πολυτελείας καὶ

φειν ἐπεχείρουν· ὅθεν οἱ θεώμενοι σκώπτοντες ἔλεγον 'οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον'. διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς Σατύρους ὕστερον ἔδοξεν αὐτοῖς προεισάγειν (προσεισάγειν Hermannus Eur. Cycl. praef. p. XI), ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. Apostolius XIII, 42 = Photius lex. = Suidas v. Οὐδὲν πρ. τ. Δ.: Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος (οὐ ποιήσαντος Thierschius ad Pind. t. I p. 151; εἰς τὸν Ἄδραστον ποι. Müllerus Dor. t. II p. 367) ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο, ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παρράσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον, τοὺς δὲ ὁρῶντας τά τε τῶν ἀγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν· 'τί πρὸς τὸν Διόνυσον;' Strabo VIII, 6, 23 p. 381: ὀνομάζει (sc. Πολύβιος) δ' αὐτῶν Ἀριστείδου γραφὴν τοῦ Διονύσου, ἐφ' οὗ τινες εἰρῆσθαί φασι τὸ 'οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.' Herodotus V, 67: τά τε δὴ ἄλλα οἱ Σικυώνιοι ἐτίμεον τὸν Ἄδρηστον καὶ δὴ πρὸς τὰ πάθεα αὐτοῦ τραγικοῖσι χοροῖσι ἐγέραιρον, τὸν μὲν Διόνυσον οὐ τιμέοντες, τὸν δὲ Ἄδρηστον. Κλεισθένης δὲ χοροὺς μὲν τῷ Διονύσῳ ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἄλλην θυσίην τῷ Μελανίππῳ.

CXLIV. Cf. XL sqq.

ῥᾳθυμίας ἀνέπεμπον ὡς οὔσας καὶ κατὰ τὰ τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι.

Aristophanes Ran. v. 909 sqq. c. Schol. v. 911 (942). CXLV

ΕΥΡ. .... οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
..... ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράματι τινὰ κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως. εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἕκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν [ἡ]μερῶν οὐδὲν φθέγγεται ..... [τὸ δέ, οἱ δ' ἐσίγων, ὁ Ἀχιλλεύς, φασί, καὶ ἡ Νιόβη.]

Schol. Med. ad Prom. v. 436. CXLVI

Μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ Σιγᾶν με] σιωπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ [Σοφοκλέους] ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ, ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν.

Eustathius ad Il. Ω, 162 p. 1343, 62. CXLVII

Ὑπερβολὴν γάρ, φασί, πένθους ἀξίαν οὐχ εὑρίσκων ὁ ποιητὴς τῷ γέροντι περιθεῖναι, καλύπτει αὐτὸν καὶ οὐ μόνον σιγῶντα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ μηδὲ βλεπόμενον. ἐντεῦθεν, φασίν, ὁ Σικυώνιος γραφεὺς Τιμάνθης (Σημάνθης cod., corr. Nauckius Trag. frg. p. 38) τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τήν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε, σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχρεων. οὐ γὰρ μόνον βλέπεσθαι ἀπαξιοῖ ὁ ἐν ἄκρᾳ θλίψει, ἀλλ' οὐδὲ βλέπει, ὡς οἷα νύκτερον βίον αἱρούμενος ἢ καὶ ὑπόγαιον.

CXLV. Cf. I, 5.

CXLVIII **Eustathius ad Od. ψ, 115 p. 1941, 1.**

Cημείωcαι δ' ἐν τοῖc ῥηθεῖcι καὶ ὅτι τραγῳδικῶc τὰ περὶ τὸν Ὀδυccέα νῦν ἐcχημάτιcται. καὶ γάρ τοι παρὰ Αἰcχύλῳ κάθηνταί που πρόcωπα cιωπῶντα ἐφ' ἱκανὸν κατὰ cχῆμα ἢ πένθουc ἢ θαυμαcμοῦ ἤ τινοc ἑτεροίου πάθουc. καὶ ἔοικεν ἡ τραγῳδία ἐντεῦθεν λαβοῦcα τὰ τοιαῦτα cοφίζεcθαι.

CXLIX **Pausanias II, 13, 5.**

Τῷ Ἀριcτίᾳ Cάτυροι καὶ Πρατίνᾳ τῷ πατρί εἰcι πεποιημένοι πλὴν τῶν Αἰcχύλου δοκιμώτατα.

CL **Laertius Diogenes II, 17, 133.**

Ἠcπάζετο δὲ (sc. Μενέδημοc) καὶ Ἄρατον καὶ Λυκόφρονα τὸν τῆc τραγῳδίαc ποιητὴν καὶ τὸν Ῥόδιον Ἀνταγόραν· μάλιcτα δὲ πάντων Ὁμήρῳ προcεῖχεν· εἶτα καὶ τοῖc μελικοῖc· ἔπειτα Cοφοκλεῖ, καὶ δὴ καὶ Ἀχαιῷ, ᾧπερ καὶ τὸ δευτερεῖον ἐν τοῖc Cατύροιc, Αἰcχύλῳ δὲ τὸ πρωτεῖον ἀπεδίδου. ὅθεν καὶ πρὸc τοὺc ἀντιπολιτευομένουc ταῦτα, φαcί, προεφέρετο· ''Ἡλίcκετ' ἄρα καὶ πρὸc ἀcθενῶν ταχύc, Καὶ πρὸc χελώνηc ἀετὸc βραχεῖ χρόνῳ.' ταῦτα δ' ἐcτὶν Ἀχαιοῦ ἐκ τῆc cατυρικῆc Ὀμφάληc.

CLI **Aristophanes Ran. v. 1252 sqq.**

Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίcει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖcτα δὴ
καὶ κάλλιcτα μέλη ποιή-
cαντι τῶν ἔτι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ', ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα.

CLII **Aristophanes Ran. v. 1298 sqq. c. Schol. (1333).**

AICX. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐc τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουcῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων.

CXLIX. Is. Tzetzes περὶ διαφορᾶc ποιητῶν (Cramer An. Ox. t. III) p. 337, 5: Τραγῳδίαc μάνθανε τοὺc διδαcκάλουc· Θέcπιν Φρύνιχον Αἰcχύλον Cοφοκλέα· Ὕcτατοc αὐτὸc Εὐριπίδηc Μνηcάρχου, Κἄνπερ κατεῖδε τὸν cοφὸν Cοφοκλέα· Cατυρικὸν δὲ Πραττίναν οἶδα μόνον. Idem proleg. ad Lycophr. p. 256: Τραγῳδοὶ δὲ ποιηταὶ Ἀρίων Θέcπιc Φρύνιχοc Αἰcχύλοc Cοφοκλῆc Εὐριπίδηc Ἴων Ἀχαιὸc καὶ ἕτεροι μύριοι νέοι... Cατυρικὸc δὲ Πρατίναc καὶ ἕτεροι.

CLII. Inclusi αὐτὰ (αὐτοῦ R), cum V Θ post φηcίν exhibeant, omittat Suidas v. ἐγὼ μέν.

ἐγώ, φηcίν, εἰc τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ [αὐτὰ] μετήνεγκα. ἐκ γὰρ τοῦ κιθαρῳδικοῦ καλοῦ ὄντοc εἰc τὸ τραγῳδικὸν (τραγικὸν Suidas) μετήνεγκα, ἵνα μὴ εἰc ταὐτὰ τοῖc ὑπὸ Φρυνίχου μέλεcι προειcηγμένοιc ἐμπίπτω. ἀποδέχονται δὲ πάντεc τοῖc μέλεcι τὸν Φρύνιχον ἐπιτυγχάνοντα ...... ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ τῷ Φρυνίχῳ μελοποιῶ. ἦν δὲ οὗτοc μελοποιὸc ἡδύc. ὁ δὲ λόγοc, ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν εἰc τὸ τραγικὸν γένοc μετήνεγκα. τοῦτο γὰρ ὁ Εὐριπίδηc προεῖπεν.

Schol. ad Aristophanis Ran. v. 1282 (1315). CLIII

ΕΥΡ. μὴ πρίν γ' ἀκούcηc χἀτέραν cτάcιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργαcμένην.

Τιμαχίδαc γράφει, ὡc τῷ ὀρθίῳ νόμῳ κεχρημένου τοῦ Αἰcχύλου καὶ ἀνατεταμένωc.

Aristoxenus apud Plutarchum de mus. c. XX. CLIV

Οἷόν τι καὶ ἐπὶ τῶν τῆc τραγῳδίαc ποιητῶν· τῷ γὰρ χρωματικῷ γένει [καὶ τῷ ῥυθμῷ] τραγῳδία μὲν οὐδέπω καὶ τήμερον κέχρηται, κιθάρα δὲ πολλαῖc γενεαῖc πρεcβυτέρα τραγῳδίαc οὖcα ἐξ ἀρχῆc ἐχρήcατο. . . . . εἰ οὖν τιc Αἰcχύλον ἢ Φρύνιχον φαίη δι' ἄγνοιαν ἀπεcχῆcθαι τοῦ χρώματοc, ἆρά γ' οὐκ ἂν ἄτοποc εἴη;

Aristophanes Ran. v. 1004 sq. CLV

πρῶτοc τῶν Ἑλλήνων πυργώcαc ῥήματα cεμνὰ
καὶ κοcμήcαc τραγικὸν λῆρον.

Schol. ad Aristophanis Pac. v. 749. CLVI

ἐποίηcε τέχνην (Aristophanes) μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωc' οἰκοδομήcαc] ταὐτὸ καὶ Φερεκράτηc ἐποίηcε τὸν Αἰcχύλον λέγοντα ἐν τοῖc Κραπατάλοιc 'ὅcτιc γ' αὐτοῖc παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήcαc.'

CLIII. cυνεχῶc vel simile adverbium post Αἰcχύλου desiderat Fritzschius ad h. l. p. 378. Ceterum cf. Suidas v. Εὐγένειοc· ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰcχύλου Cοφοκλέουc καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ιε΄.

CLIV. Pro καὶ τῷ ῥυθμῷ R. Volkmannus ex Valgulii versione substituit καὶ τῷ ἐναρμονίῳ, καὶ τῷ πρὸc τοῦτο ῥυθμῷ Westphalius: utrumque parum apte nec eis quae secuntur accommodatum; fortasse interpolata sunt verba ex c. XXI: ἀπεcχημένουc χρώματόc τε καὶ μεταβολῆc καὶ πολυχορδίαc καὶ ἄλλων πολλῶν ἐν μέcῳ ὄντων ῥυθμῶν τε καὶ ἁρμονιῶν.

CLVI. ταὐτὸ scripsi; τοῦτο R, Ald., ταῦτα V ὅcτιc αὐτοῖc — παρέδωκε cod., corr. Porsonus.

CLVII Dioscorides (Anth. Pal. VII, 411).

Θέcπιδος εὕρεμα τοῦτο, τὰ δ' ἀγροιῶτιν ἀν' ὕλαν
  παίγνια, καὶ κώμους τούcδε τελειοτέρους
Αἰcχύλος ἐξύψωcεν, ὁ μὴ cμιλευτὰ χαράξας
  γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ cκηνὴν μετεκαίνιcεν. ὦ cτόμα πάντων
  † δεξιόν, ἀρχαίων ἦcθά τις ἡμιθέων.

CLVIII Himerius or. XXXIII, 4 p. 874 Wernsd.

Θέλω δὲ καὶ πρόcφορον τοῖc παροῦcιν ἔργοις * μ̓ * γῆν περιπολεῖν ἅπαcαν, ἀεί τι cοφὸν ἀνιχνεύοντα· ἐλθεῖν μὲν οὖν αὐτὸν ἐπὶ * ἀφικέcθαι δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίους καὶ τί μὲν οὐ μαθεῖν παρ' αὐτοῖc cοφόν, τί δὲ οὐ χρηcτὸν * ἐπεὶ δὲ ἀφικέcθαι εἰc Ἕλληνας εὑρεῖν μὲν Αἰcχύλον ἔτι νέον ὄντα μετὰ Θέcπιν * οντας ἄρτι τὴν ποίηcιν ὑψοῦ χαμόθεν ἐγείροντα, ἵν' ἐκ μετεώρου τοῖc θεαταῖc διαλέγοιτο * λὰ ὁμιλεῖν ἅμα τῷ παιδὶ τοῖc τοῦ Αἰcχύλου ποιήμαcιν, ἵνα τραγικὴν ἱcτορίαν ἐκ τῶν *

CLIX Aristophanes Rau. v. 939 sqq.

ΕΥΡ. ὡc παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ cοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺc
  οἰδοῦcαν ὑπὸ κομπαcμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
  ἴcχνανα μὲν πρώτιcτον αὐτὴν καὶ τὸ βάροc ἀφεῖλον.

CLX Plutarchus de prof. in virt. 7 p. 79 B.

Ὥcπερ γὰρ ὁ Cοφοκλῆc ἔλεγε, τὸν Αἰcχύλου διαπεπαιχὼc ὄγκον, εἶτα τὸ πικρὸν καὶ κατάτεχνον τῆc αὐτοῦ καταcκευῆc, τρίτον

CLVII. v. 1 τὸ δ' cod., τὰ δ' ed, τά τ' Heckerus v. 2 τοὺc δέ cod., Bentleius; τοὺc δ' ἀτελειοτέρους Iacobsius v. 3 ἐξύψωcε νομηc μια εὐταχαράξαc cod., corr. Salmasius; νεοcμίλευτα Bentleius; νοήcει δευτὰ Pauwius v. 4 δ' ἶcα καταρδόμενα Heckerus; καλινδόμενα Duebnerus v. 5 πάντωc Bothius v. 6 ἄξιον Reiskius; post δεξιόν (non post ἀρχαίων) cum Bentleio distingui iussit Iacobsius; ὦ cτόμα πάντων ἄξιον ἀρχαίων, ἦcθά τις ἡμιθέων Duebnerus proposuit. Cf. XXXII sq.

CLVIII. Supplementa Wernsdorfii: 2 ἀποτείνειν διήγημα. τὸν Cοφοκλέα (?) λόγος πατρίδος ἐξανιcτάμενον 4 τοὺc Φοίνικαc καὶ Πέρcαc 5 ὅτε καὶ μήτηρ cοφῶν λόγων ἦν ἡ τούτων χώρα 6 καὶ Φρύνιχον τοὺc πρώτους τὴν τοῦ θεάτρου cκευὴν ἀνευρόνταc 8 ἠcθέντα οὖν τῇ τοῦ τραγῳδοῦ cοφίᾳ πολλὰ 9 δραμάτων αὐτὸc ἐν τοῖc αὐτοῦ μιμήcαιτο. De Sophocle cogitari non posse non est quod dicam.

CLX. 2 διαπεπεφθὼc vel διαπεφευγὼc A. Schoellius Sophokl. p. 71, διαπεπλακὼc Bergkius, διαπεπλιχὼc Bernhardyus t. II, 2 p. 305 ed. II, διαπεπλοχὼc A. Schoenius 3 πυκνὸν Xylander, ψυχρόν, γλιcχρόν, περιττὸν

ἤδη τὸ τῆϲ λέξεωϲ μεταβάλλειν εἶδοϲ, ὅπερ ἠθικώτατόν ἐϲτι καὶ βέλτιϲτον· οὕτωϲ οἱ φιλοϲοφοῦντεϲ, ὅταν ἐκ τῶν πανηγυρικῶν καὶ κατατέχνων εἰϲ τὸν ἁπτόμενον ἤθουϲ καὶ πάθουϲ λόγον μεταβῶϲιν, ἄρχονται τὴν ἀληθῆ προκοπὴν προκόπτειν καὶ ἄτυφον.

Dio Chrysostomus Or. LII p. 158, 15 D. CLXI

Οὐκοῦν ἐχορήγουν ἐμαυτῷ πάνυ λαμπρῶϲ καὶ προϲέχειν ἐπειρώμην, ὥϲπερ δικαϲτὴϲ τῶν πρώτων τραγικῶν χορῶν. πλὴν ὀμόϲαϲ γε οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀποφήναϲθαι οὐδέν, οὗ γε ἕνεκεν οὐδεὶϲ ἂν ἡττήθη τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων. ἥ τε γὰρ τοῦ Αἰϲχύλου μεγαλοφροϲύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὔθαδεϲ τῆϲ διανοίαϲ καὶ φράϲεωϲ, πρέποντα ἐφαίνετο τραγῳδίᾳ καὶ τοῖϲ παλαιοῖϲ ἤθεϲι τῶν ἡρώων, οὐδὲν ἐπιβεβουλευμένον οὐδὲ ϲτωμύλον οὐδὲ ταπεινόν· ἐπεί τοι καὶ τὸν Ὀδυϲϲέα εἰϲῆγε δριμὺν καὶ δόλιον, ὡϲ ἐν τοῖϲ τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆϲ νῦν κακοηθείαϲ, ὥϲτε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺϲ νῦν ἁπλοῦϲ εἶναι βουλομένουϲ καὶ μεγαλόφροναϲ. . . . . p. 160, 21: ἥ τε τοῦ Εὐριπίδου ϲύνεϲιϲ καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥϲτε μήτε ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον ἐᾶϲαι μήτε ἁπλῶϲ τοῖϲ πράγμαϲι χρῆϲθαι, ἀλλὰ μετὰ πάϲηϲ ἐν τῷ εἰπεῖν δυνάμεωϲ, ὥϲπερ ἀντίϲτροφόϲ ἐϲτι τῇ τοῦ Αἰϲχύλου ἁπλότητι (ἁπλότητι addidi cum Reiskio, cf. p. 158, 27; 159, 15. 16), πολιτικωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη οὖϲα καὶ τοῖϲ ἐντυγχάνουϲι πλείϲτην ὠφέλειαν παραϲχεῖν δυναμένη . . . p. 161, 29: ὅ τε Σοφοκλῆϲ μέϲοϲ ἔοικεν ἀμφοῖν εἶναι, οὔτε τὸ αὔθαδεϲ καὶ ἁπλοῦν τὸ τοῦ Αἰϲχύλου ἔχων οὔτε τὸ ἀκριβὲϲ καὶ δριμὺ καὶ πολιτικὸν τὸ τοῦ Εὐριπίδου, ϲεμνὴν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπῆ ποίηϲιν τραγικώτατα καὶ εὐεπέϲτατα ἔχουϲαν, ὥϲτε πλείϲτην ἡδονὴν μετὰ ὕψουϲ καὶ ϲεμνότητοϲ ἐνδείκνυϲθαι.

Dionysius Halic. de vet. script. cens. II, 10 p. 422 R. CLXII

Ὁ δ' οὖν Αἰϲχύλοϲ, πρῶτοϲ καὶ τῆϲ μεγαλοπρεπείαϲ ἐχόμενοϲ καὶ ἠθῶν καὶ παθῶν τὸ πρέπον εἰδὼϲ καὶ τῇ τροπικῇ καὶ τῇ κυρίᾳ λέξει διαφερόντωϲ κεκοϲμημένοϲ· πολλαχοῦ δὲ καὶ αὐτὸϲ

περίεργον, πανηγυρικὸν tentavit Wyttenbachius, μικρὸν Iahnius, ἐπίκαιρον A. Schoenius αὐτοῦ E. Muellerus 'Gesch. d. Theor. d. Kunst' t. I p. 223, fortasse recte; Φρυνίχου Iahnius εἰϲ τρίτον O. Muellerus Hist. lit. gr. t. II p. 116; μεταλαβεῖν Bernhardyus p. 304; an ἐϲ τρίτον — μεταβαίνειν? 4 τῆϲ ποικίληϲ λέξεωϲ Bergkius.

CLXI. Cf. I, 5; 14.

δημιουργὸς καὶ ποιητὴς ἰδίων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους καὶ ποικιλώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς.

CLXIII Dionysius Halic. de admir. vi dic. Dem. p. 1073 R.

Καὶ ταῦτα δ' ἔτι τῆς ἀρχαίας καὶ αὐστηρᾶς ἁρμονίας ἐστὶ χαρακτηρικά· τὸ μήτε συνδέσμοις χρῆσθαι πολλοῖς, μήτ' ἄρθροις συνεχέσιν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐλάττοσι· τὸ μὴ χρονίζειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν πτώσεων τὸν λόγον, ἀλλὰ θαμινὰ μεταπέμπειν (μεταπίπτειν Sylburgius) τὸ τῆς ἀκολουθίας τῶν προεξενεχθέντων ὑπεροπτικῶς ἔχειν τὴν φράσιν, μηδὲ κατάλληλον· τὸ περιττῶς καὶ ἰδίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ὑπόληψιν ἢ βούλησιν τῶν πολλῶν συζεύγνυσθαι τὰ μόρια. καὶ παραδείγματα δ' αὐτῆς ποιητῶν μὲν καὶ μελοποιῶν ἥ τ' Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα, καὶ ἡ Πινδάρου χωρὶς ὅτι μὴ (μετὰ cod., corr. Sylburgius) τὰ Παρθένεια καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια· κἂν τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα πῖνον. συγγραφέων δὲ λαμπρότατός τε καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων κατορθῶν περὶ ταύτην τὴν ἰδέαν Θουκυδίδης.

CLXIV Dionysius Halic. de comp. verb. c. XXII.

Τῆς μὲν οὖν αὐστηρᾶς ἁρμονίας τοιόσδε ὁ χαρακτήρ· ἐρείδεσθαι βούλεται τὰ ὀνόματα ἀσφαλῶς, καὶ στάσεις λαμβάνειν ἰσχυράς, ὥστ' ἐκ περιφανείας ἕκαστον ὄνομα ὁρᾶσθαι, ἀπέχειν τ' ἀπ' ἀλλήλων τὰ μόρια διαστάσεις ἀξιολόγους αἰσθητοῖς χρόνοις διειργόμενος. τραχείαις τε χρῆσθαι πολλαχῇ καὶ ἀντιτύποις ταῖς συμβολαῖς· ῥυθμούς τε ἐπιτηδεύει τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ οὔτε πάρισα βούλεται τὰ κῶλα ἀλλήλοις εἶναι, οὔτε παρόμοια, οὔτε ἀνάγκῃ δουλεύοντα· ἀκόλουθα δὲ καὶ εὐγενῆ καὶ λαμπρὰ καὶ ἐλεύθερα· φύσει τ' ἐοικέναι μᾶλλον αὐτὰ βούλεται ἢ τέχνῃ, καὶ κατὰ πάθος λέγεται μᾶλλον ἢ κατὰ ἦθος· περιόδους δὲ συντιθέναι συναπαρτιζούσας ἑαυταῖς τὸν νοῦν ταπολλὰ μὲν οὐδὲ βούλεται· εἰ δέ ποτ' αὐτομάτως ἐπὶ τοῦτο κατενεχθείη, τὸ ἀνεπιτήδευτον ἐμφαίνειν ἐθέλει καὶ ἀσφαλές· οὔτε προσθήκαις τισὶν ὀνομάτων, ἵνα ὁ κύκλος ἐκπληρωθῇ μηδὲν ὠφελούσαις τὸν νοῦν χρωμένη, οὔτε ὅπως αἱ βάσεις αὐτῶν γένοιντο θεατρικαί τινες ἢ γλαφυραί· οὐδ' ἵνα τῷ πνεύματι τοῦ λέγοντος ὦσιν αὐτάρκεις· οὐδέ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ περὶ τὰς πτώσεις ποικίλη· περὶ τοὺς σχηματισμοὺς ὀλιγοσύνδεσμος· ἄναρθρος ἐν πολλοῖς· ὑπεροπτικὴ τῆς ἀκολουθίας·

ἥκιστα ἀνθηρά· μεγαλόφρων· αὐθέκαστος· ἀκόμψευτος· τὸν ἀρχαϊσμὸν καὶ τὸν πῖνον ἔχουσα κάλλος.

Ταύτης τῆς ἁρμονίας πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ζηλωταί· διαφέροντες δὲ τῶν ἄλλων ἐν μὲν ποιήσει ὅ, τε Κολοφώνιος Ἀντίμαχος καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός· ἐν δὲ μελοποιΐᾳ Πίνδαρος· ἐν τραγῳδίᾳ δὲ Αἰσχύλος· ἐν ἱστορίᾳ δὲ Θουκυδίδης· ἐν δὲ πολιτικοῖς λόγοις Ἀντιφῶν.

Dionysius vel Longinus de subl. XV, 5 sq. CLXV

Τοῦ δ' Αἰσχύλου φαντασίαις ἐπιτολμῶντος ἡρωϊκωτάτοις, ὥσπερ καὶ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας παρ' αὐτῷ (v. 42—46), ... τὸν ἴδιον αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους δίχα οἴκτου συνομνύμενοι θάνατον, ἐνίοτε μέντοι ἀκατεργάτους καὶ οἱονεὶ ποκοειδεῖς τὰς ἐννοίας καὶ ἀμαλάκτους φέροντος, ὅμως ἑαυτὸν ὁ Εὐριπίδης κἀκείνοις ὑπὸ φιλοτιμίας τοῖς κινδύνοις προσβιβάσει. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται· 'ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη'. ὁ δὲ Εὐριπίδης τὸ αὐτὸ τοῦθ' ἑτέρως ἐφηδύνας ἐξεφώνησε· 'πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος'.

Dionysius vel Longinus de subl. III, 1 (ad Aeschyli frg. 303). CLXVI

Οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεκτάναι, καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν, καὶ τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν, καὶ τὰ ἄλλα ἑξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον, ἢ δεδείνωται, κἂν ἕκαστον αὐτῶν πρὸς αὐγὰς ἀνασκοπῇς, ἐκ τοῦ φοβεροῦ κατ' ὀλίγον ὑπονοστεῖ πρὸς τὸ εὐκαταφρόνητον. ὅπου δ' ἐν τραγῳδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει καὶ ἐπιδεχομένῳ στόμφον, ὅμως τὸ παρὰ μέλος οἰδεῖν ἀσύγνωστον, σχολῇ γ' ἂν οἶμαι λόγοις ἀληθινοῖς ἁρμόσειεν.

Quintilianus X, 1, 66. CLXVII

Tragoedias primus in lucem Aeschylus protulit, sublimis et gravis et grandilocus saepe usque ad vitium, sed rudis in plerisque et incompositus.

Plutarchus de glor. Athen. p. 348 D. CLXVIII

Ἡ Εὐριπίδου σοφία καὶ ἡ Σοφοκλέους λογιότης καὶ τὸ Αἰσχύλου στόμα.

Photius bibl. cod. 158 p. 328 R. CLXIX

Εἰλικρινοῦς δὲ καὶ καθαροῦ καὶ ἀττικοῦ λόγου κανόνας καὶ στάθμας καὶ παράδειγμά φησιν (sc. Φρύνιχος Ἀράβιος) ἄριστον

Πλάτωνά τε καὶ Δημοσθένην . . . . . καὶ τῶν τραγικῶν Αἰσχύλον τὸν μεγαλοφωνότατον καὶ Σοφοκλέα τὸν γλυκὺν καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην.

CLXX Cicero de or. III, 7, 27.

Quam sunt inter sese Ennius Pacuvius Acciusque dissimiles, quam apud Graecos Aeschylus Sophocles Euripides, quamquam omnibus par paene laus in dissimili scribendi genere tribuitur.

CLXXI Cicero Tusc. disp. II, 10, 23.

Aeschylus non poeta solum, sed etiam Pythagoreus; sic enim accepimus.

CLXXII Macrobius Saturn. V, 22, 19.

. . . Aeschylum, eminentissimum tragoediarum scriptorem.

CLXXIII Athenaeus XIII p. 600 A.

Καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος.

CLXXIV Horatius Epist. II, 1, 163.

Et post Punica bella quietus quaerere coepit,
Quid Sophocles et Thespis et Aeschylus utile ferrent.

CLXXV Propertius III, 30, 43.

Desine et Aeschyleo conponere verba cothurno,
Desine, et ad molles membra resolve choros.

CLXXVI Aristides or. XLVI p. 179 D.

Ὁρῶ δέ τοι καὶ περὶ τὴν τραγῳδίαν Αἰσχύλον μὲν αἰτίαν οὐ σχόντα ὡς εἰσαγάγοι λαλιάν, οὐδὲ τὸν ἥδιστον εἰπεῖν Σοφοκλέα οὐδαμοῦ ταῦτ' ἀκούσαντα ὡς ἐπῆρεν Ἀθηναίους λαλεῖν, ὅτι, οἶμαι, τῆς σεμνότητος ὡς οἷόν τε μάλιστα ἀντείχοντα καὶ κρείττονα ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τὰ ἤθη παρείχοντο· Εὐριπίδην δὲ λαλεῖν αὐτοὺς ἐθίσαι, καταιτιαθέντα ἀφελεῖν τι δόξαντα τοῦ βάρους καὶ τῶν καιρῶν.

CLXXVII Aristides or. XIX p. 421 D.

Ἃ δὲ νῦν ὁρᾶν τε καὶ ὑμνεῖν ὁ δαίμων παρέδωκε τίς θρῆνος Ἀργεῖος, τίνες Αἰγυπτίων ἢ Φρυγῶν ᾠδοὶ συμμετρήσονται; τίς Ἐλευσίνιος Αἰσχύλος πρὸς χορὸν ᾄσεται; ποίας Ναυπλίου πάγας ὑποπύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῇ πυρκαϊᾷ ταύτῃ παραβαλεῖν; ὦ δᾷδες, ὑφ' οἵων ἀνδρῶν ἀπέσβητε.

CLXXVIII Himerius or. XXIII (in mortem filii Rufini) p. 774 W.

Ὦ πάθος τῆς Αἰσχύλου μεγαλοφωνίας ἄξιον.

Basilius M. Epist. 74 (ad Martinium) t. III p. 169 ed. Par. a. 1730. CLXXIX
Σιμωνίδου ὄντως ἤ τινος τοιούτου μελοποιοῦ ἐδεόμεθα, ἐναργῶς εἰδότος ἐπιστενάζειν τοῖς πάθεσι. καίτοι τί λέγω Σιμωνίδην; δέον Αἰσχύλον εἰπεῖν, ἢ εἰ δή τις ἕτερος παραπλησίως ἐκείνῳ συμφορᾶς μέγεθος ἐναργῶς διαθέμενος, μεγαλοφώνως ὠδύρατο.

Theodoretus Hist. eccl. III, 3 p. 649 Sirm. CLXXX
Ἐν Δορυστόλῳ — πόλις δὲ αὕτη τῆς Θρᾴκης ἐπίσημος — Αἰμιλιανὸς ὁ νικηφόρος ἀγωνιστὴς ὑπὸ Καπετωλίνου τοῦ τῆς Θρᾴκης ἁπάσης ἄρχοντος παρεδόθη πυρᾷ. τὸ δέ γε Μάρκου τοῦ Ἀρεθουσίων ἐπισκόπου δρᾶμα τῆς Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους δεῖται μεγαληγορίας, ἵν' ἀξίως τὰ ἐκείνου τραγῳδήσωσι πάθη.

Aristophanes Nub. v. 1365 sqq. c. Schol. 1367 (= Suidas v. ἀξύστατον et ψόφου πλέως). CLXXXI

ΣΤΡ. κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
'Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν'.

οὐ συνεστῶτα οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. ἀσύστατον δὲ οἷον ἀδιάθετον, ἀπιθάνους συνιστάντα τοὺς μύθους. [ἄνισον Gl. Θ. Br.] στόμφακα .... [σκληρόν· παρὰ τὸ στόμα καὶ τὸν ὄμφακα· οἷον τραχύν. κρημνοποιὸν δὲ] μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. [στόμφακα· μεγαλορρήμονα. κρημνοποιόν· σκληρολέκτην. Gl. Θ. Br.]

Ioannes Sicel. Schol. in Hermog. t. VI p. 225 W. CLXXXII
Στομφάζειν ἐστὶ τὸ κομπάζειν καὶ ἀλαζονεύεσθαι .... τραχεῖα γάρ ἐστιν ἡ λέξις καὶ τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ γλώττῃ. εὕρημα τοῦ Ἀριστοφάνους ἡ λέξις κωμῳδοῦντος Αἰσχύλον ὡς τραχύν· φροντίζων γὰρ ὁ ποιητὴς μεγέθους καὶ οὐκ ἐπιτυγχάνων εἰς τραχύτητα περιπίπτει, διὸ καί φησιν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις (Nub. v. 1367) ψόφου πλέων ἀξύστατον, ἀντὶ τοῦ ἄξυστον καὶ ἀκαλλές· στόμφακα, κρημνοποιόν, ὡς φαντασίας ἐχόντων κρημνωδῶν καὶ φραγμωδῶν, ὡς κἀν τῷ Ἀγαμέμνονι·

Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζων κέαρ.

ἡ γὰρ λέξις σκληρά, καὶ ὁ ἦχος πάντων τοιοῦτος, φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὠρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν, οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἰαμβεῖα ἐπιλαθόμενος. διὸ καὶ Σο-

φοκλῆς μιμεῖται (μέμφεται Nauckius Trag. frg. p. 70; οὐ μιμεῖται alii; an: μωμᾶται aut τὰ εἰκότα μιμ.?)· λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα΄ τῶν Φιλολόγων (cf. CLXVI).

CLXXXIII Aristophanes Ran. v. 923 sqq. c. Schol. 928 (959).

ΕΥΡ. κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά,
ἄγνωστα τοῖς θεωμένοις......
σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδεέν......
ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαέτους χαλκηλάτους καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδι' ἦν.

ἢ Σκαμάνδρους] χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο, ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοὺς καὶ ὄρη λέγειν.

CLXXXIV Aristophanes Ran. v. 1056 sqq. c. Schol. v. 1057 (1089).

ΕΥΡ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙΣΧ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.

καὶ Παρνασσῶν] οἷον ῥήματα ὄρεσι παραπλήσια ... [ἢ τὸ Λυκαβηττοὺς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη Αἰσχύλος ἔν τινι τῶν αὐτοῦ πεποίηκε δραμάτων].

CLXXXV Io. Tzetzes ad Aristoph. Ran. v. 1328.

Ὁ Αἰσχύλος δὲ ὑπέρευγε (ὑπερεύγει Keilius Mus. Rhen. t. VI p. 618, τί ὑπερέχει Nauckius lex. Vind. p. 252), πλὴν μέντοι τοῦ κρημνολεκτεῖν καὶ χαίρειν ἄγαν τῇ ἀσαφείᾳ.

CLXXXVI Etym. M. v. Κόλλοπες = Cramer. Anecd. Par. t. IV p. 75, 4 (Aristophanes frg. 526).

Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη·
Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι || ἐοικέναι.

CLXXXVII Aristophanes Ran. v. 931 sq. c. Schol. Pac. v. 1177.

ΔΙΟΝ. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλέκτορα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.

κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων] ... ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλου ἐν Μυρμιδόσι (πολλάκις cod.) κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, ὃν ἀεὶ κωμῳδοῦσιν, πολλάκις (ἐν Μυρμιδόσι cod., permutavit Nauckius Trag. frg. p. 32) μέμνηται.

Schol. Med. ad Eum. v. 626. CLXXXVIII

τιμαλφούμενον] συνεχὲς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ, δι' ὃ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος.

Io. Tzetzes Schol. ad Hes. Op. et d. v. 414. CLXXXIX

... καπήλους γὰρ καλῶ καὶ τοὺς νῦν παραδυναστεύοντας ἐν ταῖς βασιλείαις αὐλαῖς, ὡς ὑπαγομένους θωπείαις καὶ τὰ κάπηλα τῶν συγγραμμάτων ἀκριβεστάτως μὴ ἀποδοκιμάζοντες κρίσεσιν, ἀλλ' ἐνιαχοῦ, μᾶλλον δὲ πανταχοῦ καὶ τῶν κατὰ τέχνην γεγραμμένων ἐξαίροντας· ὡς οἱ πάλαι τὰ Εὐριπίδου κάπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγγραμμάτων Αἰσχύλου προκρίναντες, τὸν μακρὸν αἰῶνα τῆς σφῶν ἀβελτηρίας παραστήσαντες μάρτυρα. ἐξελέγχονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγράμμασι μέχρι καὶ νῦν. Εὐριπίδην γὰρ προκεκρικότες Αἰσχύλου ὡς κάπηλον καὶ τούτοις συμποσιάζοντα καὶ ἀγοραῖον καὶ εἴρωνα. Αἰσχύλος γὰρ ἀρχικὸς ἦν καὶ σοφὸς καὶ βασιλείου γένους εἷλκε σειρὰν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς στρατηγοῦσι τὸν Ξέρξην συγκατεναυμάχησεν καὶ ἐν ἠπείρῳ νενίκηκε καὶ συμποσίων καὶ ἀργῶν ἐκτὸς ἦν καὶ ἀθώπευτος καὶ τὸ εὐγενὲς ἐν πᾶσι τηρῶν· ὅθεν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς σοφίας παρ' ἐκείνων τοιαύτην ὑπέσχε τὴν δίκην, ὡς καὶ πρὸ Αἰσχύλου τῆς ἀληθείας ὁ τραγικὸς Φερένικος δίκας ἐξέτισε ζημιωθεὶς χιλίας δραχμάς, ὅτι Μιλήτου παρὰ Περσῶν γεγράφηκεν ἅλωσιν καὶ τὸ θέατρον πρὸς ὀλοφύρσεις ἐκίνησεν. ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἐξέτισε Θηβαίοις, ὅτε τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος γεγράφηκεν ἔρεισμα. τοιαῦτα πρίν τε καὶ νῦν τῆς ἀθωπευσίας καὶ ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα.

INDEX

I.	Vita Aeschyli	3—7
II.	Vita Aeschyli ex Suida	7
III—XI.	De Aeschyli aetate	7—9
XII—XIX.	De Aeschyli genere	9—10
XX—XXVI.	De bellica Aeschyli laude	10—11
XXVII—XXXIII.	De Aeschylo in Sicilia commorante .	11—13
XXXIV—XXXVIII.	De causa Aeschyli	13—14
XXXIX—XLVI.	De Aeschyli ebrietate	14—16
XLVII—LV.	Dicta Aeschyli	16—17
LVI—LIX.	De morte fabulosa Aeschyli	18—19
LX—LXX.	De honoribus post mortem habitis Aeschylo	19—21
LXXI—LXXXIII.	De familia sectaque Aeschyli . . .	21—23
LXXXIV.	Catalogus fabularum Aeschyli . . .	24
LXXXV—XCVII.	De certaminibus victoriisque Aeschyli	25—28
XCVIII—CII.	De tetralogiarum compositione . . .	28
CIII—CXXXIII.	De Aeschyli re scaenica	29—36
CXXXIV—CLXXXIX.	De Aeschyli poesi iudicia	36—49

Aelianus V. h. V, 19: XXXVII; de nat. an. VII, 16: LIX

Alciphron Epist. III, 48: CXXXII

Anecdota Paris. t. I p. 19: CXXV; t. IV p. 75, 4: CLXXXVI

Anthologia Palat. VII, 39: XXXII; VII, 40: XXXIII; VII, 411: CLVII

Antipater Thessalon.: XXXII

Apollonius: C

Apostolius XIII, 42: CXLI adn.

Apsines Art. rhet. II: XXXVIII

Argumentum Aesch. Agam.: XCVII; Pers.: XCII, CXL; Sept.: XCIII; Eur. Med.: LXXII; Soph. O. R.: LXXIV

Aristarchus: C

Aristides Or. XII: LX; XIX: CLXXVII; XXVI: LXXXI; XLVI: LXXV, CLXXVI

Aristocles: CXXVIII

Aristodemus I, 3: XIX

Aristophanes Acharn. v. 9: XI; Nub. v. 1364: LXI; 1365: CLXXXI; Ran. v. 787: LXXX; 807: LXXXIX; 868: LXII; 909: CXLV; 923: CLXXXIII; 931: CLXXXVII; 939: CLIX; 1004: CLV; 1021: XCIV; 1026: XCV; 1040: CXLII; 1056: CLXXXIV; 1060: CXVIII; 1253: CLI; 1298: CLII; Vesp. v. 579: CXXXI; Fragm. 204: XXXIX; 526: CLXXXVI; 565: LX

Aristoteles: LXXIII; CIV; Art. poet. c. IV: CIII; XVIII: CXXXIV;

XXVI: CXXX; Art. rhet. III, 1: CVI adn.; Eth. Nic. III, 2: XXXIV; Problem. XIX, 31: CIII adn.
Aristoxenus: CLIV
Aspasius schol. ad Aristot. Eth. N. III, 2: XXXV adn.
Athenaeus I p. 17 C: CXLIV; 19 E: LXXVIII; 21 D: CXXVII; 22 A: XLI, CXXVIII; VIII p. 347 E: XLVIII, XLIX; 365 B: XXXIX; IX p. 402 B: XXX; X p. 428 F: XL; XIII p. 600 A: CLXXIII; 601 A: CXLIII; XIV p. 627 C: XXVI

Basilius M. Epist. 74: CLXXIX

Callisthenes: XLVI
Catalogus fab. Aesch. e cod. Med.: LXXXIV
Chamaeleon: XL; XLI; XLIX; CXXVII
Chronicon Parium ep. 48: XX; 50: LXXXVI; 56: LXXXVII; 59: X
Cicero de or. III, 7, 27: CLXX; Tusc. disp. II, 10, 23: CLXXI
Clemens Alex. Strom. II, 14: XXXVI; V, 14: XIII
Cornelius Nepos: VI

Dicaearchus: I, 13; LXI; LXXIV
Didymus: LXXXII; XCVI
Dio Chrysost. Or. LII: XCI; CLXI
Diodorus XI, 27, 2: XVII
Diodorus Epigr.: XXXIII
Dionysius, Aelius: XXXI
Dionysius Halic. vet. scr. cens. II, 10: CLXII; de adm. vi dic. in Dem. p. 1073: CLXIII; de comp. verb. XXII: CLXIV
Dionysius vel Longinus de subl. III, 1: CLXVI; XV, 5: CLXV
Dioscorides: CLVII

Eratosthenes: XCVI
Etymologicum M. v. κόλλοπες: CLXXXVI
Eusebius Chron. s. Ol. 71: IX; Pr. ev. p. 681 B: XIII
Eustathius ad Il. Ψ, 256: L; Ω, 162: CXLVI; ad Od. θ, 298: XLIII; τ, 439: XXXI; ψ, 115: CXLVIII; Prol. adn. Pind.: IV, V
Eustratius ad Aristot. Eth. N. III, 2: XXXV

Galenus in Hippocr. Ep. III, 2: LXX
Gellius XIII, 19, 4: VII; XVII, 21, 9: VI
Glaucius: XXI
Glaucus: CXL
Gorgias: XLIV

Harpocration v. θεωρικά: LXVI adn.
Heraclides Pont.: XXXV; LXXVII
Herodicus: XCVI
Herodotus II, 156: XXXV adn.; V, 67: CXLI adn.; VI, 114: XV; VIII, 84. 93: XVII adn.
Hesychius v. ἐμμέλεια: CXXIX; νεμήσεις ὑποκριτῶν: CXIX; χελωνοφάγοι: LVI adn.
Himerius Or. XXIII: CLXXVIII; XXXIII: CLVIII
Horatius Epist. II, 1, 163: CLXXIV; Art. poet. v. 192: CXI; 276: CXXI

Ioannes Sicel. schol. in Hermog. t. VI p. 225 W.: CLXXXII
Ion Chius: XXIV; LII; XCIX

Laertius Diogenes II, 5, 43: LXXVII; II, 17, 133: CL; III, 56. 61: XCVIII, CV; IX, 7, 45: XCVIII adn.
Longinus: CLXXXII; v. Dionysius
Lucianus adv. ind. 15: LXIX; Dem. enc. 15: XLVI

Macrobius Sat. V, 19, 17: XXIX; V, 22, 19: CLXXII
Menedemus: CL

Pausanias I, 2, 3: XXVIII; I, 14, 4 XXV; I, 21, 3: XLVII, LXVII; I, 28, 6: CXXIII; II, 13, 5: CXLIX; II, 20, 4: CXXXVIII; II, 24, 5: XII; VIII, 37, 3: XXXV adn.; IX, 22, 6: CXXXIX

Pherecrates: CLVI
Philostratus vit. Ap. VI, 11: LXIV, CXXVI; vit. s. I, 9: CXX
Photius bibl. cod. 158: CLXIX; lex. v. Μαραθώνιον ποίημα: XXIII; νεμήσεις ὑποκριτῶν: CIX; οὐδὲν πρ. τ. Δ.: CXLI adn.
Phrynichus Arabius: CLXIX
Plinius N. h. X, 3: LVII; XXV, 2: VIII
Plutarchus Alexander VIII: LXVIII; Aristides III: LV; Cimon VIII: LXXXVIII; Pericles V: XCIX; Themistocles XIV: XXII; de aud. poet. p. 17 A: CXXXV; 29 F: LIII; de exil. p. 604 E: XXVII; de glor. Ath. p. 348 D: CLXVIII; de mus. XX: CLIV; de prof. in virt. p. 79 B: CLX; 79 D: LII; Quaest. conv. I, 1: CXLI; I, 5: XLV; I, 10: XXI; VII, 10: XLIV; Reg. et imp. apophth. p. 186 C: LIV; apud Stobaeum: XLII
[Plutarchus] Vit. X or. p. 841 E: LXVI
Pollux Onom. IV, 108: CXVII; 109: CXII; 130: CXXIV
Porphyrio ad Hor. art. poet. v. 278: CXXII
Porphyrius de abstin. II, 18: LI
Proleg. de com. III: LXXXIII
Propertius III, 30, 43: CLXXV

Quintilianus X, 1, 66: LXV; CLXVII

Scholia ad Aesch. Choeph. v. 899: CX; Eum. v. 585: CXVI; 597: CXIV; 626: CLXXXVIII; Pers. v. 429: XXIV; Prom. v. 12: CXIII; 94: CII; 436: CXLVI; 511: CII
— ad Aristoph. Acharn. v. 10: XI, LXIII; Av. v. 282: LXXIII; 298: CXV adn.; Eq. v. 589: CXV; Nub. v. 1364: LXI; 1367: CLXXXI; Pac. v. 749: CLVI; 1177: CLXXXVII; Ran. v. 807: LXXXIX; 868: LXII; 886: XIV; 911: CXLV; 928: CLXXXIII; 965: LXXXII; 1021: XCIV; 1026: XCV; 1028: XCVI; 1057: CLXXXIV; 1124: C; 1282: CLIII; 1298: CLII; Thesm. v. 135: CI; 168: LXXVI; Vesp. v. 566: CXXXI adn.; 579: CXXXI
Scholia ad Demosth. de cor. 267 et de f. leg. 200: CVIII
— ad Dionys. Thr. p. 746 Bk.: CXV adn.; CXIX
— ad Hom. Il. Θ, 70: CXXXVI; X, 209: CXXXVII
— ad Theocr. id. X, 18: CI adn.
Sotades: LVI
Stobaeus Floril. XVIII, 33: XLII; XXIX, 89: LII; XCVIII, 9: LVI
Strabo VIII, 6, 23: CXLI adn.
Suidas v. Αἰσχύλος: II; ἀξύστατον: CLXXXI; Εὐγένειος: CLIII adn.; Εὐφορίων: LXXI; νεμήσεις ὑποκριτῶν: CIX; οὐδὲν πρ. τ. Δ.: CXLI adn.; Πρατίνας: LXXXV; Σοφοκλῆς: CVII; τριταγωνιστής: CVIII; Χοιρίλος: CXXI adn.; χορός: CXV adn.; ψόφου πλέως: CLXXXI
Syncellus p. 470, 2: IX

Teleclides: LXXVI
Themistius Or. XXVI: CIV
Themistocles Epist. XI: XVIII
Theodoretus Hist. eccl. III, 3: CLXXX
Theophrastus: XLIX; Hist. pl. IX, 15, 1: XXI adn.
Thomas Mag. gen. Pind.: IV
Timachidas: CLIII
Tzetzes περὶ διαφ. ποι. p. 337, 5: CXLIX adn.; schol. ad Arist. Ran. v. 1328: CLXXXV; ad Hermog. p. 54, 23: XVI; ad Hes. Op. v. 414: CLXXXIX; ad Lycophr. p. 256: CXLIX adn.

Valerius Maximus IX, 12 ext. 2: LVIII
Vita Aeschyli: I; Sophoclis: III, LXXIX, XC, CVI
Vitruvius VII praef. 11: CXXXIII

Zenobius V, 40: CXLI adn.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ЄΠΤΑ ЄΠΙ ΘΗΒΑϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ЄΤЄΟΚΛΗϹ	ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΑΓΓЄΛΟϹ ΚΑΤΑϹΚΟΠΟϹ	ΙϹΜΗΝΗ
ΧΟΡΟϹ ΠΑΡΘЄΝΩΝ	ΚΗΡΥΞ*)

*) Pristinum haud dubie nominum ordinem bipertitum male interpretans librarius eum effecit qui est in Mediceo:

ἘΤЄΟΚΛΗ͂Ϲ: ἈΝΤΙΓΌΝΗ: ἌΓΓЄΛΟϹ. ΚΑΤΆϹΚΟΠΟϹ: ἸϹΜΉΝΗ:
Χ̊ ΠΑΡΘЄ́ΝΩΝ: ΚΗ͂ΡΥΞ ·:· † ΑἸϹΧΎΛΟΥ ЄΠΤᾺ ἘΠῚ ΘΉΒΑϹ:

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅςτις φυλάςςει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, ςυμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀςτῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμαςίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος

Praecedentis fabulae subscriptionem quae haec est:

ἐυμενίδες   αἰςχύλουςὺνθῶτέλοσ

hic excipit versiculus

ὑπόθεςις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβας,

hunc demum τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα

1 ἐτεοκλ[s] in marg.: et sic personarum notae semper, nisi ubi abesse testabimur   2 ὅςισ m. pr. ὅ*ιισ post rasuram   πρύμνη pr.   3 prima in νωμῶν littera e corr. in ras.   6 ἐτεοκλῆσ pr. ἐτεοκλήσ (έ superscr.) m. rec.   εἷσ κατὰ (πολὺσ superscr.) m. ant.   8 ἀλεξητήριοσ pr. ἀλεξιτήριοσ rec.

ΥΠΟΘΕϹΙϹ. Ἡ μὲν ςκηνὴ τοῦ δράματος ἐπὶ (ἐν superscr.) Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐςτὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεςις, ςτρατεία (immo ςτρατιὰ) Ἀργείων πολιορκοῦςα Θηβαίους τοὺς καὶ νικήςαντας, καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους (i. Θεαγενίδου) ὀλυμπιάδι οη'. ἐνίκα Λαΐῳ Οἰδίποδι Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Σφιγγὶ ςατυρικῇ. δεύτερος Ἀριςτίων (i. Ἀριςτίας) Περςεῖ Ταντάλῳ Παλαιςταῖς ςατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράςμων Λυκουργίᾳ (i. Πολυφράδμων Λυκουργείᾳ) τετραλογίᾳ.

1 λείπει τὸ ἐκεῖνον. καίρια δὲ τὰ ἀναγκαῖα· παρακαίρια γὰρ τὰ ἄδικα   2 ἐν ἐξουςίᾳ   3 τὸν τῆς πόλεως κυβερνήτην   4 τῆς εὐπραγίας ἡ αἰτία ἐπὶ τοὺς θεοὺς [θεοὺς ἀναφέρεται], τῆς δὲ δυςπραγίας ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας   6 ἀντὶ τοῦ μόνος   7 λοιδόροις   τὸ ὑμνεῖςθαι μέςον   8 ἀλεξιτήριος Ζεὺς ἐν Θήβαις τιμᾶται. φηςὶν οὖν, ςυμφώνως ἑαυτῷ τιμῷτο

ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ
βλαστησμὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον, ὥς τις ἐμπρεπής,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε·
τέκνοις τε, γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,

12 βλάστημον, sed ut in μ littera (quae videri potest λ fuisse) aliquid mutarit m. tert. 13 ὥραν τ', ut apostrophus sit a m. ant., τ a m. tert. in rasura, ab eademque fortasse ν, praeterea ε corr. ὥραν ἔχο*νθ' cum ras., ante quam fuit fortasse ἔχωνθ' ʺεκαστοσ pr. ʺεκαστον tert. paene evanida correctione ὥςισ pr., sed ut littera altera dubia sit. ὥ*τι,* post ras. ὥςτι* m. rec. συμπρεπὲσ 15 μὴξ**αλειφθῆναί 16 γῆ pr. φιλτάτη pr. φιλτάτη' sec. τροφῶ pr. 17 πέδω pr. 18 τ in ὄτλον m. sec. post ras. 19 οἰκιστῆρασ 20 προσχρέοσ 25 φρεσὶ

10 καὶ τὸν νέον καὶ τὸν αὔξοντα τὴν βλάστησιν τοῦ Διός (i. σώματος) τὸν νέον 11 τὸν ἔξω ἡλικίας, τὸν γέροντα 12 αὐξάνοντα ἀνδρῶν νῦν (13) οἷον καθὸ ἕκαστος δύναται βοηθεῖν 13 ὥραν (i. ωραν) φροντίδα, ἡλικίαν, ἵν' ᾖ ὁ νοῦς οὕτως, ἕκαστον ὑμῶν ἔχοντα φροντίδα τῆς πόλεως· ἢ ἕκαστον πρὸς τὴν ἡλικίαν βοηθεῖν τῇ πόλει ὡς πρέπον ἁρμόδιον 16 κοινὸν τὸ ἀρήγειν 17 αὕτη κυρίως ἐπὶ πέδων [περὶ παίδων] τὸ ἕρποντας 18 ἐπιδεχομένη πάντα πόνον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη 20 πιστοὶ δηλονότι πρὸς κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῆς πρόθυμον [πρόθυμοι] 21 ἀπὸ τοῦ ἐν ζυγῷ 22 φυλασσομένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ 24 σκοπός, ὁ Τειρεσίας 25 οὐκ ἐμπύρων (ἐμπύρ') συρόμενος [ἐμπύροις χρώμενος]

13 ὥραν· φροντίδα, ἵν' ᾖ ὁ νοῦς οὗτος H πρέπον ἐστίν H

χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος μηλοσφαγοῦντες K.
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ', Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον Ἄρην Ἐνυὼ K.
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς

28 ἀχαιΐδα 29 κἀπιβουλεύσειν 30 πύλασ πυργωμάτων pr. πύλασ^{ων} πυργωμάτων tert. 32 κἀπισέλμασιν 34 εὐθαρσεῖτε 36 κατοπτῆρα pr. κατοπτῆρασ tert. 37 ὁδῶ pr. 39 ἈΓΓΕΛ^{Ο} Κ^{Τ} ΣΚΟΠ^{Ο} mrg. 41 εἰμ' 46 κατάσκαφάσ

26 ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις διέκρινεν. οὐχ ὁρῶν ὁ Τειρεσίας ἐπέβαλε [ἐπέβαλλε] τῇ τέχνῃ, ἑτέρου [ἤτοι ἑτέρου] ὑπαγορεύοντος, οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτόπτης τῶν ὀρνέων μαντευτικούς 27 ὁ Τειρεσίας
29 ἐν νυκτὶ ἀγορεύεσθαι [ἀγορεύειν] καὶ βουλεύεσθαι [ἐν νυκτὶ ἀγείρεσθαι] 31 σοῦσθε: ἐπίρρημα παρακελεύσεως ὡπλισμένοι
32 τὰς ἐπάλξεις τῶν τειχῶν τοῖς ἐπιβήμασι. κατεχρήσατο δέ
34 τῶν πολεμίων 35 καλὰ θεὸς παρέχει 37 μὴ μάτην ὁρμῆσαι 43 ἐς μελάνδετον: τὸ μελανισθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν περιβεβλημένον [κατεσκευασμένον]. οὕτως δὲ θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύοντο. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἂν ἐπὶ ξίφους ῥηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τῷ [τὸ] δετον ὡς ἐπὶ τοῦ κελαινεφὲς τὸ νέφος

θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὣς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·

49 εἰσ 52 ἀνδρεία pr. ἀνδρεία^1 sec. 53 ὁ in λεόντων tert. in ras. 54 πύστισ 55 πάλω pr. 56 προσπύλᾶσ (h. e. accentu supra α deleto) 58 ἐπεξόδοισι 60 κονιεῖ 61 πλευμόνων 65 λάβε

---

47 ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ λαπάθου 49 μνημεῖα: περόνας ἢ τρίχας ἤ τι τοιοῦτον. ἔθος δὲ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημεῖα ἢ περόνας ἢ ταινίας ἢ βοστρύχους ἤ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ ἔστεφον ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν. πρὸς ἅρμα δὲ Ἀδράστου, ἐπεὶ Ἀμφιάραος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο μόνον Ἄδραστον σωθήσεσθαι. τοῦτο δὲ ὡς ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔλαβεν, ὅτι ἐσώθη ὁ Ἄδραστος· ἐπεὶ πόθεν ᾔδεσαν ὅτι διαφεύξεται; 50 τοῦτον γὰρ ἔφασκεν ὁ μάντις σωθήσεσθαι μόνον ἐκ τοῦ πολέμου ἐπλήρουν 51 οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προϊὼν ἀποθηλύνων τὴν ὁρμήν 54 καὶ τῶνδε πύστις: μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώσῃ τῇ πείρᾳ. ἡ περὶ τούτων ἀκοὴ οὐ βραδέως γέγονεν. ταχὺ γὰρ ἤγγειλα ἡ γνῶσις οὐκ εἰς μακρὰν πλησιάζεται 55 κληρουμένους δ' ἔλειπον: κλήρους γὰρ ποιησάμενοι πρὸς μίαν πύλην ἐδέξαντο οἱ ἑπτὰ λοχαγέται 58 τάξον 60 λευκός 62 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἀσφαλής, βέβαιος 63 καταπνεῦσαι σφοδρῶς 64 πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγεν τὸ κῦμα· παρακεκινδυνευμένως δὲ εἶπεν κῦμα χερσαῖον 65 τουτέστι μὴ ἐκπέσῃς τοῦ δέοντος καιροῦ

κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δῃάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν·
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη·
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.

---

67 σαφηνεία pr. 68 ἔσηι 69 'Ετε^{κ}ο mrg. 71 πρυμνόθεν
72 δηϊάλωτον 75 σχέθειν 78 X^{o} παρ^{θ} mrg., praeterea autem per totum carmen personarum distinctio nulla θρέομαι 79 ⋊μεθεῖται 82 ῞ετυμος

---

66 φύλακα ἁπλῶς 67 ἀσφαλῶς φυλάξω 70 ὅτι τὰ νῦν δι' αὐτῆς τελειοῦται 72 ἐκριζώσητε ἀντὶ τοῦ οὐ βάρβαρον οὖσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτὴν 73 γρ. καὶ ὄλβον ῥέοντα καὶ δόμους 75 μὴ ὑπεξελθεῖν ζυγὸν δουλείας 76 κοινωφελῆ καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν νομίζω λέγειν 78 θρέομαι φοβερά: θρηνῶ, βοῶ. εὐπτόητος δὲ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον, μάλιστα δὲ πρὸς πολιορκίαν 79 μεθεῖται στρατός: οἷον ἀφεῖται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. οἷον, ἤδη τὴν ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι. ταῦτα δὲ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατοπέδου· στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ 80 πρόδρομος ἱππότας: πολὺς ἔμπροσθεν λαὸς ἱππότης. φαντάζονται δὲ ταῦτα πάντα. αἰθερία δὲ κόνις ἡ αὐτὴ αἱρομένη εἰς τὸν αἰθέρα, καίτοι ἄφωνος οὖσα ἐναργής ἐστιν ὥσπερ ἄγγελος καὶ ἀληθής 81 ἡ μέχρι τοῦ αἰθέρος ἤκουσα 82 ἄφωνος μὲν οὖσα, σαφῶς δὲ ἀγγέλλουσα

ΧΟΡΟΥ ἡ Β

ἐλέδεμας πεδία δι' ὁπλόκτυπ' ὠ-
τὶ χρίμπτειν βοὰ ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ

ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον
κακὸν ἀλεύσατε.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ

βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς ἐπὶ πόλιν διώκων.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε

τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν;

ΧΟΡΟΥ ἡ ς

πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ

ἰὼ μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

---

83 ˇελεδεμασ pr. 'ελεδεμάσ (ν supra) sec. ἔλεδέμὰσ (ν supra) tert. In marg. utroque adscriptum ζτ πεδιο‿πλο‿κτύποσ τί pr. πεδιο‿πλο‿κτύπόσ τι tert. 84 χρίμπτεται βοᾶι pr. βοᾶ'* tert. 86 ἰὼ ἰὼ ἰὼ ὀρόμενον 87 ἀλεύσετε pr. ἀλεύσετε (α supra) tert. 90 εὐ||*τρεπὴσ integra ante τ littera erasa πτόλιν 91 ἄρ* pr. cum ras. ἄρα tert. ἆρ' pr. ἄρ' rec.

---

83 καὶ τὰ τῆς γῆς δέ μου πεδία κατακτυπούμενα τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ὅπλων ποιεῖ μου προσπελάζειν τὸν ἦχον τοῖς ὠσίν (ἐλεδεμὰς ἡ τὸ δέμας ἡμῶν τῷ φόβῳ λαμβάνουσα καὶ ταράττουσα· ἢ ἐλεδεμνὰς ἡ ἑλοῦσα ἀπὸ τῶν δεμνίων) 84 ἔχει (ἠχεῖ) δὲ, φησί, τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου 85 τοῦ καὶ ὄρη ῥηγνύντος 87 ἀποστήσατε (φυγεῖν ποιήσατε) 88 μετὰ βοῆς (ὑπεράνω) 93 πότερα δῆτ' ἐγώ: πότερον πρόσφυγες τῶν πατρῴων ξοάνων γενώμεθα ἢ ἄλλο τι πράξομεν; 94 ἐπ' ἀγαθῶν (l. ἀγαθῷ) ἱδρυμένοι. ἢ ἐπὶ τῶν ἰδίων, φησί, καθεδρῶν καθεζόμενοι ἀκμάζει: καιρὸς ἥκει. οἷον, ἀκμῆς καὶ ὀξυλαβίας χρῄζει τὰ πράγματα. πρὸς ἀλλήλας δὲ ταῦτά φησι (l. φασι) 95 τί ἑστῶτες στενάζομεν καὶ οὐχ ἱκετεύομεν;

---

83 τοῖς ὅπλοις H λαμβάνουσα ἢ ταράττουσα et ζήτει· ἐλεδεμνὰς ἡ ἑλοῦσα H

ΧΟΡΟΥ ἡ Η

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀςπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ ςτεφέων
πότ', εἰ μὴ νύν, ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις; προδώςεις,
παλαίχθων Ἄρης, γᾶν τεάν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι

ὦ χρυςοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ', ἔπιδε πόλιν,
ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ

θεοὶ πολιςςοῦχοι χθονός,
ἴτ', ἴτε πάντες, ἴδετε παρθένων

---

97 'στεφέων radendo factum ex στεφάνων' (uno teste Duebnero) 98 νῦν ἀμφίλιταν pr. ἀμφιλιτὰν tert. ἕξομεν (fort. corr. ex ἕξωμεν) pr. ἐξίομεν sec. 101 ἄρησ τα̂ν τεα̂ν; ὦ 102 δαίμων pr. δαῖμον sec. 103 εὐφιλήτ$\overset{H}{\bar{α}}$ν ant. 104 πολιάοχοι 105 ante $\overset{τ}{ἴ}$θ' (sic ant.) rasura quattuor vel quinque litterarum

---

96 ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ': ἐπεὶ ἀγνῶτές εἰςι, τοῦτό φαςιν, ἆρα φανταζόμεθα ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν; 97 πέπλων καὶ ςτεφέων: πότε ςτέφη ῥίψομεν ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς ἢ νῦν, τραπεῖςαι ἐπὶ λιτανείαν τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρετίθεςαν γὰρ καὶ πέπλους· ἐνέδυον γὰρ καὶ [καὶ ἐνέδυον καὶ] πέπλους τὰ ἀγάλματα. Ὅμηρος· πέπλον ὅςτις τοι χαριέςτατος 98 τὴν περὶ ἡμῶν λιτανείαν, ἢ πολυ παράκλητον 99 κτύπον δέδορκα: μετήγαγε τὰς αἰςθήςεις πρὸς τὸ ἐναργέςτερον, ὡς τὸ ἤκουςας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξερέου [ἐξ ὀρέου] (i. ἐξ Ὠρεοῦ); ὁ μέντοι ὀκτάςημος ῥυθμὸς οὗτος πολύς ἐςτιν ἐν θρηνῳδίᾳ καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ ςτεναγμούς. ἔςτι δὲ δοχμιακά (δοχμικά). ὅμοιον τὸ πόλεμος αἴρεται πρὸς ἐμὲ καὶ θεοὺς παρὰ Ἀριςτοφάνει ἐν Ὄρνιςιν. ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· ἐγὼ δ' οὔτε ςοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις 101 παλαίχθων Ἄρης: ἐκ πολλοῦ κληρωςάμενος τήνδε τὴν γῆν. τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Ἄρης· καὶ Ἄρειον τεῖχος καὶ Ἀρητιὰς κρήνη παρὰ αὐτοῖς. Ἀττικῶς δὲ τῇ κλητικῇ ὦ Ἄρης. οἱ δὲ γρ. ὦ Ἄρη. ἱερὰ δὲ ἡ Θήβη τοῦ Ἄρεως ἄνωθεν. ἔςτιν οὖν παλαίχθων ὁ πάλαι τὴν γῆν κατέχων 102 ἠθικὸν τὸ δὶς ἀναφωνῆςαι. δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουςι διὰ τούτου 103 ἥν ποτε ἔθου εὖ πεφιλημένην 105 ςαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐςτὶν ὁ

---

101 Ἀττικὸν H

ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α

σὺ δ' ἀλλ', ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, πάτερ παντελές, στρ. α'
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β

Ἀργέϊοι δὲ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρῄων ὅπλων·
διάδετοί τε δὴ γένυος ἱππίας
κινύρονται φόνον χαλινοί.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσόοις σάγαις, πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες

. . . .

---

107 περιπτόλιν .γὰρ. 109 ὀρόμενον || ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ 112 ἀργεῖοι δε ant. δὲ sec. 113 ἀρηΐων 114 διαδέτοι γενύων ἱππείων, sed in marg. διάδετοι rec. 117 δορυσσόοισ, ultima littera in ras. *****σ pr. σαγᾶισ sec. post ras.

χορός. ἐπίδετε, φησίν, ἡμᾶς ἱκετευούσας τρόπον δούλων. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι 106 νῦν τὸ πλῆθος φόβῳ δουλείας ἱκετευούσας 108 δοχμολόφων: τῶν ἐπινευόντων τοὺς λόφους. ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἢ τῶν κορυθαιόλων· Ὅμηρος κορυθαιόλος Ἕκτωρ. τὸ γὰρ κινούμενον κράνος δόχμιον τῇδε κἀκεῖσε γίνεται. ἡ δὲ κίνησις κατηγορεῖ τοῦ ἐμπράκτου. δοχμολόφων οὖν τῶν ἐπινευόντων τοῖς λόφοις καχλάζει: ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει ὥσπερ κῦμα. καχλάζει δὲ οὐ βορέου ἢ νότου πνοῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἄρεως 110 πάντων ἔχων τέλος πάντως καὶ ἡμῖν βοήθησον, ὥστε μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἅλωσιν γενέσθαι 113 φόβος δ' ἀρηΐων: λείπει ἡ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν ἀρηΐων ὅπλων φόβος ταράσσει 114 διάδετοι γενύων: θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεσιν. οἷον, προφωνοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί 117 δορυσσόοις: ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις πολεμικαῖς πανοπλίαις 118 λαχμῷ λαχόντες τὰς πύλας

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, μεσῳδός
ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλάς, ὅ θ' ἵππιος
ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ

σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον ἀντ. α'
πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε

καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀϋτοῦσαι πελαζόμεσθα.

ΧΟΡΟΥ ἡ ϛ

καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀπύᾳ,
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
Ἄρτεμι φίλα, τόξον εὐτυκάζου.

η η ,βου.
121 ῥυσίπτολισ 123 μαχανᾶ ant. 124 φόνων pr. φόνων sec.
η
125 ἐπώνυμον κάδμου 127 ἅτε ant. 128 σέθεν 'εξ (sine γὰρ) 129 λιταῖσ ι in θεοκλύτοισ e corr. 130 ἀπύουσαι corr. ex ἀπίουσαι ant. 131 λύκειοσ corr. ex λύκιοσ ant. 132 ἀΰτᾶσ 134 κοῦρα pr. κούρα sec. τόξον ἐντυκάζου ‖ ἄρτεμι φίλα, sed ἐντ in litura e corr. m. sec. (πτυκάζου pr. auctore Duebnero, ϛυκάζου Mendelssohnio)

---

120 σύ τ', ὦ Διογενές: σύ τε, ὦ κράτος ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶ. ὑπὸ δὲ ἀγωνίας οὐχ ἕνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. καὶ ταῦτα δὲ δοχμικά ἐστιν καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασίμως (i. ὀκτασήμως) βαίνῃ. κυρίως δὲ εἶπον βαίνει (i. βαίνῃ)· ῥυθμοὶ γάρ εἰσι· βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοί, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα, οὐχὶ βαίνεται 121 ὅ θ' ἵππιος: καὶ σύ, ὦ Πόσειδον, ὃς ἀνάσσεις ἐπὶ θήρᾳ ἰχθύων 123 τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις ὁ Ποσειδῶν (τῇ τοὺς ἰχθῦς τιτρωσκούσῃ τριαίνῃ) 124 ἐπίλυσιν φόβων: πάλιν δὶς εἶπεν τὸ ἐπίλυσιν. τεταραγμένης δὲ ψυχῆς ταῦτα ἤδη καὶ ἐμφάσεως ἕνεκεν λεγόμενα 126 κήδεσαί τ' ἐναργῶς: κηδεστὴς ἐναργῶς γενοῦ. Ἁρμονίαν γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως εἶχεν Κάδμος. φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως ἐναργῶς 129 μεγάλαις, ἃς καὶ θεὸς ἀκούσειεν 131 Λύκειος γενοῦ: πολέμιος· οἷον, ὥσπερ λύκος αὐτοῖς ἐφόρμησον ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ Λύκειος. ἤ, ἐπιβλαβὴς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς ἀϋτῆς τῶν στόνων γενοῦ, οἷον ἐπὶ τοῦ πολέμου 134 (εὖ πυκάζου ἀπὸ τοῦ πύκα τοῦ ἐπιρ-

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ

ἒ ἒ ἒ ἔ, στρ. β′
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ

ὦ πότνι' Ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι

Ἄρτεμι φίλα, ἒ ἔ,
δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάςχει; τί γενήςεται;
ποῖ δὲ τέλος ἔτ' ἐπάγει θεός;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ

ἒ ἒ ἒ ἔ, ἀντ. β′
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ

ὦ φίλ' Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων ςακέων.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ

ἐκ Διόθεν . . . .
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ·
ςύ τε, μάκαιρ' ἄναςς' Ὄγκα, ὑπὲρ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.

---

136 ἀμφιπόλιν pr. ἀμφὶπόλιν rec. 137 πότνια ἥρα corr. ex ἥρη ant. 138 χνόαί 139 ἐ-ἐ—ἐ, ἐ 140 δὲ αἰθὴρ 142 ποῖ δ' ἔτι τέλοσ ἐπάγει 143 ἐ ἐ ἐ ἔ · 144 σ in λιθὰσ e corr. ant. 145 ὦ 147 καὶ διόθεν (sine lacuna) 148 ἐν μάχαισί τε, μάκαιρ' 149 in ὄγκα et ante et post ὄ rasura, ut possit ὤγκα fuisse προπόλεωσ, ubi πρὸ rec. 150 ἐπιρόου pr. ἐπιρρ(ύ)ου sec.

ρήματος) 135 ἐπίρρημα θαυμαςτικόν 138 ἔλακον ἀξόνων: ἀκούω, φηςί, ςτεναγμὸν τῶν χνοῶν. λέγουςι καὶ μετὰ τοῦ ῑ οἱ ποιηταὶ τὸ χνοιαί. παρὰ τὸ μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων. χνόαι δὲ τὰ ἀκροξόνια (i. ἀκραξόνια), περὶ ἃ αἱ χοινικίδες οἱ παραξονῖται λεγόμενοι 144 ἀκροβόλων: ἀκροβολίζεςθαί ἐςτι τὸ ἐν πολέμῳ ςυμβολῆς προκατάρχεςθαι 145 ὦ φίλ' Ἄπολλον: ὦ φίλε Ἄπολλον καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Διόθεν πολεμόκραντον 148 πολεμόκραντον: ἐπεὶ οὖν (i. οὐ) μιαρὸς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἁγνὸν τέλος ἔφη, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες καθαροί εἰςι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες (ὡς εἰ ἔλεγεν ἡ ἀπόβαςις τοῦ πολέμου Διόθεν) 149 (παρὰ Φοίνιξιν ἡ Ἀθηνᾶ. καὶ ὁ Κάδμος γὰρ Φοῖνιξ) Ὄγκα: ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις. ἐπεύχεται δὲ τὴν

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ἰὼ παναλκεῖς θεοί, στρ. γ'
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυρ-
γοφύλακες, πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους
χειροτόνους λιτάς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

ἰὼ φίλοι δαίμονες, ἀντ. γ'
λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν, δείξαθ' ὡς
φιλοπόλεις, μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἤξετε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

---

151 παναρκεῖσ pr. πανα$^{\lambda}$ρκεῖσ tert. 152 τᾶσδέγε 155 πανδίκωσ m. ant. corr. ex πανδίκουσ 158 λυτήριοι ἀμφιβάντεσ 159 φιλοπόλιεσ μέλεσθε δὲ 160 δ' ἀρήξατε 161 πόλεωσ 162 ἐστέ μοι 163 Eteoclis nota nulla

---

ἐπιχώριον Ἀθηνᾶν, ὡς ὁ Θετταλὸς Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, καὶ ὁ Λύκιος κλῦθι ἄναξ, ὅς που Λυκίης, καὶ ὁ Ἴλιος Ζεῦ Ἴδηθεν μεδέων. Ὀγκαία Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, Ὄγκα δὲ παρὰ τοῖς Φοίνιξι. καὶ Ὀγκαῖαι πύλαι. μέμνηται καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. Φοίνιξ δὲ ἄνωθεν ὁ Κάδμος 151 κατὰ πάντα βοηθοί. τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν 154 ἑτεροφώνῳ: τῷ μὴ βοιωτιάζοντι. ἐπειδὴ δὲ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφώνῳ. ἄλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἐθνῶν. Ὅμηρος· ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα 155 κλύετε πανδίκως ἡμῶν δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχουσῶν τὰς χεῖρας. τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἱκετείαν δηλοῖ. Ὅμηρος· χεῖρας ἀνασχόντες 158 παρὰ τὸ ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας 159 μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων: μελέτην ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων 161 τῶν ἐκ τῶν πανηγύρεων τελετῶν μνημονεύσατε 163 καθ' ὑπόκρισιν ἀναγνωστέον. ἢ ὡς ἐν ἐρωτήσει μετ' ἐπιτιμήσεως ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματα: εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων εἰσφέρειν. οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα εἰσάγει τὸν Ἐτεοκλέα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς μὴ ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε διὰ φόβον αὐτοὺς φυγεῖν. ἀλόγοις δὲ ζῴοις παρέβαλε τὰς παρθένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν γυναικείᾳ καὶ δειλῇ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀγαθῇ (i. ἀληθεῖ). εἰσὶ γὰρ καὶ

στρατῷ τε θάρcoc τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεcούcαc πρὸc πολιccούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, cωφρόνων μιcήματα;
μήτ' ἐν κακοῖcι μήτ' ἐν εὐεcτοῖ φίλῃ
ξύνοικοc εἴην τῳ γυναικείῳ φυτῷ.
κρατοῦcα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράcoc,
δείcαcα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταιc τάcδε διαδρόμουc φυγὰc
θεῖcαι διερροθήcατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡc ἄριcτ' ὀφέλλετε,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ cυνναίων ἔχοιc.
κεἰ μή τιc ἀρχῆc τῆc ἐμῆc ἀκούcεται,
ἀνήρ, γυνή τε, χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφοc κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύcεται,
λευcτῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖcα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουcαc ἢ οὐκ ἤκουcαc, ἢ κωφῇ λέγω;

---

165 στρατῶ ἀρ in θάρσοσ in litura τῶδε πυργηρουμένω corr. ex πυργηρουμένη ant. πυργηρουμένωι sec. 168 ante φίληι rasura duarum vel fort. trium litterarum 169 τῶ γυναικείω γένει 174 ὀφέλλεται (τησ) 176 abest 177 ἀρχῆσ ἐμῆσ ant. 180 φύγοι pr. φύγηι sec. 181 ή in γυνὴ rec. in litura trium quattuorve litterarum 182 post δ' ras. 183 κωφῆ (vel κωφή) ant. κωφῆι sec.

φαντασίαι ἀληθεῖc 165 ἔcω τειχῶν ὄντι 167 λακάζειν: ἠχεῖν. ληκῶ, λακάζω κατὰ τροπὴν καὶ παραγωγήν cωφρόνων μιcήματα: ταῦτα, προcπίπτειν τοῖc ξοάνοιc καὶ βοᾶν. ταῦτα οὖν ἃ πράττετε μιcήcειαν οἱ (i. ἂν οἱ) εὖ φρονοῦντεc ἄνδρεc 168 εὐδαιμονίᾳ, εὐετηρίᾳ 170 ἐν θορύβοιc οὐ καθεκτή 173 δειλίαν διὰ τοῦ θορύβου ἐμβεβλήκατε 178 ἀνὴρ γυνή τε: νέοc ἢ γέρων. ἀκαίρωc δὲ ἡ λέξιc τὸ μεταίχμιον. καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶc ὀργιζόμενον. ἄλλωc. κεκινδύνευται τῷ Αἰcχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχμιον. γένουc γὰρ ὄντοc τοῦ ἀνδρὸc καὶ τῆc γυναικόc, μέcον ἄλλο εἶπεν· εἰ μὴ ἄρα τιc λέγοι ὅτι ὀργιζόμενοc οὕτωc εἴρηκεν, ὡc καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνοc γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἁμαρτάνειν, φηcί, κἂν ὄcτρακον ᾖ τὸ ἀποκτεῖναν, κἂν ξύλον, κἂν cίδηροc, κἂν χαλκόc, cυνεκβάλλεcθαι 180 τὸν ἐκ δήμου λευcτῆρα μόρον 182 τοὺc πολίταc δηλονότι θορυβοῦcα

ΧΟΡΟϹ

ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδειϲ᾽ ἀκού- ϲτρ. α′
ϲαϲα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
ὅτε τε ϲύριγγεϲ ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ᾽ ἀγρύπνων
πηδαλίων δία ϲτόμια
πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

τί οὖν; ὁ ναύτηϲ ἆρα μὴ εἰϲ πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν ϲωτηρίαϲ,
νεὼϲ καμούϲηϲ ποντίῳ πρὸϲ κ̣ύματι;

ΧΟΡΟϹ

ἀλλ᾽ ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομοϲ ἦλθον ἀρ- ἀντ. α′
χαῖα βρέτη, θεοῖϲ πίϲυνοϲ, ἅτε νιφάδοϲ
ὅτ᾽ ὀλοᾶϲ νιφομέναϲ βρόμοϲ ἐν πύλαιϲ,
δὴ τότ᾽ ἤρθην φόβῳ
πρὸϲ μακάρων λιτάϲ, πόλεοϲ
ἵν᾽ ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

πύργον ϲτέγειν εὔχεϲθε πολέμιον δόρυ.

---

184 X (ο above) marg., et sic in proximis ὦ 185 post ἀκού ‖ ras. ἁρματόκτυπον ‖ ὄτοβον ὅτι, sed ante ras. ύ σύ ‖ ριγγεσ (δ᾽ above) ἔκλαγξαν, sed δ᾽ m. tert. 187 ἀΰπνων 188 διὰ, ϛόμα ω in χαλινῶν e corr. sec., ante quam fort. α fuit 190 ἐτεο (κ above) mrg., et sic in proximis ἄρα μὴσ ant. μὴσ tert. πρώραν 191 post εὗρε ras. unius litterae 192 ποντίωι ἐν κύματι] ἐν κύ m. rec. in rasura ampliore 194 πίσυνοσ θεοῖσ ‖ νιφάδοσ (sine ἅτε) 195 νειφομένησ (.α. above) ant. post πύλαισ ras. 197 πόλεωσ ἀλκᾶν

---

185 ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβηϲαν 186 (ϲύριγγεϲ τὰ ξύλα τὰ μέϲον τοῦ περιφεροῦϲ ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπεραιούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐϲτι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον μικρότερον, ἄλλο δὲ αὐτῶν [αὖ τοῦ] δευτέρου μικρότερον, λόγον τῶν αὐλῶν τῶν ϲυρίγγων ἐπέχοντα) ἑλίτροχοι: περὶ ἃϲ ἑλίϲϲονται οἱ τροχοί 187 τῶν μὴ ἐώντων με ἠρεμεῖν 191 μηχανὴν ϲωτηρίαϲ: οὐκοῦν οὐδὲ ὑμεῖϲ μηχανὴν ϲωτηρίαϲ παριοῦϲαι (ε above) [περιιοῦϲαι] τὴν πόλιν εὑρήϲετε 193 βαϲιλικά, παρὰ τὴν ἀρχήν 194 νιφάδα τὸ τῶν πολεμίων ἔθνοϲ 198 ἵνα τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν οἱ θεοί 199 πύργον ϲτέγειν εὔχεϲθε: τοῦτο εὔχεϲθε,

ΧΟΡΟϹ

οὐκ οὖν τάδ’ ἔϲται πρὸϲ θεῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

ἀλλ’ οὖν θεοὺϲ
αὐτοὺϲ ἁλούϲηϲ πόλεοϲ ἐκλείπειν λόγοϲ.

ΧΟΡΟϹ

μήποτ’ ἐμὸν κατ’ αἰῶνα λίποι θεῶν   στρ. β′
ἅδε πανήγυριϲ, μηδ’ ἐπίδοιμι τάνδ’
ἀϲτυδρομουμέναν πόλιν καὶ ϲτράτευμ’
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

μή μοι θεοὺϲ καλοῦϲα βουλεύϲου κακῶϲ·
πειθαρχία γάρ ἐϲτι τῆϲ εὐπραξίαϲ
μήτηρ, γονῆϲ ϲωτῆροϲ· ὧδ’ ἔχει λόγοϲ.

ΧΟΡΟϹ

ἔϲτι· θεοῖϲ δ’ ἔτ’ ἰϲχὺϲ καθυπερτέρα·   ἀντ. β′
πολλάκι δ’ ἐν κακοῖϲι τὸν ἀμήχανον
κἀκ χαλεπᾶϲ δύαϲ ὕπέρ τ’ ὀμμάτων

---

200 $\overset{o}{X}$ mrg.   οὔκοῦν, sed acuto raso, circumflexo a tert. in ras.   θεῶν· $\overset{\text{ἐτεοκλ}}{\text{ἀλλ’}}$, nomine m. rec. superscripto   201 τοὺσ τῆσ ἁλούσησ πόλεωσ   ἐκλιπεῖν ant. ἐκλείπειν sec.   λείποι   203 πανάγυρισ   τᾶν ‖ δ’   204 ο in δρο et υ in ου tert. in ras.   ϛ.in ϛράτευ ‖ μ’ sec. in ras.   208 γυνὴ   209 ἔστι θεοῦ ant., sed $\overset{\text{οισ}}{\text{θεοῦ}}$ sec., $\overset{\text{οῖσ}}{\text{θεοῦ}}$ tert.   in δ’ἔτ accentus fort. tert.   210 τὰν   211 χαλεπὰσ ant. χἀλεπᾶσ tert.   et ante et post δύ ras.   ὕπερθ’ ὀμ-

---

διαμένειν ἡμῶν τὰ τείχη ἁπλῶϲ ὥϲτε τὸ δόρυ ϲτέγειν καὶ ἀπείργειν τοὺϲ πολεμίουϲ   200 οὐκ ἀλόγωϲ λέγει τοὺϲ τῆϲ πόλεωϲ θεοὺϲ φεύγειν, πορθηθείϲηϲ αὐτῆϲ. λέγεται γὰρ ὅτι, ὅτε ἔμελλε πορθηθῆναι ἡ Τροία, ἐφάνηϲαν οἱ θεοὶ τοῖϲ Τρωϲὶν ἀνελόμενοι ἐκ τῶν ναῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν   (εἰϲ τὴν Τροίην γὰρ τοῖν (i. τοιοῦτόν) τι ἐφαίνετο)   202 **μήποτ’ ἐμὸν κατ’ αἰῶνα**: μηδέποτε, φηϲίν, ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ βίου καταλείποιειν τὴν πόλιν οἱ θεοί. εὑρὼν δὲ ὁ Αἰϲχύλοϲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ τὸ **θεῖον δύϲονται ἀγῶνα**, παρὰ γοῦν τὸ εἰϲ τὸ αὐτὸ ἀγεῖρεϲθαι ἀγῶνα εἴρηκεν. τὴν οὖν τῶν θεῶν εἰϲ τὸ αὐτὸ ϲυναγωγὴν πανήγυριν τραγικώτερον εἶπεν   205 γρ. **τυφόμενον**, οἷον καιόμενον πολεμίῳ πυρί   207 **πειθαρχία γάρ ἐϲτι τῆϲ εὐπραξίαϲ**: πάνυ λαμπρῶϲ ὁ Αἰϲχύλοϲ τὴν πειθαρχίαν μητέρα εὐπραξίαϲ ὠνόμαϲεν, ἐμφαίνων ὅτι καλόν ἐϲτι τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεναι γὰρ καὶ αἱ πόλειϲ τοῖϲ κρατοῦϲιν ἑϲτᾶϲιν. τινὲϲ δὲ ἀντὶ τοῦ εὖ πράϲϲειν. ϲωματοποιεῖ δὲ τὰ πράγματα   208 λείπει Διόϲ·

κρημναμενᾶν νεφελᾶν caoῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗC

ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐcτί, cφάγια καὶ χρηcτήρια
θεοῖcιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
cὸν δ᾽ αὖ τὸ cιγᾶν καὶ μένειν εἴcω δόμων.

ΧΟΡΟC

διαὶ θεῶν πόλιν τε νεμόμεθ᾽ ἀδάματον, cτρ. γ′
δυcμενέων δ᾽ ὄχλον πύργοc ἀποcτέγει.
τίc τάδε νέμεcιc cτυγεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗC

οὔτοι φθονῶ cοι δαιμόνων τιμᾶν γένοc·
ἀλλ᾽ ὡc πολίταc μὴ κακοcπλάγχνουc τιθῇc,
ἕκηλοc ἴcθι, μηδ᾽ ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟC

ποταίνιον κλύουcα πάταγον ἀνάμιγα ἀντ. γ′
ταρβοcύνῳ φόβῳ τάνδε ποτὶ cκοπάν,
τίμιον ἕδοc, ἱκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗC

μὴ νῦν, ἐὰν θνήcκονταc ἢ τετρωμένουc
πύθηcθε, κωκυτοῖcιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ Ἄρηc βόcκεται, φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟC

καὶ μὴν ἀκούω γ᾽ ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗC

μὴ νῦν ἀκούουc᾽ ἐμφανῶc ἄκου᾽ ἄγαν.

μάτων 212 κριμναμένᾱν ant. κρημναμένᾱν tert. νεφέλᾱν ὀρθοῖ 213 ἐστι 214 πειρωμένοι^{ων}σ pr. πειρωμένοισ tert. 216 διὰ νεμόμεσθ᾽ ἀδάμαντον 218 τί 219 ante γένοσ ras. 220 post κακοσπλάγχνουσ ras. 221 εὔκηλοσ 222 ἄμμιγα 223 ταρβοσύνω φόβω τάνδ᾽ (τὰνδ᾽ tert.) ἐσ ἀκρόπολιν 227 τούτω et φόνω 229 huic versui in mrg. praescriptum ἐτεο^{κ}, versibus 235 et

---

γυνὴ Διὸc cωτῆροc οἰκείωc ἔχουcα πρὸc τὸ cώζεcθαι 212 (immo 210) κριμναμέναν νεφέλαν: τὸν μὴ δυνάμενον ἑαυτῷ μηχανήcαcθαι καὶ βοηθῆcαι ὁ θεὸc ὀρθοῖ 213 τὰ εἰc χρῆcιν καὶ θυcίαν θύματα 215 τῇ γυναικί 216 λείπει δι᾽ ἐπικουρίαν 218 (εἶπεν Ὅμηροc μ$^{ψλο'}$) 219 τὸ τιμᾶν τοὺc cώζονταc θεούc. (218) οὐδεὶc ταῦτα ὁρῶν ἡμᾶc ποιούcαc μιcήcειεν 223 τὴν ἀκρόπολιν τίμιον ἕδοc 226 μὴ ἁρπάcητε τὸ θρηνεῖν 227 ταῦτα νόμιμα Ἄρεωc 229 κἂν ἀκούῃc,

ΧΟΡΟϹ

ϲτένει πόλιϲμα γῆθεν, ὡϲ κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

ΧΟΡΟϹ

δέδοικ', ἀραγμὸϲ δ' ἐν πύλαιϲ ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

οὐ ϲῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖϲ κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟϹ

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷϲ πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

οὐκ ἐϲ φθόρον ϲιγῶϲ' ἀναϲχήϲει τάδε;

ΧΟΡΟϹ

θεοὶ πολῖται, μή με δουλείαϲ τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

αὐτὴ ϲὺ δουλοῖϲ καὶ ϲὲ καὶ πᾶϲαν πόλιν.

ΧΟΡΟϹ

ὦ παγκρατὲϲ Ζεῦ, τρέψον εἰϲ ἐχθροὺϲ βέλοϲ.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπαϲαϲ γένοϲ.

ΧΟΡΟϹ

μοχθηρόν, ὥϲπερ ἄνδρεϲ ὧν ἁλῷ πόλιϲ.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

παλινϲτομεῖϲ αὖ θιγγάνουϲ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟϹ

ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶϲϲαν ἁρπάζει φόβοϲ.

---

240 X (with ο above), ceteris usque ad 247 omnibus nihil nisi —— 231 ἐμ' 233 οὐ·σίγα· 235 φόνον pr. φθόρον tert., sed θ prope evanida ἀνασχήση 236 πολίται 237 καμὲ καὶ πᾶσαν πτόλιν, ubi κἀμὲ tert. 240 ἄνδρασ ἀλῶ 242 ἀψυχία pr. ἀψυχία[ι] sec.

προϲποιοῦ μὴ ἀκούειν 230 ὡϲ κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, ϲείεται, φηϲίν, ἡ ἡμετέρα γῆ 234 τὸ κοινὸν ἄθροιϲμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶϲ. κυρίωϲ γὰρ ἡ τῶν ϲτρατιωτῶν ἄθροιϲιϲ· τέλοϲ γὰρ τὸ τάγμα. Ὅμηροϲ· ἐλθεῖν ἐϲ φυλάκων ἱερὸν τέλοϲ 236 τοὺϲ ἰδίουϲ καὶ πατρῴουϲ ἐπικαλοῦνται θεούϲ, μὴ εἰϲ δουλείαν ἐμπεϲεῖν 237 θρηνοῦϲα δῆλον ὅτι καὶ κράζουϲα ϲὺ ἡμᾶϲ δούλουϲ ποιεῖϲ 238 βέλοϲ νῦν τὸν πόλεμον. βέλοϲ δὲ πᾶν τὸ βαλλόμενον 241 δυϲφημεῖϲ καίτοι τῶν ἀγαλμάτων ἐχομένη 242 ὑπὸ φόβου ϲυναρπάζομαι

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟΡΟΣ

λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ᾽ εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ

σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

τοῦτ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ᾽ ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς.
κἀμῶν ἀκούσασ᾽ εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

---

246 σπείσομαι pr. πείσομαι sec. (σπ corr. in π) τὸ ὑποσ 248 hinc usque ad v. 270 ne illa quidem, de qua v. ad 229, — nota in mrg. apparet 250 ἀκούσασ 251 παιώνισον, sed ut in ω aliquid correxerit m. tert., quod tamen quale sit non liquet

244 λέγοις ἂν ὡς τάχιστα: λέγε, φησί, ταχέως. καὶ ἐὰν δυνατὸν ᾖ, γνώσομαι σιγᾶν, ἢ ὑπακούειν· γνώσομαι, φησίν, εἰ δυνατόν μοι ποιεῖν ἐστιν ὃ κελεύεις 246 οὐχ ἁπλῶς ἐσίγησεν, ἀλλὰ μετὰ φόβου σιγῶ, σὺν ἄλλοις: ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησί, σιγῶ· σὺν ἄλλοις γὰρ τὸ εἱμαρμένον πείσομαι 247 τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἐπαινῶ ἀνθ᾽ ὧν ἄλλων δυσφήμων [δυσφήμως] εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοῦ αἱροῦμαι 251 διέστειλεν τὸν ὀλολυγμὸν τοῦ παιῶνος. ὥσπερ (i. καὶ) γὰρ μόνῃ τῇ Ἀθηνᾷ, δαίμονι οὔσῃ πολεμικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γοῦν ποιητής φησιν ἐπὶ τῶν Τρωϊάδων· αἱ δ᾽ ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον. καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων· αἵδ᾽ ὀλόλυξαν θυγατέρες τε νυοί τε. ἡ δὲ διάνοια ἁπλῆ· φησὶν οὕτω, κἀμοῦ, φησίν, εὐχομένου ἀκούσασα· πῶς δέ, ἐπιφέρει. νικήσας φησὶ τρόπαια ἀναθήσειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς καὶ θυσίας ποιεῖν· οὐ γὰρ ματαίας οὐδὲ γυναικείας εὐχὰς ἐπιτελέσω, ἀλλὰ παρὰ ταῖς θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἔθος Ἑλληνικόν 252 ἐνθουσιαστικῆς θυστάδος: τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γενομένης, ἀφ᾽ ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ᾽ Εὐριπίδῃ. ἥ, ᾗ νενόμισται τοῖς Ἕλλησιν ἐν μάχαις· ἤ, ὡς νενομισμένον Ἕλλησι παρὰ τὰς θυσίας ὀλολύζειν 253 τὸ γὰρ εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς θάρσος ἐμποιεῖ τοῖς φίλοις. πολέμιον δὲ φόβον τὴν ὀλολυγὴν ἐξηγήσατο ἐν τῷ λύουσα

ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, δαΐων δ' ἐσθήματα
στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

---

256 πηγαῖσ οὐδ' ἀπϊσμινοῦ pr., ubi ἀπ' ἰσμηνοῦ sec. 257 σεσωισμένησ 260. 261 θήσειν τρόπαια. πολεμίων δ' ἐσθήμασι[.τα.]· ‖ λάφυρα δαΐων. δουρίπληχθ' ἁγνοῖσ δόμοισ ‖ στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ'[τ] ἐσθήματα, sed ut .τὰ. supra σι, θ' post δουρίπληχ, τ supra δ' addiderit m. sec. 263 πο[ι]φ**μασιν cum duarum minimum litterarum rasura, et ut, quod in rasura repositum, non liqueat. (π..φ′......γμασιν Merk.) 264 μᾶλλο*ν (...α...λο...ν Merk.) 269 ρεί in χρείασ m. tert. in ras.

π ο λ έ μ ι ο ν φ ό β ο ν διὰ τῶν τοιούτων εὐχῶν λύουσα τὸν τῶν πολεμίων φόβον 256 ο ὐ δ ' ἀ π ' Ἰ σ μ η ν ο ῦ λ έ γ ω: ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ· κατὰ σχῆμα δὲ ἡ φωνή, οἷον, λέγω ὅτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύω οὖν αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. ἄλλως. καινῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τὸν Ἰσμηνόν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις 259 λείπει ἡμᾶς, ἡμᾶς ἐπεύχομαι 260 παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ἐτεοκλέα· ὥστε ἀνεβίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος ἐ σ θ ή μ α σ ι ν ἐ σ θ ή μ α τ α ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν τὰ λάφυρα 263 οἷον ἐκφοβήμασι τοῖς δυναμένοις ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκούοντας 265 ἡ ἐ π ὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς

ἐγὼ δὲ σὺν ἐμαυτῷ ἄλλους ϛ̄, ὥστε ἐστὶν αὐτὸς ἕβδομος, ἀντιστάτας τοῖς πολεμίοις ποιήσομαι ταῖς ἑπτὰ πύλαις, καὶ σπεύσω ἐγὼ τάξαι λοχαγοὺς πρὶν ἢ τὰ πράγματα κατεπείξῃ, ὥστε δι' ἀγγέλων συχνῶν ἐξάγειν τὸ στράτευμα 268 τοὺς συνεχῶς κατεπείγοντας τὴν ἀφ' ἡμῶν ἔξοδον

ΧΟΡΟϹ

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώϲϲει κέαρ· ϲτρ. α'
γείτονεϲ δὲ καρδίαϲ μέριμναι
ζωπυροῦϲι τάρβοϲ
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
δράκονταϲ ὥϲ τιϲ τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυϲευνάτοραϲ
πάντροφοϲ πελειάϲ.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργουϲ
πανδημεὶ πανομιλεὶ
ϲτείχουϲιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοιϲιν
ἰάπτουϲι πολίταιϲ
χερμάδ' ὀκριόεϲϲαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖϲ θεοί,

---

270 $\overset{\text{o}}{\text{X}}$ mrg., deinceps autem nulla eius modi nota usque ad v. 350 φόβω ὑπνώσει pr. ὑπνώ^{σ}σει tert. 274 δράκοντα δ' ὥςισ 275 ὕπερ δέδοικε, sed κ rescriptum m. tert., ε post κ e corr. eiusdem m. in ras., ut tamen de pr. non liqueat λεχέων δυσευνήτορασ pr. δυσευν^{ει}ήτορ^{α}ασ tert. 276 ^{ἁ}άπάν ‖ τρο^{φ}μοσ, ubi φ aut ant. aut sec. H ^{ὑ}ὑπάν ‖ τρο^{φ}μοσ tert. πανδημεῖ πανομιλεῖ 281 τι δ' 282 ὀκρυόεσσαν pr. ὀκριόεσσαν tert. 283 τρόπω pr. τρόπω^{ι} sec. εἶσ

---

270 ὁ νοῦϲ· μέλει μοι, φηϲὶν, ὧν εἶπεν ὁ Ἐτεοκλῆϲ, ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβοϲ οὐκ ἠρεμεῖν με ποιεῖ καὶ ἡϲυχάζειν 271 γείτονεϲ δὲ καρδίαϲ: αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουϲι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. ἡ καρδία μου, φηϲὶ, δέδοικε τὸν πολιορκοῦντα ϲτρατὸν ὡϲ δράκοντα ὑπὲρ τῶν νεοϲϲῶν πελειάϲ 275 λεχέων (i. λεχαίων): τοῦτ' ἔϲτι, νεμομένων ἐπὶ τῆϲ καλιᾶϲ· ταύτην γὰρ λέχοϲ εἶπεν. οἷον τὸν (i. τῶν) ἐν ὡριϲμένῳ τόπῳ μενόντων καὶ μήπω δυναμένων ἵπταϲθαι. δυϲευνήτοραϲ δὲ δυϲευνήτουϲ, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντοϲ. πάντροφον δὲ τὴν πελειάδα φηϲὶν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνεα ἅπαξ τοῦ ἔτουϲ τίκτει, ἡ δὲ περιϲτερὰ ἀεί· διὸ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. περιϲτερὰ δὲ εἴρηται ἡ περιϲϲὰ ἐρῶϲα, πλεονάζοντοϲ τοῦ τ κατὰ τὸ μέϲον 277 (οἵπερ) 279 τῆϲ τύχηϲ δηλονότι 280 πάντοθεν βαλλομένοιϲ· ἢ ἀμφοτέρωθεν 281 ἰάπτουϲιν: μετὰ βλάβηϲ βάλλουϲιν ἐπιπέμποντεϲ τοῖϲ πολίταιϲ μου τὴν ὀκριόεϲϲαν χερμάδα

---

275 τὸν — μένοντα — δυνάμενον H

πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ποῖον δʼ ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντ. α΄
τᾶσδʼ ἄρειον, ἐξαφέντες ἐχθροῖς
τὰν βαθύχθονʼ αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος,
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδʼ, ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
ἄταν, ῥίψοπλον ἄταν
ἐμβαλόντες, ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις
καὶ πόλεως ῥύτορες εὔεδροι
. . . . . τε στάθητʼ
ὀξυγόοις λιταῖσιν.

---

in διογενεῖσ sec. in ras. 286 ϵ post ψ in ἀμείψεσθϵ corr. ut videtur, fort. ex α 287 ἐχθροῖσ ἀφέντεσ 289 εὐτρεφέ||στατον 291 γαιάοχοσ (ά sup. ῶ) 292 τηθύ οϛϵ pr. τηθύοσϛϵ tert. 296 καταρίψοπλον pr. καὶ ταρίψοπλον (ν sup. α) sec. ἀταν 299 ῥύτορεσ pr. ῥυτορεσ (Η sup.) tert. 300 nihil lacunae ϵ in τϵ tert. in ras.

---

285 ἀπὸ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι 286 ποῖον δʼ ἀμείψεσθε γαίας πέδον: ἀντὶ τοῦ ποῖον οἰκήσετε δάπεδον ἐντεῦθεν μεταστάντες; εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους, ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἁλίσκεται. ἐὰν ταύτην, φησί, τὴν γῆν προδῶτε τοῖς πολεμίοις, ποίαν βελτίονα αὐτῆς εὑρήσετε; 287 ἄρειον πεδίον προείρηται 288 οἷον, τὴν εὔγειον ταύτην καταλείψαντες εἰς τίνα χωρήσετε; 291 Ποσειδῶν ὁ γαιήοχος: ἢ ὅτι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης Ποσειδῶν, ἢ ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι, ἀφʼ ὧν οἱ χείμαρροι 293 πρὸς τάδʼ ὦ πολιοῦχοι: ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. πρὸς ταῦτα γάρ, ὦ πολῖται θεοί, τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τείχους Ἀχαιοῖς ἄτην ἐμποιήσατε, ὥστε αὐτοὺς τὰ ὅπλα ῥῖψαι. τούτου δὲ γενομένου πρὸς ὑμῶν πάνυ ἀνυμνοῖσθε (i. ἂν ὑμνοῖσθε) παρὰ τῶν πολιτῶν 299 (φύλακες τῆς πόλεως) εὔεδροί τε: εὔεδροι στάθητε. συναπτέον τὸ ποῖον ἀμείψεσθε γαίας πέδον 301 ὀξυγόοις λι(τ): διὰ τὰς ὀξυ-

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' στρ. β'
ὠγυγίαν Ἀΐδᾳ προϊάψαι δορὸς ἄγραν,
δουλίαν, ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως·
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἒ ἕ,
νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δὲ καὶ κενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου
βαρείας τις τύχας προταρβῶν.

κλαυτὸν δ' ἀρτιδρόποις ἀντ. β'
ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω

τῆνδ'
302 ὧδ' pr. ὧδ' rec. 303 ἀΐδα pr. ἀΐδαι sec. (ι non a pr., ut videtur) 306 περθομένᾱν 307 κεχηρωμένασ pr. κεχηρωμένασ sec. (ει supra)
308 ἐ ἑ 310 post δὸ et post πλ rasura περι ‖ ρηγνυμένων pr. περὶρ ‖ ρηγνυμένων sec. 312 βοᾶ pr. βοᾶι sec. δ' ἐκκενουμένα
η
313 λαΐδοσ pr. λαΐδοσ rec. λείασ mrg. m. tert. 314 τοι προταρβῶ
.Δ. περισσὸν
315 ἀρτιτρόποισ pr. ἀρτιτρόποισ sec. 318 προλέγω pr. προλέγω rec.

θρηνήτους λιτὰς ἡμῶν 303 (ἀπ' Ὠγύγου βασιλεύσαντος ἐκεῖ) διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν 304 ἀσθενεῖ, ἐλαφρᾷ 308 διέκοψεν τὸν λόγον τῶν θρήνων (i. τῷ θρήνῳ) 310 ἱππηδὸν ἄγεσθαι, ὑπὸ ἱππέων [ἵππων] σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης· καὶ γὰρ οἱ ἵπποι ἀνάγκῃ τινὶ ἕπονται 313 πορθουμένας (ἐκ πάσης συμμιγοῦς ἡλικίας) 315 κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις (δ supra): εἰ μὲν διὰ τοῦ τ ἀρτιτρόποις, ταῖς νεωστὶ τραπείσαις τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἡβησάσαις· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ ἀρτιδρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. ταῖς δὲ παρὰ τὴν ἀκμήν, φησί, διακορευομέναις ἔσται κλαυθμός, ἤ, ταῖς δὲ διαμειβούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὁδὸν ἔσται δάκρυα 316 ὠμοδρόπων: ὑπὸ τῶν ὠμῶς αὐτῶν δρεπομένων τὴν ἥβην πρὸ τῶν νομίμων γάμων διαδέξασθαι τὴν στέρησιν τῶν οἰκημάτων 318 τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν;

βέλτερα τῶνδε πράccειν;
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμαcθῇ,
ἓ ἕ,
δυcτυχῆ τε πράccει·
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει φονεύ-
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλιcμ' ἅπαν·
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐcέβειαν Ἄρηc.

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄcτυ· πρότι δ' ὁρκάνα πυργῶτις. cτρ. γ'
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ἀμφὶ δορὶ καίνεται.
βλαχαὶ δ' αἱματόεccαι
τῶν ἐπιμαcτιδίων
ἀρτιτρεφεῖc βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ, διαδρομᾶν δμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,

---

320 πόλισ δαμασθῇ 321 ἐ ἐ 324 τ'αδὲ pr. τὰ δὲ sec. πυρφορεῖ pr. πυρφορεῖ (καίεται superscr.) tert. ad mrg. 325 καπνῶ 328 ἀνὰ ἄστυ. ποτιπτόλιν ‖ δ' post ὁρκάνα aliquid rasurae 329 ἀνὴρ δορὶ κλίνεται pr. κλίνεται (και superscr.) rec. 330 βλαχαὶ 333 δια-δρομὰν 334 ξυμβολεῖ pr. ξυμβολεῖ (αλλ superscr.) rec. 336 ξύνομον

ὁ προτεθνηκὼς εὐτυχῶς πράccει πλέον τοῦ ζῶντος. οἱ τελευτήταντες, φηcί, καὶ μὴ τοιαύτης πειραθέντες cυμφορᾶς ἄμεινον ἡμῶν πράττουcιν 325 χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς ἐν ταῖς πορθήcεcιν 226 λαοδάμας: κυρίως τὸ ἐπίθετον Ἄρεως εἴρηται 327 ταραχαί. κεκωμῴδηται δὲ ἡ λέξις φυλακή ὁρκάνη τὸ θηρατικὸν [θηρευτικὸν] δίκτυον, ὃ καὶ cαργάνη καλεῖται 329 παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδ-νοπάλιζεν 330 βλαχαὶ δ' αἱματόεccαι: ἐπὶ τῶν ἄcημα φθεγ-γομένων νέων τὴν βληχὴν ἔθηκεν· ὥcπερ, φηcί, τὰ νεογνὰ οὐδέπω τὴν φωνὴν ἔναρθρον ἔχοντα ἀπαγόμενα πρὸς τῶν πολεμίων αἱμάccεται, ὥcτε αὐτὰ ἄναρθρον φωνὴν καὶ ὥcπερ προβατώδη προϊεcθαι. τὸ δ' ἑξῆς, βλαχαὶ βρέμονται 333 cυγγενεῖc. Ἕλληνες γὰρ πάντες· οἷον μετὰ αἵματος γινόμεναι. ἢ τῶν ὁμαιμόνων καὶ cυγγενῶν καὶ ἐξ ἑνὸς γέ-νους 336 κοινωνόν

οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴcον λελιμμένοι
τῶν ἐκ τῶνδ' εἰκάcαι λόγος πάρα.

παντοδαπὸc δὲ καρπὸc χαμάδιc πεcὼν ἀλγύνει ἀντ. γ'
κυρήcαc πικρόν γ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτοc
γᾶc δόcιc οὐτιδανοῖc
ἐν ῥοθίοιc φορεῖται·
δμωΐδεc δὲ καινοπήμονεc νέαι,
τλῆμον αἶcιν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸc εὐτυχοῦντοc, ὡc
δυcμενοῦc ὑπερτέρου,
ἐλπίc ἐcτι νύκτερον τέλοc μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ὅ τοι κατόπτηc, ὡc ἐμοὶ δοκεῖ, cτρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
cπουδῇ διώκων πομπίμουc χνόαc ποδῶν.

---

337 λεληιμμένοι 338 τι· ἐκ sine ras., sed τίν' ἐκ in mrg. tert. 340 πικρὸν δ' ὄμμα 343 ῥοθίοισι 345 τλήμονεσ εὐνὰν αἰχμάλωτον 350 ΗΜΙ$^{\chi}$ — praescriptum in mrg., item v. 353 351 πευθῶ

---

337 λαβεῖν βουλόμενοι οὔτε μεῖον οὔτ' ἴcον λελιμμένοι: διὰ τούτου τοὺc πλεονέκταc ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλαccον αἱρούμενοc μήτε τὸ ἴcον φαίνεται πλείονοc ὀρεγόμενοc 338 τί ἐκ τῶνδ' εἰκάcαι: τί δεῖ ὑπονοῆcαι ἐκ τούτων ἢ πένθη καὶ cυμφοράc; 339 τὸν τυγχάνοντα 340 πικρὸν δ' ὄμμα θαλ$^{\alpha}$: πικρὰ θέα τῶν παρθένων ἀποcπωμένων ἐκ τῶν θαλάμων 341 ἀναμεμιγμένη 342 ὁ καρπόc (ἀνευφράντοιc. τὸ γὰρ γάνοc δάνοc οἱ Δωριεῖc) 343 ὡc ἐπὶ ναυαγίοιc ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔcθ' ὅτε ὠφέλειαν παρέχεται ταῖc πόλεcιν· διὰ γὰρ αὐτῶν τὰ ἐπιτήδεια ἄγεται. τροπικῶc δὲ ῥόθια εἶπεν τὰ cυνεχῆ κύματα τῶν πολεμίων. προcέθηκεν ἐπίτηδεc τὸ οὐτιδανοῖc, οἷον ἀχρείοιc (i. προcέθηκεν — ἀχρείοιc· τροπικῶc — πολεμίων) ῥοθίοιcιν: ταῖc ὑβριcτικαῖc κινήcεcι τῶν πολεμίων. τούτουc γὰρ ῥόθιά φηcιν, ἐπειδὴ πολεμοῦcιν· τὰ γὰρ κύματα ἐπωφελῆ εἰcιν· δι' αὐτὰ γὰρ ὁ πλοῦc τὰ πρὸc τὸ ζῆν κομίζων ταῖc πόλεcιν 345 μεταcτᾶcαι εἰc δουλείαν οἴcουcι τὴν τῶν πολεμίων εὐνήν 347 ἐκ τοῦ πολέμου κρατήcαντοc 348 (φόβοc τὴν νύκτα παραφραcτικῶc (i. περιφρ.)) 352 μεταφορικῶc εἶπε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. ἄλλωc. τὸ cυνεχὲc κίνημα τῶν ποδῶν παρα-

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτός, Οἰδίπου τόκος
εἰς' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος,
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ·
θένει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·

---

355 σπουδῆ pr. σπουδὴ sec. **356** personae nota nulla **357** ὅστ', sed ο m. rec. corr. ex ω, item σ rec. in ras. **359** ἐᾶ **360** γίνεται **361** λιμένοσ pr. λιμένοσ [λε μ] sec. **362** βοᾶ **363** ὀϊκλείδην **364** ἀψυχίᾶι **365** circa ῖ in κατασκῖουσ rasurae **366** δ' ἐσώ, sed Γ' τῶ rec. in mrg. **368** ὑπέρφρον cum ras. inter ρ et ο, qua videtur ο ex ω factum

---

βόλως χνόας εἶπεν· τοῦ μέντοι ἄξονος τὸ ἄκρον τὸ ἐντιθέμενον τῇ χοινικίδι χνόη καλεῖται **353** καὶ μὴν ἄναξ: καὶ μὴν αὐτὸς ὁ Ἐτεοκλῆς ἐπείγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσόμενος, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσὶν ἀκούσαντα **354** ἐν συναφῇ ἁρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον. (ὡς τὰ κατὰ μέρος ὁμοῦ ἀγγέλλοντος νῦν) **355** σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ': ἡ τούτου δὲ σπουδὴ οὔπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπείγεται· τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον **356** εἰδὼς εὖ λέγοιμί σοι ἄν **358** Τυδεὺς μὲν ἤδη: αἰδεσθεὶς τὰ Ὁμηρικὰ ἐγκώμια πρῶτον αὐτὸν καταλέγει ὁ Αἰσχύλος Προιτίς ὀξυτόνως **361** ἐπιθυμῶν, παρὰ τὸ λίπτω **362** τότε γὰρ μάλιστα μέμηνεν **363** τὸν Ἀμφιάρεων **364** ἐκκλίνειν **365** νεωτερικὸν τοῦτο, τοῦ κράνους ἡ τριλοφία **366** οἷον τῆς περικεφαλαίας τὸ χαίτωμα **368** ὑπερήφανον

λαμπρὰ δὲ πανcέληνος ἐν μέcῳ cάκει,
πρέcβιcτον ἄcτρων, νυκτὸc ὀφθαλμόc, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖc ὑπερκόμποιc cάγαιc
βοᾷ παρ' ὄχθαιc ποταμίαιc, μάχηc ἐρῶν,
ἵπποc χαλινῶν δ' ὣc καταcθμαίνων βρέμει,
ὅcτιc βοὴν cάλπιγγοc ὀργαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξειc τῷδε; τίc Προίτου πυλῶν
κλῄθρων λυθέντων προcτατεῖν φερέγγυοc;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

κόcμον μὲν ἀνδρὸc οὔτιν' ἂν τρέcαιμ' ἐγώ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ cήματα,
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουc' ἄνευ δορόc.
καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγειc ἐπ' ἀcπίδοc
ἄcτροιcι μαρμαίρουcαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντιc ἡ ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖc πέcοι,
τῷ τοι φέροντι cῆμ' ὑπέρκομπον τόδε

---

371 post ἄστρων ras. 372 in cαγαῖσ (sic) c e corr. m. rec. addita 373 βοᾶ pr. βοᾶι sec. 374 χαλινῶν pr. χαλινῶν δ' rec. βρέμει] μένει 375 ὁρμαίνει 377 κλήθρων pr. κλῄθρων rec. 378 ἐτεο (κ superscr.) —— praescriptum 379 γίνεται 385 τῶ pr. τῶι sec.

---

370 ἐν τῷ μέcῳ τοῦ cάκουc 371 καὶ Πίνδαροc ἄcτρον τὸν ἥλιόν φηcι 372 (χαίρων) 374 ἵπποc χαλινῶν: οὕτωc ἀcθμαίνει καὶ cπεύδει ὡc καὶ ἵπποc πολεμιcτὴc cάλπιγγοc ἀκούων καὶ ἐπιθυμῶν πολέμου εἴργεται [ὅτε εἴργεται] πρὸc τοῦ ἐπιβάτου 376 τίν' ἀντιτάξειc: τίνα οὖν ἀντιτάξειc τῷ Τυδεῖ; τίc ἄξιόc ἐcτιν προΐcταcθαι τῆc ἐγγύτητοc ταύτηc; 377 ἀξιόπιcτοc, ἐγγυητήc 379 οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται: ταῦτα παρὰ Ἀλκαίου. οὐ τιτρώcκει τὰ ἐπίcημα ὅπλα οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ φέρων αὐτά, ἐὰν ᾖ ὁ γενναῖοc (i. ᾖ γενναῖοc) (ἤγουν οὐ τιτρώcκει) 381 καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγειc: ὁ νοῦc, ταύτην ἣν λέγειc εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆc ἀcπίδοc, τάχα προμαντεύεται τῷ φοροῦντι ὅτι χωρήcει ὑπὸ νύκτα. ἐπιφέρει δὲ ὥcπερ ἐξηγούμενοc εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὄμμαcιν πέcοι 383 (τάχ' ἂν αὕτη ἡ νὺξ εἰπεῖν ὤφειλεν· ὁ δὲ εἶπεν ἡ ἄνοια)

ἡ ἀνοία: παροξυτόνωc Ἀττικῶc ἀντὶ τοῦ ἄνοια. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξέτεινεν. ὁ δὲ νοῦc· τὰ ἐξ ἀνοίαc τινῶν γενόμενα τάχα τῶν κακῶν αὐτοῖc ἔcται cύμβολα

---

383 Ἀττικῶc· διὰ δὲ H

γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ

τὸν ἁμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν   στρ. α'
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
ὀλομένων ἰδέσθαι.

---

387 τὴν δ' pr. τήνδ' sec. μαντεύεται pr. μαντεύσεται sec. 388 — praescriptum 396 ὁμαίμων pr. ὁμαίμων tert. κάρτάνιν 397 τεκούση 398 inde ab hoc v. personarum notae Χ, ἄγγε ἐτεο (vel similiter) recte praescriptae ἀμὸν νῦν 400 πρόσμαχοσ pr., πρόμαχοσ e corr., ut videtur τρέμω pr. τρέμωι sec.

---

387 ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν πανσέληνον 390 μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν αἰσχύνης: καλῶς ἀντέταξεν τὸν μὴ τοῖς ἤθεσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἀλλότριον 391 ὑπέρφρονας: ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους. οἷον, οὔτε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεύς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τοὺς ὑπερηφάνους 392 αἰσχρῶν γὰρ ἀργός: ἀργός ἐστι τῶν κακῶν λόγων, ἢ τῶν ἔργων. φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κακός, ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ ὡς Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ δειλός (δειλός 304 τὸ γένος)

ἐγχώριος: γνήσιος πολίτης ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κάδμου ἐπηλύδων 395 ἔργον δ' ἐν κύβοις: ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως κύβοις κρινεῖ αὐτοὺς ὁ πόλεμος 396 δίκη δ' ὁμαίμων: τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς τὴν μάχην 399 ὅτι δικαίως προμάχεται τῆς πόλεως 401 οὓς ποιοῦνται ὑπὲρ τῶν φίλων πολιτῶν οἱ Θηβαῖοι. ἡ ὑπέρ δὲ περισσή

ΑΓΓΕΛΟΣ

τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος, τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ·
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι Τύχη.
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσῄκασεν·
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη,
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν Πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται;
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

---

403 circa ι in τούτωι aliquid erasum θεοὶ δοῖεν pr. θεοῖ[β'] δοῖεν[α'] sec. 404 πύλα[ι]σ 405 post γίγασ ras. 406 κατᾶνον 407 δειν' κραίνοι pr. κραί[ά]νοι rec. 410 ἐριν ἐμποδῶν σχέθειν 412 μεσημβρινοῖσιν προσήκασεν pr. προσῄκασεν rec. 413 post γυμνὸν rasura duarum triumve litterarum in πυρφόρον ante utramque ρ ras. 415 ει (non εῖ) in φωνεῖ rec. in ras. 416 τοιῷδε in πέμπε ultima rec. in ras. 417 κομπάσαντα pr. κομπάσαν[ζον]τα rec.

---

403 τῷ Μελανίππῳ 405 γίγας ὅδ' ἄλλος: πάνυ ῥητορικὸς Αἰσχύλος· ῥητορικὸν δὲ λέγω, ὅταν τοῖς ῥήτορσι λόγος ἤτοι ἐπαινετικὸς ἢ ψεκτικὸς παρά (i. περί) τινων δύο τοῦ μέν ᾱ εἴπῃ ἔπαινον ἢ ψόγον, παραλείπηται τοῦ ἐπαίνου (i. παραλείπῃ δὲ τοῦ ἑτέρου? an τοῦ β̄?). πανηγυρικὸν δὲ καὶ δριμὺ περὶ τοῦ Τυδέως λέγων, οὐκ εἰπὼν ὅτι πᾶς ἐστι γίγασιν ὅμοιος, Καπανέα δὲ ἐγκωμιάζων καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ φησι γίγας ὅδ' ἄλλος. φαίνεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς περὶ Τυδέως εἰπεῖν ὅτι γίγας ἐστὶν ἢ γίγασιν ὅμοιος τοῦ Τυδέως 406 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής 409 οὐδὲ τὴν Διός: οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, ἐμποδὼν γενέσθαι αὐτῷ λέγει 413 ἔχει δὲ σῆμα: ἡ δὲ ἀσπὶς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαστάζοντα διὰ χειρῶν. ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὅπλου οὖσα ἡ λαμπάς

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶςς’ ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ’ ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος
ἃ θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ, θνητὸς ὤν, ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ’ ἔπη.
πέποιθα δ’ αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον
μεσημβρινοῖςι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ’ ἐπ’ αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐςτ’ ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαιςι σύν τ’ ἄλλοις θεοῖς.
λέγ’ ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟϹ

ὄλοιθ’ ὃς πόλει μεγάλ’ ἐπεύχεται, ἀντ. α′
κεραυνοῦ δέ νιν βέλος καςχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐςθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ’
ἑδωλίων μ’ ὑπερκόπῳ
δορί ποτ’ ἐκλαπάξαι.

---

419 ἀνδρᾶσι pr. ἀνδράσι sec. 420 γλῶτ’ pr. γλῶτ’ (τ supra) sec. γίνεται 421 παρᾶσκευασμένοσ (ε supra) ‖ θεοὺσ ant. κ’αποyυμνάζω (ν supra) 423 χαρὰ ματαία pr. ματαία (ι supra) sec. 424 γεγωνᾶ pr. γεγωνᾶι sec. ante ἔπη ras. 425 ξυνδίκη πυρφόρων 426 ἐξηκασμένον pr. ’εξῃκασμένον rec. 427 μεσημβρινοῖσιν 428 αὐτῶ 430 φερέγγιον 431 εὐνοίαισι* cum ras. 432 πύλαισι ληχότα pr. πύλαισ εἰληχότα sec. 434 μιν ’επισχέθοι 435 τ’ ‘εδωλίων 436 ὑπερκόμπω

---

418 καὶ τῷδε κέρδει: κέρδος πρὸς (i. κέρδει κέρδος: πρὸς) τῷ μεῖναι τὸ νικῆςαι. τοῦτο γάρ ἐςτι κέρδει κέρδος 428 ἀνὴρ δ’ ἐπ’ αὐτῷ: ἀντὶ τοῦ ἀντιτέτακται. καὶ εἰ ἄγαν ἐςτὶ μανιώδης τὸν λόγον ὁ Καπανεὺς, ἀλλ’ ὅμως ἀκίνητος τῷ παραςτήματι ἡ δύναμις τοῦ Πολυφόντου ἀνθέςτηκεν μηδὲν δεδοικυῖα 430 φερέγγυον φρούρημα: ἱκανὸς φρουρεῖν τὴν πατρίδα 431 Ἀρτέμιδος εὐνοίαιςι: ὡς τοῦ Πολυφόντου ἱερέως ὄντος τῆς Ἀρτέμιδος. ἀφιέρωται δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἡ τῶν Θηβαίων [Θηβαίων πόλις]· διὰ τοῦτο οὖν οὕτως λέγει, εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν 437 (ἐκβαλεῖν)

ΑΓΓΕΛΟϹ

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸϲ πύλαιϲ
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτοϲ πάλοϲ
ἐξ ὑπτίου ᾿πήδηϲεν εὐχάλκου κράνουϲ,
πύλαιϲι Νηΐϲταιϲι προϲβαλεῖν λόχον.
ἵππουϲ δ' ἐν ἀμπυκτῆρϲιν ἐμβριμωμέναϲ
δινεῖ, θελούϲαϲ πρὸϲ πύλαιϲ πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ ϲυρίζουϲι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποιϲ πνεύμαϲιν πληρούμενοι.
ἐϲχημάτιϲται δ' ἀϲπὶϲ οὐ ϲμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ δ' ὁπλίτηϲ κλίμακοϲ προϲαμβάϲειϲ
ϲτείχει πρὸϲ ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρϲαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοὖτοϲ γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖϲ,
ὡϲ οὐδ' ἂν Ἄρηϲ ϲφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεωϲ ἀπείργειν τῆϲδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, ϲὺν τύχῃ δέ τῳ
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεύϲ, Κρέοντοϲ ϲπέρμα, τοῦ ϲπαρτῶν γένουϲ,
ὃϲ οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶϲ ἐκ πυλῶν χωρήϲεται,

---

439 τρίτω 440 πήδησεν 441 νηΐτησι pr., νηΐστησι corr. rec. ut videtur ἀμσπυκτῆρσιν 443 circa ι in δινεῖ ras. 446 εἰσημάτισται pr. ᾿εσχημάτισται rec. μικρὸν 447 δ' pr. ᵋδ' (?) rec. 450 τῶδε 451 πέμπετον γυ in φερέγγυον in ras. 453 ι in δέτωι fort. sec. 454 πέπεμπτ' οὐ κόμπον 455 σπαρτοῦ pr. σπαρτοῦ (ων supra) rec. 456 μάργῶν prope evanido accentu utroque

---

438 καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα: τὸν ἀπὸ τούτου κληρωθέντα. τρίτῳ γὰρ τῷ Ἐτεόκλῳ εἰρηκέναι [ἐξῆλθεν] ὁ κλῆροϲ ἀπὸ τοῦ κράνουϲ, ἐν ᾧ περιϲτρέψαντεϲ ἐκλήρουν 441 οὕτω καλουμέναιϲ 442 τοῖϲ χαλινοῖϲ ἐν ἀμπυκτῆρϲιν: οἱ κορυφιϲτῆρεϲ, τὰ προμετωπίδια κυρίωϲ. νῦν δὲ λέγει τοῖϲ χαλινοῖϲ, ἵν' ᾖ, τοὺϲ ἵππουϲ θυμοῦ πλήρηϲ [πλήρειϲ] περὶ τοὺϲ χαλινοὺϲ ἀνακάμπτειν καὶ περιάγειν, ἤδη βουλομένουϲ εἶναι πρὸϲ ταῖϲ πύλαιϲ 444 ἀπηνῆ ἦχον· ἢ ἐπεὶ [ὡϲεὶ] ἡ ϲῦριγξ βοᾷ 446 (ἔχει ϲχῆμα γάρ) 448 ϲτείχει πρὸϲ ἐχθρῶν πύργον: οὐκ εἶπεν πρὸϲ ποῖον πύργον. μεγάλωϲ οὖν φηϲι πρὸϲ πάντα πύργον

ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώςει χθονί,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλιςμ' ἐπ' ἀςπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοςμήςει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ

ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὖ τελέςαι. στρ. β'
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖςι δὲ δυςτυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουςιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενί, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίςταται,
Ἱππομέδοντος ςχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλήν, ἀςπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήςαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.

---

459 δ' ἄνδρε 461 ἄλλω μηδέ prope evanido priore accentu
462 'επεύχομαι δὴ τάδε μὲν εὐτυχεῖν 464 βάζουσ'

---

459 **καὶ πόλιςμ' ἐπ' ἀςπίδος:** τὸν φέροντα τὴν ἀςπίδα καὶ τὸν ἐγγεγραμμένον τῇ ἀςπίδι, καὶ τὸ ἐπ' ἀςπι(δ) πόλιςμα γραφέν 461 **κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ:** λέγε ἄλλον κομπώδη, μηδὲ [καὶ μηδὲν] ἀποκρύψῃ με τῶν ἀλαζονιῶν [ἀλαζονειῶν] 466 ὁ πᾶν διανέμων 467 **γείτονας πύλας ἔχων:** ὧν εἶπον. γείτονας οὖν πύλας ἐγγὺς (i. ἐγγὺς ἔχων) ταύτας ἵςταται ἅμα βοῇ τὰς τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ὀγκαίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ πύλαι Ὀγκαῖαι. ἡ δὲ ἱςτορία αὕτη. Ἀγήνωρ ὁ Τύριος παῖδας ἔςχε τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμον καὶ Κίλικα. τῆς δ' Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς ἁρπαςθείςης ὁ Φοῖνιξ ἀπέςτειλεν ἐπὶ ζήτηςιν ταύτης τοὺς παῖδας, καὶ εἰ μὴ εὕροιεν, προςέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ μὴ εὑρὼν εἰς Δελφοὺς ἦλθεν ἐρωτήςων ποῦ καταςταίη. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐξελθεῖν τῷ εὑρεθέντι ἀκολουθεῖν. εὑρέθη βοῦς· ἠκολούθει. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὤλιςθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ μὲν Κάδμος ἐκεῖ ᾤκηςεν, ἔθυςε δὲ τὴν βοῦν Ἀθηνᾷ, καὶ τῇ Αἰγυπτίᾳ φωνῇ ταύτην ἐτίμηςεν ἐκεῖ Ὄγκαν. ὅθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὠνομάςθηςαν, ἀπὸ δὲ Κίλικος Κιλικία 469 περιφραςτικῶς ὁ Ἱππομέδων, μέγας ὢν καὶ κάλλιςτον ἔχων ςχῆμα 470 **ἅλω δὲ πολλήν:** ἅλως ἐςτὶ κυρίως, ὅταν νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκκαυθέντα [ἐκταθέντα] λευκὰ φαίνηται καὶ ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γένηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν κίνηςιν τὴν ςυνεχῆ τῆς ἀςπίδος. **ἔφριξα** οὖν, φηςί, **κινήςαντος** καὶ οὐ ψευδῆ λέγω. ὁ δὲ ποιήςας τὴν ἀςπίδα καὶ τὰ ςημεῖα αὐτῆς οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, εὐτελής

ὁ cηματουργὸc δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν', ἱέντα πυρπνόον διὰ cτόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸc κάσιν·
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκήν, Θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρους' ὕβριν
εἴρξει, νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης·
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.

---

472 ἄρ' pr. ἄρ' sec. 474 διαστόμα pr. διάστόμα tert. 478 ἄρηι vel ἄρηι pr. ἄρηι sec. 479 βάκχᾱ 482 ἥτ 484 δύσχιμον pr. δύσχ(ε)ιμον tert. 486 ἠρέθη pr. ἠρ(ι)έθη sec., simul spiritu aut deleto aut in lenem mutato 488 οὐδ' ὅπλων 489 συνήγαγεν 490 ἀνὴρ τῶι pr., ubi τῶι del. tert. (ἀνδρὶ) ξυντήσεται pr. ξυνστήσεται sec.

---

472 (ὁ τὸ cῆμα ἐγγράψας τῇ ἀcπίδι) 474 Τυφῶν' ἱέντα: ὤπασε δὲ ἐπὶ τῆς ἀcπίδος τὸν Τυφῶνα ἀφιέντα διὰ τοῦ cτόματος καπνὸν μέλανα τὸν ἀδελφὸν τοῦ πυρός. αἰόλην δὲ τὴν ἀκίνητον (i. εὐκίνητον) καὶ ταχεῖαν. κάσιν δὲ εἶπεν, ἐπεὶ cύνεστι τῷ πυρὶ ὁ καπνός 475 τῶν παραδόξων ἐν χαλκῷ λαμπρῷ δεῖξαι μέλαν 476 (ὅλη γὰρ ἡ ἀcπὶc περιφερὴc καὶ κοίλη προσυπεμφαίνεται ἡ ἀcπὶc κύκλωθεν [κυκλόθεν] ἔχει ἐζωγραφημένους ὄφεις περιπεπλεγμένους) περίδρομον κύτος: τὸ χώρημα τῆς ἀσπίδος. ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ἀcπίδος κύκλῳ ὀφίων [ὄφεων] εἰς ἑαυτοὺς ἄντικρυς ὁρώντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένου [ἐγγεγραμμένα] πρὸς τὰ τέλη. ἡ ἀcπὶc ἡ κοίλη πρὸς τῇ γαστρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὖσα (τὸ στρογγύλον τοῦ κύκλου) τοὺς γηγενεῖς δρακοντόποδας ἔγραφον 478 ἐμμανής 485 Ὑπέρβιος ὄνομα κύριον
487 (θέλειν γνῶναι τὰ τῆς οἰκείας τύχης) 489 τὰ ἀπὸ τῆς τύχης Ἑρμῇ ἀναφέρουσιν

ξυνοίcετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀcπίδων
θεούc· ὃ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
'Υπερβίῳ δὲ Ζεὺc πατὴρ ἐπ' ἀcπίδοc
cταδαῖοc ἧcται, διὰ χερὸc βέλοc φλέγων.
[κοὔπω τιc εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.]
τοιάδε μέν τιc προcφίλεια δαιμόνων·
πρὸc τῶν κρατούντων δ' ἐcμέν, οἳ δ' ἡccωμένων.
[εἰ Ζεύc γε Τυφῶ καρτερώτεροc μάχῃ·
εἰκὸc δὲ πράξειν ἄνδραc ὧδ' ἀντιcτάταc·
'Υπερβίῳ τε πρὸc λόγον τοῦ cήματοc
cωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺc ἐπ' ἀcπίδοc τυχών.]

ΧΟΡΟC

πέποιθα δὴ τὸν Διὸc ἀντίτυπον ἀντ. β'
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν cάκει τοῦ χθονίου δέμαc
δαίμονοc, ἐχθρὸν εἴκαcμα βροτοῖc τε καὶ
δαροβίοιcι θεοῖcιν,
πρόcθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟC

οὕτωc γένοιτο· τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταιcι προcταχθέντα Βορραίαιc πύλαιc,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦc 'Αμφίονοc·
ὄμνυcι δ' αἰχμήν, ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
cέβειν πεποιθὼc ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄcτυ Καδμείων βίᾳ
δορόc· τόδ' αὐδᾷ μητρὸc ἐξ ὀρεcκόου

---

495 τίσ εἶδεν 496 μέντοι 498. 500. 499. 501 hoc ordine (h. e. Ei Ζεύc — 'Υπερβίῳ — Εἰκὸc — Cωτὴρ), sed in marg. m. tert. adscriptis β γ α δ litteris (h. e. 499. 498. 500. 501: Εἰκὸc — Εἰ Ζεύc — 'Υπερβίῳ — Cωτὴρ) 499 εἰκόσγε πρᾶξιν pr. εἰκόσγε πρᾶξιν (δὲ, ειν supra scr.) tert. 500 ὑπερβίω 502 πέποιθα τὸν 503 ἔχοντα 504 δαίμοσιν βροτοῖσί τὲ, sed acutus fort. m. sec. 505 θεοῖσι 506 κεφαλᾶν 507 post ο in πέμπτον ras. 508 βορρέαισ 512 post λαπάξειν ras. 513 διόσ ματρὸσ

---

491 τοὺc θεοὺc ἐν [οὖc ἐν] ταῖc ἀcπίcι φοροῦcιν 494 ἐνιδρυμένοc 496 οἰκείωcιc 497 τοῦ κρατοῦντοc ἐcμὲν Διόc, οὗ καὶ τὸ cημεῖον 502 (ἐναντίον) πιcτεύω ἀπολεῖcθαι τὸν ἔχοντα ἐν τῷ cάκει τὸν ἐχθρὸν τοῦ Διὸc δαίμονα

βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
cτείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων
ὥρας φυούςης, ταρφὺς ἀντέλλουςα θρίξ.
ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προςίςταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαςτός γ' ἐφίςταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
cάκει, κυκλωτῷ cώματος προβλήματι,
Σφίγγ' ὠμόςιτον προςμεμηχανημένην
γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουςτον δέμας·
φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖςτ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεςθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύςειν μάχην,
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταιςχυνεῖ πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόςδ' ἀνήρ,
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖςδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦςι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοςίοις κομπάςμαςιν,
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔςτιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράςιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·

---

521 κύκλω τῶι pr. κύκλωιτῶι sec. 525 τῶδ' 527 καταισχύνειν pr. καταισχυνεῖν sec. 532 'εκείνοισ ἀνοσίαισ (οισ superscript) pr. ut videtur 533 ἦτ' ἂν

---

514 καλλιπρόςωπον ὁ νεωςτὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἢ ὁ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος. καλλίπρωρος δὲ ἀντὶ τοῦ εὐειδής, ἐπεὶ ἡ πρῶρα ὡς ὄψις ἐςτὶ νεώς 516 τῆς παιδικῆς ταρφύςεως πεπυκνωμένη 517 οὐ ςύμφωνον τῇ κλήςει τῆς παρθένου τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὠμόν 520 ἐπειδὴ Οἰδίπους ἐμίγη τῇ μητρὶ λύςας τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός 528 Ἀντίμαχός φηςιν Ἀργεῖον αὐτόν, οὐκ Ἀρκάδα τοιοῦτός ἐςτιν οἷον ἐγὼ εἶπον 529 ἀκούςιον φόνον δράςας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἄργος ἔφυγεν 531 εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν φρονοῦςιν ἀνοςίων καὶ ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῶν ἀςπίδων κομπάςματα ἔχοντες 535 ἄλλο οὐδὲν ἢ ςιωπᾶν μὲν οἶδεν, τῇ δὲ χειρὶ πολεμεῖν. περιφραςτικῶς, πολεμικώτατός [ἀντὶ τοῦ πολ.] ἐςτι

ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ᾽ εἰσαμεῖψαι θηρός, ἐχθίστου δάκους,
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ᾽ ἀσπίδος·
ἔξωθε δ᾽ εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ᾽ ὑπὸ πτόλιν,
θεῶν θελόντων· ᾿ἂν ἀληθεύσαιμ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ′
τριχὸς δ᾽ ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσᾳ
ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
θεοὶ τούσδ᾽ ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ἕκτον λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκήν τ᾽ ἄριστον, μάντιν, ᾿Αμφιάρεω βίαν·
῾Ομολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
[μέγιστον ῎Αργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,]
᾿Ερινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ᾽ ᾿Αδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·

---

539 εἰσάμεῖψαι δ᾽ ἄκουσ 541 ἔξωθεν, εἴσω· 542 κροτησμοῦ pr. κροτισμοῦ sec. 543 θελόντων· δ᾽ ἂν 546 κλύων ἀνόσίων 547 ἀνδρῶν. εἶ θεοὶ ‖ θεοὶ τοὺσδ᾽ 550 post ἀμφιάρεω unius litterae evanidae rasura 551 προσπύλαισ 552 post βάζει ras. 554 post ἄργει ras. 556 ἀδράστω

---

537 ὃς τούτου τὸν κόμπον ἐφέξει τῶν πράξεων ἀποδέοντα μὴ ἔσω πυλῶν γενέσθαι τὸν φέροντα τὴν Σφίγγα 542 ἡ ἀσπίς, ἢ ἡ Σφίγξ, βαλλομένη τῷ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῷ 544 ὁ λόγος ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός 545 κατὰ περίφρασιν ἡ θρίξ 546 μεγάλα πράγματα ἀκούων 548 τοὺς πολεμίους 550 ᾿Αμφιάραος Οἰκλέους τοῦ Μελάμποδος τοῦ ᾿Αμυθάονος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου τοῦ ῞Ελληνος τοῦ Διός, μητρὸς δὲ ῾Υπερμνήστρας 551 ἀπὸ ῾Ομολωΐδος τῆς θυγατρὸς Νιόβης 553 ἐπεὶ τοὺς Μέλανος ἀπέκτεινε παῖδας ᾿Αλκάθουν καὶ Λυκαυγέα (i. Λυκωπέα) 555 ἐπειδὴ ἐπηράσατο Οἰδίπους μεθ᾽ αἵματος διανείμασθαι αὐτοὺς τὴν βασιλείαν. ταύτην οὖν τὴν ᾿Ερινὺν ἐπιστένει
ὑπηρέτην ἱερέα

καὶ τὸν cὸν αὖθις ἐς πατρὸς μοῖραν κάσιν,
ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
δυσεκτέλευτον τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα, σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ'· οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

---

557 αὖθισ πρόσμόραν ἀδελφεὸν pr., ubi προσμόραν rec. 558 ὄνομα 559 δίς' ἐν τελευτῆι, ultima ι littera paene evanida 562 post καλόντ' ras. μεθ' ὑστέροισ, sed spiritus fort. a m. sec. 563 πατρῶιαν 564 ἔπακτὸν cum ras. supra α 565 ante τίσ ras. δίκηι pr. δίκη rec. 566 πατρὶσ δὲ γαία ὕπο 'επιχθονὸσ pr. ἐπὶχθονόσ rec. 568 ἐγώγε τῆνδε 571 εὔκηλον ἔχων, sed γρ εὔκυκλον νέμων sec. in mrg. 572 ἠῦδα pr. ἠύδα sec.

---

557 τὸν ἀξιοθάνατον· ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ 558 ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν (i. ἐτυμ.) 559 εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκους, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος 561 καθ' ὑπόκρισιν 562 τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὕστερον λέγειν ταῦτα καλόν ἐστιν ὥστε περὶ σοῦ λέγεσθαι 565 τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμωρία; 568 κεραυνῷ γὰρ σχισθεῖσα ἔλαβεν αὐτὸν 570 οὐκ ἀγεννῆ. οὗτος γὰρ ἐκεῖ καταποθεὶς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἐμάντευεν 574 βαθεῖαν ἔχων τὴν ἄλοκα τῆς φρενός, ἐξ ἧς ἀνδρὸς φύεται λόγος.. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀπεδέξατο 576 τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας 577 δυσκατέργαστος γάρ ἐστιν ὅστις τοὺς θεοὺς τιμᾷ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

φεῦ τοῦ ξυναλλάccοντος ὄρνιθος βροτοῖc
δίκαιον ἄνδρα τοῖcι δυccεβεcτάτοιc.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔcθ' ὁμιλίας κακῆc
κάκιον οὐδέν, καρπὸc οὐ κομιcτέοc.
[ἄτηc ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται·]
ἢ γὰρ ξυνειcβὰc πλοῖον εὐcεβὴc ἀνὴρ
ναύταιcι θερμοῖc καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν cὺν θεοπτύcτῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταιc ἀνδράcιν, δίκαιοc ὤν,
ἐχθροξένοιc τε καὶ θεῶν ἀμνήμοcιν,
ταὐτοῦ κυρήcαc ἐνδίκωc ἀγρεύματοc,
πληγεὶc θεοῦ μάcτιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὗτοc δ' ὁ μάντιc, υἱὸν Οἰκλέουc λέγω,
cώφρων, δίκαιοc, ἀγαθόc, εὐcεβὴc ἀνήρ,
μέγαc προφήτηc, ἀνοcίοιcι cυμμιγεὶc
θραcυcτόμοιcιν ἀνδράcιν φρενῶν βίᾳ,
τείνουcι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸc θέλοντοc ξυγκαθελκυcθήcεται.
δοκῶ μὲν οὖν cφε μηδὲ προcβαλεῖν πύλαιc,
οὐχ ὡc ἄθυμοc, οὐδὲ λήματοc κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν, ὥc cφε χρὴ τελευτῆcαι μάχῃ,
εἰ καρπὸc ἔcται θεcφάτοιcι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ cιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

---

578 ξυναλ$\overset{σ}{ά}$σοντοσ ant. βροτοὺσ pr. βροτοῖσ sec. 579 δυσ$\overset{σ}{ε}$βεστέροισ ant. 580 π∗άγει 584 ναύτηισι πανουργία 585 θεοπτύστω pr. θεοπτύστω^1 sec. 588 ταυτοῦ 'εκδίκωσ, sed obscuriore ω littera 589 παγκοίνω δάμη 590 οὕτωσ pr. οὗτοσ rec. δϊκλέουσ 593 ἀνδράσι βία φρενῶν pr., ubi βία^1 sec. 595 συγκαθελκυσθήσεται 596 μὴδὲ 598 ὥσφε

---

578 cυνάγοντοc· ἀπὸ μεταφορᾶc τῶν τὰc cυναλλαγὰc καὶ τὰ cυμβόλαια ποιουμένων (τῆc τύχηc ἢ τῆc μαντείαc) 581 οὐκ ἄξιοc κομίζεcθαι ὁ καρπὸc αὐτῆc 582 λύμηc χωρίον ἢ τῶν πονηρῶν φιλία 588 οἷον cὺν αὐτοῖc θηραθείc 593 τοῖc ὁρμῶcι τῇ βίᾳ 594 ἐπὶ τὴν εἰc Ἅιδην ἀποικίαν ἑλκυcθήcεται μολεῖν τὴν ἐναντίαν τῇ εἰc Ἄργοc 596 αὐτόν 598 ἀλλ' ὡc μάντιc, τὸ τέλοc εἰδώc, οὐκ εἰc κίνδυνον ἑαυτὸν καθήcει 599 εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα, παρέπεται καρπόc, εἰ ταῖc τοῦ Ἀπόλλωνοc μαντείαιc τέλοc ἔνι 600 παραδιαζευκτικὸc ἀντὶ τοῦ καί, καὶ λέγειν τὰ καίρια

ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ

κλύοντες θεοὶ δικαίους λιτὰς — ἀντ. γ'
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς
ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας,
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί,
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν

φέρει
603 φύσει pr. φύσει tert. 606 δῶρον ἔστιν 607 δικαίασ λιτὰσ
ουσ λόγουσ ἡμετέρουσ
ἡμετέρασ pr. δικαίασ λιτὰσ ἡμετέρασ rec. 608 εὐτυχὴ 609 δορι-
εἱς
πόνα 'εκτρέποντεσ γᾶσ 610 ἐπιμόλουσ pr. ἐπιμόλουσ rec.
πύργω^N ant. 613 post πόλει ras. 614 οἷας, sed ας tert. in ras.
γ'αρᾶται 618 τῶσἀνδρηλάτην, ubi τῶσ sec. 619 post φυγῆι ras.

---

601 περιφραστικῶς τὸν Λασθένη τὸν ἰσχυρόν 608 ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῇ, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες 610 ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν διαφθερεῖ ἐν κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς πύλαις 616 ἐκβοήσας ἐπινίκιον παιᾶνα ἐπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτω καὶ ὁ Ἴακχος λέγεται παρὰ [παρὰ τὰς] ἰαχὰς τῶν μυουμένων 617 συστῆναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανὼν ἐγγύς 621 τούτων οὖν αὐτῶν βοηθοὺς γενέσθαι τοὺς θεοὺς ἐπεύχεται παντελῶς τῇ βίᾳ αὐτοῦ ὁ Πολυνείκης

τῶν ὧν γενέcθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲc εὔθετον cάκος
διπλοῦν τε cῆμα προcμεμηχανημένον.
χρυcήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηcτὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τιc cωφρόνωc ἡγουμένη·
Δίκη γὰρ εἶναί φηcιν, ὡc τὰ γράμματα
λέγει, Κατάξω δ᾽ ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἕξει, πατρῴων δωμάτων τ᾽ ἐπιcτροφάc.
τοιαῦτ᾽ ἐκείνων ἐcτὶ τἀξευρήματα.
cὺ δ᾽ αὐτὸc ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖc·
ὡc οὔποτ᾽ ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει· cὺ δ᾽ αὐτὸc γνῶθι, ναυκλήρει πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ὦ θεομανέc τε καὶ θεῶν μέγα cτύγοc,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένοc·
ὤμοι, πατρὸc δὴ νῦν ἀραὶ τελεcφόροι.
ἀλλ᾽ οὔτε κλαίειν οὔτ᾽ ὀδύρεcθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυcφορώτεροc γόοc.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ᾽ εἰcόμεcθα τἀπίcημ᾽ ὅπῃ τελεῖ·
εἴ νιν κατάξει χρυcότευκτα γράμματα

---

622 βίαι· 623 εὔκυκλον, sed in mrg. (ut supra v. 571) a m. scholiastae γρ ἔνθετ᾽, quas voces statim scholia excipiunt 627 δίκη δ᾽ ἄρ᾽ 628 λέξει, ξ ant., sed ε e corr. sec. in ras. 629 πατρώων τ᾽ add. sec., ut videtur 631 δοκεῖ acuto deleto, ut a pr. fuisse δόκει videatur 633 μέμψηι γνῶθι ναυκληρεῖν 634 ante καὶ ras. ἁμὸν 638 τεκνωθῆ 639 ἐπωνύμω ει in κει in litura, ut vid. 640 τοὐπίσημ᾽, sed υ in ras. et fort. m. sec.; plus non apparet ὅποι

---

623 γρ. εὔθετον, ἵν᾽ ᾖ εὐβάcτακτον. θεῖναι γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουcιν Ἀττικοί. καὶ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον 625 ὁπλίτην 632 ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ ὧν ἀπήγγειλα 633 περιέπειν, πεφροντικέναι 634 ὦ θεοῖc ἐπιμαινόμενε. ἐπιcτρατεύῃ καὶ πατρίδι καὶ πατρῴοιc θεοῖc 638 αὐξηθῇ 639 πάνυ γὰρ τὸ ἐπώνυμον τῇ φιλονεικίᾳ [φιλ. cυμφωνεῖ] 641 οὐκ εἶπεν θεὸc ἢ ἄνθρωποc, ἀλλὰ τὰ χρυcᾶ γράμματα

---

623 ἔθεντο, ἀνέλαβον H

ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
οὐδ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας,
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμήν, καὶ πτερῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ

μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον·

---

642 συμφοίτω, sed supra scripto μτῖ (μανίᾳ teste Mommseno) rec. 645 οὔτέ νιν cum correcturae in ε m. tert. post ras. factae vestigio, proxima autem littera eadem m. ita correcta ut, μ an ν voluerit, non liqueat 646 ἐφημήσαντα pr. ἐφηβήσαντα rec. 647 ξυλλογῆ (.σ. supra) ant. 649 οὔτ' πατρώασ μὴν ant. κακουχίαι 650 post νιν' ras. 651 ἢ pr. ἢ (ἡ supra) sec. 653 εἶμι 655 κασιγνήτωι, 656 σὺν 657 αἰχμῆσ καὶ πετρῶν 658 γένη 661 χέρασ

---

642 φλυαροῦντα 645 ἀντὶ τοῦ γεννηθέντα 647 οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον 648 εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἐν μιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξέ τι δίκαιον 649 καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρῴας χώρας ἐγγὺς αὐτοῦ ἔσται ἡ Δίκη 659 τὸν τρόπον τῷ ἀδελφῷ σου βλασφημούμενος [βλασφημουμένῳ] ὑπὸ σοῦ 661 πολέμους ἀνελεῖν καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμοις, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν ἄντικρυς φονέων ἔργων (ο supra). ὑπερβατὸν δέ

---

648 ἀντὶ οὐδὲ H 659 τρόπον τῷ ἀδελφῷ H

ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔςτι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάςματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰςχύνης ἄτερ,
ἔςτω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόςιν·
κακῶν δὲ κᾀςχρῶν οὔ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ

τί μέμονας τέκνον; μήτι cε θυμοπλη- στρ. α'
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω, κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπιςπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν,
Φοίβῳ ςτυγηθέν, πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ

ὠμοδακής c' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ. α'

---

662 αὐτόκτονοσ pr. αὐτοκτόνοσ sec. 665 ἓν sic sine corr. (Ribb.) (ἓν ex ἐν rec. teste Momms.) 666 κ' αἴσχρῶν (sic) εὔκλειαν 667 μέμονασ pr. μέμ(η)νασ sec. μήτισσε 668 δορὶ μάργοσ pr. δορί'μαργοσ sec. (pr. Ribb.) ἄτᾱ pr. ἄτ(η)ᾱ sec. 669 ἔκβαλ' pr. ἔκβαλλ' (ἐπ') sec. 673 ἐξοτρύνει pr. ἐξοτρύνει rec.

ἐςτιν, ἵν' ᾖ, αἷμα γὰρ τοῦτο κάθαρςιν οὐκ ἐπιδέχεται, ὅταν ἀδελφοὶ αὐτόκτονες [ἀλληλοκτόνοι] γένωνται, καὶ οὕτως αὐτῶν ὁ θάνατος γένηται 663 διαπαντὸς αἰςθήςεται [γνωςθήςεται] τὸ μίαςμα τοῦτο ἔλλειψις 664 εἴπερ κακὸν φέροι: εἰ ὅλως τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰςχύνης 665 μόνον γὰρ κέρδος: ἡ εὔκλεια· ἓν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆςαι ἀδικούμενον. ἐὰν δὲ ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν καὶ αἰςχρῶν ἄδοξος (τοῦτο γὰρ μόνον (μόνως?) τὸ ἓν κέρδος, τὸ φέρειν κακόν, ἀλλὰ (?) τόδε κακὸν καὶ αἰςχρόν) 666 δειλῶν 671 οἷον εὐςτόχως χειμαζέςθω ἴτω κατ' οὖρον: ἀπίτω κατ' εὐθεῖαν τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα (οὗτος δὲ ποταμὸς εἰς Ἅιδου, οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων). ἐπειδὴ πᾶν τὸ γένος τὸ Λαΐου κεκλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μιςηθέν. Ἀπόλλωνος δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ αὐτὸς μέν ἐςτιν καθαρὸς καὶ ἀμίαντος καὶ μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ παρήγγειλεν, οὗτοι δὲ παρήκουςαν καὶ ἐγένοντο (i. cυνεγένοντο) ἀνόμως 673 ὠμοδακής c' ἄγαν: ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία

---

665 ἡ εὔκλεια ἓν κέρδος· τὸ αὐτὸν H μόνον τὸ ἕν, κέρδος· τὸ φέρειν κακὸν ἐμέ (?), τόδε H

νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεῖν ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ

ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή- στρ. β'
σει, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς οὐκ
εἶσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ κλύδων, ἀντ. β'

---

674 ἀνδροκλασίαν pr. ἀνδροκ$^{\tau}$λασίαν rec. 675 θεμιςοῦ pr. θεμι$^{\tau}$ςοῦ rec. 676 αἰσχρά τελεῖ ἀρᾶ, sed + eraso, supra εῖ autem picta nota, quam τελεία rec. interpretantur Mend. cum Momms. 677 ὄμμασι προσίζάνει 679 nihil nisi — praescriptum μὴποτρύνου κεκλήσηι 680 οὐ||κεῖσι pr., ubi εἰσί tert., ut vid. 683 nihil nisi — praecedit δόμων ὅτ' ἂν pr. οὔτ' ἂν aut οὖτ' ἂν obscuriore corr. m. sec. vel tert. 684 ο in λομ sec. in ras. 685 ἂν σ—αίνοιμεν, sed ἃ corr. ex ἄ, σ cum α sociatum m. sec., supra σ in parte dextra aliquid erasum, item supra α et supra οι (ex ἂν σ' αἰνοῖμεν pr.?) 686 nihil praescriptum ἐπεὶ δαίμων

παρορμᾷ ἡ πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσα· εἰς ταὐτὸν οὖν τοὺς ἄνδρας ἀδίκου ἕνεκεν αἵματος, ἵν' ᾖ, ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν 676 (τελεία) 677 ἀσυμπαθέσιν, ἀναλγήτοις 678 κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα ἢ ὑστερῆσαι 679 ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου: καλῶς γὰρ πράξας οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. οὐ γὰρ ἡ τὴν φοβερὰν ἔχουσα αἰγίδα Ἐρινὺς εἰς τὸν οἶκον ἐκείνου εἴσισιν (i. εἴσεισιν), οὗ οἱ θεοὶ θυσίας προσδέχονται 680 εὐτυχήσας, εὖ πράξας 681 κατὰ τῶν δόμων τοῦ ὁσίου ἀνδρός ὁσίου ἀνδρός, οὗ οἱ θεοὶ τὰς θυσίας δέχονται 684 χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν: τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρᾳ λαμβάνουσιν· ἢ μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τευξόμεθα. ἄλλως. μετὰ θάνατον, φησίν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαντες ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκη ὡς ἀσεβῆ ἀνε-

λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτός, ἴςως ἂν ἔλθοι χαλαρωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

ἐξέζεςαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φανταςμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟϹ

πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ ςτέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

ΧΟΡΟϹ

μὴ 'λθῃς ὁδοὺς cὺ τάςδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟϹ

νίκῃ γε μέντοι καὶ κακὸν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ ςτέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟϹ

ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψαςθαι θέλεις;

---

687 ἀντροπαῖα pr. ἀντροπαΐα sec. χρονία pr. χρόνια rec. 688 θα∗λωτέρωι pr., ut erasa littera infra versum pertinuerit. θα∗λω-τέρῳ (ρ supra) rec. 690 ἐξέζεσυν pr. ut videtur, sine α litterae vestigio ullo. ἐξέζεσεν sec. 692 πατρώων δοτήρι∗∗ pr. δοτήριοι, ultima m. sec. in ras., praecedens fort. ex α corr. δοτήριοι (ΔΑ supra) rec. 693 γυναιζὶν pr. γυναιξὶν rec. 694—697 nihil nisi —— praescriptum, item 700 et 701 694 ἄνη∗∗τίσ· pr., nisi quod accentus supra α sec. in ras. ἄνη τίσ (τἰσ supra) rec. 695 μ'ἤλθησ cum ras. supra σ dextram versus ὁδοῦσ 697 νίκην κακὴν

·λόντες, ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτόν;
687 (ἀνατρεπτικός) 690 αἱ ἀραί 691 ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὕπνοις φανταςθείς, ὅτι δι' αἵματος αὐτῷ ἔςται ἡ τῶν χρημάτων διανομή 692 μεριςταί 694 ὧν ἄνη τις: ἀνύςιμα καὶ τελεςθῆναι δυνάμενα 695 ἔνθα ὁ Πολυνείκης 697 τιμωρεῖται· ἢ ἐν ἐρωτήςει ὁ λόγος 698 οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην: ἐμὲ ὁπλίτην ὄντα οὐ χρὴ ςτέργειν τὸ ὑμέτερον ἔπος· οὐ χρὴ γὰρ ζητεῖν περὶ ἀγαθῆς ἢ κακῆς νίκης

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟΡΟΣ

πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον — στρ. α′
θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ, κακόμαντιν
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν,
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ — ἀντ. α′
Χάλυβος, Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,

---

700 ἐκφύγοισ pr. ἐκφύγ^{οι}οισ sec. 701 sqq. stropharum per totum carmen nulla distinctio 703 παναληθῆ ex παναληθεῖ ant. 706 βλαψίφρονοσ οἰδιπόδᾱ 707 δ' ἔρισδ' ὀτρύνει pr. δ' ἔρ^{ις}άδ' ὀτρύνει rec. (tert.?) 708 κλήροι∗σ ant., fort. corr. e κλήρουσ ἐπινωμᾶ pr. ἐπινωμᾶι sec. 709 σκυθῶν, sed ω m. pr. corr. ex οὐ ut vid. 710 κτεάνω∗ pr. κτεάνων rec.

---

701 πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον: δέδοικα τὴν τοὺς οἴκους ἀφανίζουσαν θεὸν Ἐρινῦν (i. Ἐρινὺν), οὐδὲν ἔχουσαν θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς ἀγαθοποιός 702 θεοὶ γὰρ δοτῆρες ἐάων 703 παναληθῆ, κακόμαντιν: τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσαν. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε (i. γέγωνε) 705 ἣν ἐπηύξατο Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς 707 παιδολέτωρ δ' Ἔρις: ταῦτα παρορμᾷ. δῆλον δὲ ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ παιδία ἀναιρεῖται. ὑποκοριστικῶς δὲ τὴν Ἐρινὺν Ἔριν εἶπεν 708 ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ: ποιητικῶς πάνυ ταῦτα ὁ Αἰσχύλος. τὸν γὰρ Χαλυβαϊκὸν [Χαλυβικὸν] (i. Χαλυβδικὸν) καὶ Σκυθικὸν σίδηρόν φησι ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸν σίδηρον, ὅν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παίδων τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων, καὶ διὰ ταῦτα πολεμούντων. οὗτος οὖν, φησί, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ παιδία (π^{ε}αιδία) μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρά, δυνάμενα μόνα αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι (i. χωρίσαι) πεπτωκότα. ὅταν μέντοι αὐτοὺς κτάνωσι καὶ ἡ πατρῴα αὐτῶν κόνις πίῃ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ μύσος αὐτῶν

---

703 (ἃ γὰρ — γέγονε.) H

ὁπόϲαν καὶ φθιμένοιϲιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρουϲ.

ἐπειδὰν αὐτοκτόνωϲ   στρ. β′
αὐτοδάϊκτοι θάνωϲι
καὶ γαῖα κόνιϲ πίῃ
μελαμπαγὲϲ αἷμα φοίνιον,
τίϲ ἂν καθαρμοὺϲ πόροι;
τίϲ ἄν ϲφε λούϲειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖϲι ϲυμμιγεῖϲ κακοῖϲ.

παλαιγενῆ γὰρ λέγω   ἀντ. β′
παρβαϲίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ' ἐϲ τρίτον μένει,
'Απόλλωνοϲ εὖτε Λάϊοϲ
βίᾳ, τρὶϲ εἰπόντοϲ ἐν

---

713 φθιμένοισι   715 ἐπεὶ δ' ἂν pr. ἐπειδὰν sec.   αὐτοiκτόνωσιν, sed ι m. rec. αὐτοiκτάνωσιν corr. ead. m.   717 καὶ χθονία κόνισ πίη   719 καθαρ** pr. καθαρμα sec. καθαρμα (ὀν superscr.) rec.   721 παλαιοῖσ   722 συμμιγεῖσ (.ξ. superscr.) ant.   724 παραβασίαν   ὠκύπονον pr. ut vid.   727 βία pr. βία[1] sec.

κἀποκαθάρῃ; ἤ, ὅταν ὁ ἕτεροϲ ἀποκτείναϲ αὐτὸϲ ζήϲει (i. ζήϲῃ), τίϲ αὐτὸν καθάρῃ τοῦ μύϲουϲ; ἐάν, φηϲίν, ἡ πατρία γῆ πίῃ τὸ αὐτῶν αἷμα. ἔνθεν καὶ αὐτόχθοναϲ φαμέν   713 τάφου μοῖραν ἀπομερίϲαϲ αὐτοῖϲ   716 αὐτοὶ ἑαυτοὺϲ φονεύϲαντεϲ. τῷ ἑαυτῶν ϲιδήρῳ ἑαυτοὺϲ τρώϲαντεϲ   719 τίϲ ἂν [ἂν καθαρμὸϲ] εὑρεθείη; τίϲ αὐτοὺϲ ἐκλύϲει τοῦ τοιούτου μιάϲματοϲ;   723 τὴν παλαιὰν παράβαϲιν. παρέβη γὰρ τὸν χρηϲμὸν τοῦ 'Απόλλωνοϲ   724 (τὴν ὀξέωϲ μετελθοῦϲαν αὐτόν)   725 Λαΐου, Οἰδίποδοϲ, 'Ετεοκλέουϲ   726 'Απόλλωνοϲ εὖτε Λάϊοϲ: τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ ἐμφαίνεται διὰ τούτου. ὅταν, φηϲίν, ὁ 'Απόλλων τρὶϲ εἴπῃ τῷ Λαΐῳ· μὴ ϲπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτενεῖ ϲε ὁ φύϲ. αὐτὸϲ δὲ παρωϲάμενοϲ τὰϲ τοῦ θεοῦ ἐντολάϲ, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν αὐτοῦ κατακρατηθεὶϲ ϲυνῆλθεν τῇ 'Ιοκάϲτῃ. τὸ δὲ ἑξῆϲ, εὖτε Λάϊοϲ κρατηθεὶϲ ὑπὸ τῶν αὐτῷ φίλων ἡδονῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ τῆϲ γυναικόϲ. κρεῖϲϲον [κρείϲϲω] γὰρ τὰ πάθη τῶν λογιϲμῶν   727 τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ τρὶϲ ἐμφαίνει

---

719 τίϲ ἂν εὑρηθείη; τίϲ ἂν αὐτοὺϲ H

μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέν-
νας ἄτερ σώζειν πόλιν.

κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις στρ. γ'
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ'
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει·
μεταξὺ δ' ἀλκὰν δι' ὀλίγου
τείνει πύργος ἐν Ἄρει.

---

729 θνά*σκοντα pr. θν[η]ά*σκοντα sec. 731 ἀβουλίαν 732 γείνατο 734 ματρὸσ, sed in mrg.: μὴ πρὸσ tert. 737 ἔτλ[α]η ant. παρανοία pr. παράνοια sec. σύναγε pr. συν[άγ]αγε rec. 738 φρενώλησ pr. φρενώ[εις]λησ sec. (an pr.?) 740 πιτνὸν (non πίτνον) 743 ἀλκὰ 744 ἐν εὔρει

---

730 σωθήσεται γὰρ οὕτως ἡ πόλις 731 οἷς ἐκοινώσατο τὸν χρησμόν 735 ὑπερβατόν, σπείρας ῥίζαν αἱματόεσσαν 737 ἔτλα, παράνοια: ἔτλη δὲ ἀγνοίᾳ συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβείς. ἡ δὲ ἄγνοια, φησί, τὰς φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγε 738 γάμους 739 κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα: τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσσῃ ἔοικεν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν· ἅτινα βρέμει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως 740 πρὸ μέν τ' ἄλλα, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα τὸ μὲν πίτνον: οὕτως λέγει, τὸ μὲν πίπτει, τὸ δὲ διεγείρεται, τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται 743 μεταξὺ δ' ἀλκά: μεταξὺ δὲ ἡμῶν δι' ὀλίγου ἐστὶν ἡ τῶν πολεμίων δύναμις τῆς ἡμετέρας, καὶ τὸ διάστημα ὁ πύργος ὁ διείργων ἐστίν 744 ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ

---

737 ἔτλα παρ' ἀνοία. ἔτλη δὲ ἀγνοία H

δέδοικα δέ, cὺν βαςιλεῦcι
μὴ πόλις δαμαcθῇ.

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν | cτρ. δ′
βαρεῖαι καταλλαγαί· τὰ δ' ὀλοὰ
πελόμεν' οὐ μάψ ἔρχεται.
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηcτᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείc.

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοcόνδ' ἐθαύμαcαν | ἀντ. δ′
θεοὶ καὶ ξυνέcτιοι πόλεος, ὁ
πολύβοτόc τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅcον τότ' Οἰδίπουν τίον,
τὰν ἁρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων | cτρ. ε′

---

745 σῦμβαλεῦσι pr. σὺνβα[σΐ]λεῦσι sec. 747 τέλεια* pr. τέλεια[αι]* rec. (τέλεια[οσ] Momms.) ἀραι, prima littera e corr. rec. 749 πελ[>]όμεν' pr. τελόμεν' rec. οὐσπαρέρχεται 750 ἐκβολῶν pr., 'sed ῶ m. rec. corr. in ά, supra o lineola erasa et m. sec. ών vel λόν ' (Ribb.) 753 τοσόνδ' (non τόσον) 754 πόλεωσ ‖ πολύβοτος' pr. πόλεωσ ‖ πολύβοτός τ' rec. 756 τῖον ‖ ἀναρπαξάνδραν

---

747 τέλεια γὰρ παλαιφάτων: τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλειαι· ὑφῆκεν δὲ τὸ ῑ διὰ τὸ μέτρον 748 βαρεῖαι καταλλαγαί: δυcχερὲc τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺc διὰ τὰc κατάρας τὰ δ' ὀλοά: τὰ δὲ δεινὰ τελούμενα οὐ παρέρχεται ἡμῶν 749 (οὐχ ἵcταται) 750 πρόπρυμνα δ' ἐκβολάν: ὅταν δὲ παχυνθῶcιν οἱ ἄνδρεc τῷ ὄλβῳ, τότε ὅλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιοῦνται. τοῦτο δὲ πρὸc Ἐτεοκλέα. ἐκβολῶν δέ, τῶν ὑβριcτῶν, οἷον δι' ἐκβολῆc ὑβριζόντων . 751 (φρονίμων) 753 παρὰ τοῦτο οὖν (i. τοῦτο· ἦν) Οἰδίπουc τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ 755 πολύβοτόc τ' αἰών: ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐμβατευόμενοc ἀνδρῶν. ἢ ὁ ἐπιπολὺ ἐκτεινόμενοc 756 ὅcον τότ' Οἰδίπουν τίον: ὅcον θαυμαcθῆναι καὶ δοξαcθῆναι ἐποίηcαν. καὶ Εὐριπίδηc· Οἰδίπουc τὸ πρῶτον εὐτυχὴc ἀνήρ. ἀναρπαξάνδραν δὲ τὴν ἀναρπάξαcαν πολλοὺc τῶν ἀνδρῶν. μεταπλαcμὸc τοῦ ἀναρπάξανδροc 758 κακὴν μοῖραν 759 ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων: ἐπεὶ ἔμφρων ἐγένετο, ἐπεὶ cυνῆκεν ὃ ἔπραξε

---

755 ἢ ἐπὶ πολὺ H

ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ᾽ ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ᾽ ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κυρσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη,

τέκνοισιν δ᾽ ἀρὰς — ἀντ. ε΄
ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς,
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
δία χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθρυμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα,
πόλις δ᾽ ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου

---

761 in ἄλγει αλ sec. in ras. 762 καρδίαι 765 κρείσσω τέκνων pr. κρεισσοτέκνων sec. δ᾽ ἀπ᾽ ὀμμάτων 766 τέκνοισ δ᾽ ἀραίασ 767 ἐπι*κότουσ cum ras. τροφὰσ 768 αἶ αἶ 769 σιδαρ*νόμωι (fort. σιδαρανόμωι) pr. σιδαρονόμωι e corr. 770 διαχειρίαι 772 τελέση 773 ἀγγε praescriptum τεθραμμέναι 774 ἤδε 775 πέπτωκεν δ᾽ 776 εὐδία' ant.

κατὰ τῆς μητρός. εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μάθη [μαθεῖν] τὸ μητρομίξιον. δίδυμα δὲ κακὰ ἔφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν στερηθῆναι. ἓν γὰρ κακὸν τὸ ἑνὸς στερηθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων. ἢ τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἳ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν κρείσσονες. ὀμμάτων δ᾽ ἐπλάγχθη ἀντὶ τοῦ ἐστερήθη τῶν κρειττόνων ὀμμάτων. λέγει δὲ τῶν περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη 764 τῇ τὸν πατέρα φονευσάσῃ χειρί 765 ἐχωρίσθη 767 ἐπικότους τροφάς: ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντολὰς περὶ τροφῶν ἐφῆκεν αὐτοῖς 769 καί σφε σιδαρονόμῳ: καὶ τοῦτο ἐπηράσατο διὰ σιδήρου αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι 772 ἡ κάμπτουσα τῶν κολαζομένων τοὺς πόδας· οἱονεὶ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν 773 θαρσεῖτε, παῖδες: ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγείλας περὶ τῆς τῶν Ἀργείων ἐφόδου, οὗτος καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν συγγενεῖς; ἢ δειλαί, ὑπὸ μητέρων ἁπλῶς (i. ἀπαλῶς) τεθραμμέναι 775 τὰ παλαιὰ αὐτῶν κομπάσματα 776 πόλις δ᾽ ἐν εὐδίᾳ τε: ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολλῶν

πολλαῖςι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο,
cτέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραξάμεςθα μονομάχοιςι προςτάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖςτ' ἐν ἓξ πυλώμαςιν,
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ ςεμνὸς ἑβδομαγέτας
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυςβουλίας.

ΧΟΡΟΣ

τί δ' ἐςτὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ

πόλις ςέςωςται· βαςιλέοιν δ' ὁμοςπόροιν

ΧΟΡΟΣ

τίνων; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ

φρονοῦςα νῦν ἄκουςον, Οἰδίπου γένους

ΧΟΡΟΣ

οἲ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

---

779 ἐφραξάμεθα 780 καλῶσ ἔχει pr. καλῶσ (Δ' superscr.) ἔχει rec. 782 εἵλετ'* cum ras. 784 praescriptum Χ (ο superscr.), inde a proximo versu usque ad 794 (οὕτωσ ὁ δαίμων) nihil nisi —, a v. 795 autem usque ad 852 prorsus nihil ἔστι πρᾶγμα πόλει πλέον post v. 784 hoc se ordine proximi versus excipiunt m. pr. scripti:

— πόλισ σέσωσται βασιλέωσ δ' ὁμόσποροι 785
ἄνδρεσ τεθνᾶσιν ἐκ χειρῶν αὐτομάτων· 791
— τίνεσ· τί δ' εἶπασ· παραφρονῶ φόβω λόγου 786
— φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· οἰδίπου ** τόκοσ 787
— οἲ ἐγὼ τάλαινα· μάντισ εἰμὶ τῶν κακῶν· 788
— οὐδ' ἀμφ*λέκτωσ μὴν κατησποδημένοι· 793
— ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμωσ φράσον· 790
— οὕτωσ ἀδελφαῖσ χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν· 792
— οὕτωσ ὁ δαίμων κοινὸσ ἦν ἀμφοῖν ἅμα· 794

προςβαλόντων τῇ πόλει οὐδεὶς εἰς αὐτὴν εἰςέπεςεν 777 τοῦ κύματος τὸ ὕδωρ 781 τὰς δ' ἑβδόμας: ἀξιοπίςτως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν εἴρηκεν. ἡ γὰρ ἑβδόμη, φηςί, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ Λαΐῳ δοθέντα τέλος λάβῃ. ἑβδόμῃ γὰρ ἐγεννήθη Ἀπόλλων. πέπονθεν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἑβδόμη, ἀλλὰ ὁ φυλάττων αὐτὴν Ἐτεοκλῆς ἐν ἑβδόμῃ γεννηθεὶς 782 ἔςωςεν 784 νεωςτὶ καταςκευαςμένον 788 προεῖπεν γὰρ αὐτά

ΧΟΡΟϹ

ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράϲον.

ΑΓΓΕΛΟϹ

ʽἄνδρεϲ τεθνᾶϲιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟϹ

οὕτωϲ ἀδελφαῖϲ χερϲὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΑΓΓΕΛΟϹ

οὐδ' ἀμφιλέκτωϲ μὴν κατεϲποδημένοι.

ΧΟΡΟϹ

οὕτωϲ ὁ δαίμων κοινὸϲ ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟϹ

αὐτὸϲ δ' ἀναλοῖ δῆτα δύϲποτμον γένοϲ.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύϲαϲθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράϲϲουϲαν, οἱ δ' ἐπιϲτάται
διϲϲὼ ϲτρατηγὼ διέλαχον ϲφυρηλάτῳ
Cκύθῃ ϲιδήρῳ κτημάτων παμπηϲίαν.
ἕξουϲι δ' ἣν λάβωϲιν ἐν ταφῇ χθόνα,
πατρὸϲ κατ' εὐχὰϲ δυϲπότμουϲ φρουρούμενοι.

αὐτόσ δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένοσ 795
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν· οἱ δ' ἐπιστάται
δισσὼ ∗ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτω
σκύθηι σιδήρωι κτημάτων παμπησίαν·
ʺἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐνταφῆ χθονόσ 800
πατρὸσ κατ' εὐχὰσ. δυσπότμύσ φορούμενοι· 801
πόλισ σέσωσται. βασιλείοιν δ' ὁμοσπόροιν 785
πέπωκεν αἷμα γᾶν ὑπ' ἀλλήλων φόνωι· 789

εἴσ .κτ όνων.
Vbi v. 1 βασιλέωσ rec. 2 αὐτομάτων sec. (pr.?) 3 φόβωι sec.
.γένοσ. .ηλ. γ σ
4 ∗τόκοσ sec. 7 κεῖσθον; sec. (pr.?) 10 δ' rec. 11 δακρύεσθαι sec. 18 γᾶν (fort. ex γάρ) pr. γαῖ rec.

---

790 ἐκεῖθι κῆλθον: εἰϲ τοϲοῦτον ἦλθον ὥϲτε καὶ φονευθῆναι τὸν βαϲιλέα; 793 ἀμφιβόλωϲ 795 αὐτὸϲ δ' ἀναλοῖ: ὁ Ἀπόλλων ἀναλίϲκει τὸ τοῦ Οἰδίποδοϲ γένοϲ 799 (τὴν περιουϲίαν) 800 ὅϲον ἐνταφῆναι

ΧΟΡΟϹ

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ τούϲδε ῥύεϲθε
Κάδμου πύργουϲ,
πότερον χαίρω κἀπολολύξω
ϲωτῆρι πόλεωϲ ἀϲινείᾳ,
ἢ τοὺϲ μογεροὺϲ καὶ δυϲδαίμοναϲ
ἀτέκνουϲ κλαύϲω πολεμάρχαϲ;
οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶϲ κατ᾽ ἐπωνυμίαν
κλεινοί τ᾽ ἐτεὸν καὶ πολυνεικεῖϲ
ὤλοντ᾽ ἀϲεβεῖ διανοίᾳ.

ὦ μέλαινα καὶ τελεία   ϲτρ. α΄
γένεοϲ Οἰδίπου τ᾽ ἀρά,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύοϲ·
ἔτευξα τύμβῳ μέλοϲ
θυιάϲ, αἱματοϲταγεῖϲ
νεκροὺϲ κλύουϲα δυϲμόρωϲ
θανόνταϲ· ἦ δύϲορνιϲ ἅ-
δε ξυναυλία δορόϲ.

---

802 πολισσοῦχοι   803 οἳ δὴ κάδμου πύργουσ ‖ τὸυσ δ᾽ ἐρύεσθαι pr., sed cum ras. super υ in τουσ. τόυσθε, ῥύεσθε sec.   806 πόλεωσ ἀσινεῖ σωτῆρι   808 πολεμάρχουσ   809. 810 ἐπωνυμίαν ‖ καὶ πολυνεικεῖσ   811 ἀσεβῆ pr. ut videtur. ἀσεβ*ῖ rec, paenultima fort. ε   814 καρδίαι, sed ultima fort. m. sec.   τί, sed ι sec. in ras.   περιπίτνει pr. περιπιτνεῖ rec.   816 θ**ὰσ pr. θυϊὰσ rec. in ras.   817 δυσφόρωσ (non δυσμόρωσ)   818 ἁ ‖ δε   819 ante δορόσ ras.

---

802 ὁ τρόπος ἐξοχή. Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί   805 πότερον χαίρω: φρονίμωϲ ὁ ποιητὴϲ μέϲην ὁδὸν ἔδραμεν, καὶ ϲωθείϲηϲ τῆϲ πόλεωϲ ἄτοπον (i. ἄτοπον ἡγεῖται) τὸ θρηνεῖν. καὶ οὐχ ὁϲίη κταμένοιϲιν ἐπ᾽ ἀνδράϲιν εὐχετάαϲθαι   (κἀπολολύξω: μετὰ χαρᾶϲ παιωνίϲω)   808 ἐπὶ κακῷ τεχθένταϲ   (ἢ τοὺϲ μὴ τεκνοποιήϲανταϲ)   809 οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶϲ: ὀρθῶϲ οὖν καὶ ἐπωνύμωϲ Ἐτεοκλῆϲ καὶ Πολυνείκειϲ (i. Πολυνείκηϲ) ἐκλήθηϲαν   812 καὶ τελεία γένεοϲ: καὶ τελουμένη ἐπὶ τῷ γένει τοῦ Οἰδίποδοϲ ἀρά   814 περιπίπτει φόβοϲ κακοῦ   815 ἔτευξα τύμβῳ μέλοϲ: τὸ ἑξῆϲ, κλύουϲα αὐτοὺϲ δυϲμόρωϲ θανόνταϲ ὑπὸ δορὸϲ ἀλλήλων ἐπιτυμβίδιον θρῆνον ἔτευξα, ὡϲ θυιάϲ   818 ἦ δύϲορνιϲ ἅδε: δυϲοιώνιϲτοϲ γέγονεν αὐτοῖϲ ἡ ϲυμφορὰ τῆϲ μάχηϲ. ἐπὶ κακῷ ϲυνῆλθον εἰϲ μάχην

ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε ἀντ. α΄
πατρόθεν εὐκταία φάτις,
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν·
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.

τάδ' αὐτόδηλα· προῦπτος ἀγγέλου λόγος· στρ. β΄
διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ' ἀγανόρεα κακά,
αὐτοφόνα, δίμορα, τέλεα τάδε πάθη· τί φῶ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι δόμων ἐφέστιοι;
ἀλλὰ γόων, φιλίαι, κατ' οὖρον

ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν ἀντ. β΄
πίτυλον, ὃς αἰεὶ δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,

---

820 ἀπεῖπεν 823 ἀμφιπτόλιν 826 ἄσπιστον 828 πρ**τοσ pr. (ρ fort. corr. ex τ). προῦπτοσ rec. in ras. 829 διπλαῖ* μερίμναι* pr., ubi μέριμναι* e corr. ἀνορέα ‖ κάκ' 830 δίμοιρα τέλεια τὰ πάθη, sed ρα corr. ex ρὰ 831 πόνοι πόνων ‖ δόμων 832 γόον ὦ φίλαι οὖρον pr. οὖρrον rec., sed r rursus erasa 834 αἰὲν 835 τὰν ἄστονον μελάγκροκον ‖ ναύστολον θεωρίδα

---

820 οὐδ' ἀπεῖπεν: οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινὰ παρὰ Οἰδίποδος 822 ἐπεὶ οὐκ ἐπείσθη Ἀπόλλωνι 823 μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν: ἡ δὲ φροντίς, ἣν ἔσχεν ὁ Λάϊος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεσπίσματα παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς πόλεως οὐχ ἡσύχασεν, οὐκ ἀμβλύνεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀξέως τελεῖται 824 ἀπρακτεῖ 827 ἀλλ' ἔργῳ αἰακτά: θρηνητικά 828 τὰ δ' αὐτόδηλα: αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ ὁ χορὸς τὰ σώματα βασταζόμενα ὁμολογούμενος 829 κάκ' αὐτοφόνα: ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο 831 ἢ τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇδε τῇ ἑστίᾳ καὶ τοῖς οἴκοις τούτοις 834 (κτύπον)
835 τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς τὰν ναύστολον θεωρίδα: οὐ τὴν [θεωρίδα: τὴν] τοῦ Χάρωνος ναῦν θεωρίδα εἶπεν. κυρίως δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἡ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. λέγει δὲ ὅτι ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν ὥσπερ οἶδεν ὁ στόνος τὴν ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἣν μηδὲ ἥλιος ὁρᾷ, ἢ τὴν ἀναπνοήν. ἁγνὴ γὰρ ἐκείνη ἡ εἰς Δῆλον ἀπιοῦσα. πάνδοκον δέ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας (τὴν ἔχουσαν μέλαν λαῖφος)

τὰν ἀςτιβῆ ᾿πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρςον.

ἀλλὰ γὰρ ἥκους᾿ αἵδ᾿ ἐπὶ πρᾶγος
πικρόν, ᾿Αντιγόνη τ᾿ ἠδ᾿ ᾿Ιςμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί ςφ᾿ ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
ςτηθέων ἥςειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυςκέλαδόν θ᾿ ὕμνον ᾿Ερινύος
ἰαχεῖν, ᾿Αΐδα τ᾿
ἐχθρὸν παιᾶν᾿ ἐπιμέλπειν.
ἰώ,
δυςαδελφόταται παςῶν, ὁπόςαι
ςτρόφον ἐςθῆςιν περιβάλλονται,
κλαίω, ςτένομαι, καὶ δόλος οὐδείς,
μὴ ᾿κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ἰὼ ἰὼ δύςφρονες, ςτρ. α΄
φίλων ἄπιςτοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρῴους δόμους ἑλόν-
τες μέλεοι ςὺν ἀλκᾷ.

836 τὰν ἀστιβ*ῖ pr. ἀπόλλω** ‖ νι· τᾶν 838 αἶδ᾿ ἐπὶ πράγοσ 840 ἀδελφοῖν οὐκ sine interpunctione 846 ἐχθρῶν in ἐπιμέλπειν ἐ corr. sec. m. ex ι, rasum autem et supra ι et in sinistra parte supra π 847 ἰὼ proximo v. sociatum 852 sqq. — lineola praemissa versibus 852. 856. 858. 872. 875. 890, item v. 870 (ubi vide) ante versus initium πεπλαγμένουσ: praeterea nihil eius modi (praeter quasdam rasuras, de quibus v. ad 865. 887. 889) usque ad 892
855 ἀλκᾶι, sed in mrg. m. scholiastae (i. e. sec.) γρ αἰχμᾶι

836 (ἐφερμηνευτικόν) 838 ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, τοῦτ᾿ ἔςτιν ἐπὶ τὴν ςυμφορὰν αἱ ἀδελφαὶ τῶν βαςιλέων 843 ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον: δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεςθαι ὡς προακουςάςας, ὑπακούειν δὲ ἐκείνας
846 ἔςτι γὰρ καὶ παιὰν ἐπ᾿ ἀγαθοῖς 847 ἰὼ δυςαδελφόταται: ὦ δυςαδελφόταται παςῶν παρθένων, αἳ μήτρας (i. μίτρας) κατὰ τὴν φθορὰν λύονται. ἀντὶ δὲ τῆς μήτρας (i. μίτρας) καὶ ζώνης νῦν ςτρόφον εἶπεν
850 ςτένομαι: ἀντὶ τοῦ ςτένω ᾿Αττικῶς. καὶ γὰρ ἰατρεύομαι καὶ ἀλεύομαι φαςίν 851 ὅτι οὐκ ἐκ ψυχῆς θρηνῶ 853 ἐν κακοῖς ἀκμῆτες
854 πατρῴους δόμους ἑλόντες: αἴτιοι τῆς ἁλώςεως γενόμενοι, πορθήςαντες, ἐρήμους ποιήςαντες τῷ ξίφει

HMIXOPION B

μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

HMIXOPION A

ἰὼ ἰὼ δωμάτων ἀντ. α′
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, τί δὴ· διήλ-
λαχθε cὺν cιδάρῳ.

HMIXOPION B

κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

HMIXOPION A

δι' εὐωνύμων τετυμμένοι, cτρ. β′

HMIXOPION B

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
cπλάγχνων τε πλευρωμάτων

. . . .

---

859 ἐρριψιτ*χοι pr. ἐρριψίτοχοι (ι supra) rec. 860 ἰδόντεσ· ἤδη 861 σιδάρωι fort. sec. ex σιδάρω inter 861 et 862 insertus hic v.: οὐκ ἔτ' (ε e corr.) ἐπὶ φιλίαι (φιλία pr.). ἀλλ' ἐπὶ φόνωι (φόνω pr.) διεκρίθητε· 865 δῆτα ante v. 866 — nota erasa, sed deinceps ὁμ——οσπλάγχνων post 866 nihil lacunae 867 sqq. tales sunt:

αἳ αἳ δαιμόνιοι αἱ αἳ δ' ἀντιφόνων
θανάτων ἀραί· — διανταίαν λέγει σπλαγὰν
δόμοισι καὶ σώμασιν·
— πεπλαγμένουσ ἐνέπω· — ἀναυδάτωι μένει

ubi v. 2 λέγει (σ supra) rec., supra ἀν autem ras. 3 ante δόμοισι — erasum 4 ἐνέπω (ν supra) sec. (pr.?) ἀναυδάτω pr. ἀναυδάτωι sec. (pr.?)

---

860 τὴν ἴcην μοῖραν λαχόντες ἤδη διήλλαχθε: ἡ διαλλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ ἀναιρέcει τῇ cιδήρου 862 κάρτα δ' ἀληθῆ: τῷ ὄντι ἡ τοῦ Οἰδίποδοc Ἐρινὺc ἐτελείωcε τὰc ἐκείνου ἀρὰc κατὰ τῶν παίδων 864 δι' εὐωνύμων τετυμμένοι: τὸ ἑξῆc, διήλλαχθε δι' εὐωνύμων. τοῦτο δὲ cυμβαίνει ἐν τοῖc κατὰ τὸ ἐναντίον ἱcταμένοιc 865 ὁμοcπλάγχνων τε πλευρωμάτων: διαμπὰξ ἀλλήλων τὰc πλευρὰc τρώcαντεc. ἑκάτεροc γὰρ τῶν μονομαχούντων τὸ ἀριcτερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου τιτρώcκειν βούλεται. οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν καθήκαcιν οἱ ὁμόcπλαγχνοι

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

διανταίαν λέγεις πεπλαγμένους
καὶ δόμοισιν ἐννέπειν,
ἀναυδάτῳ μένει
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
cὺν διχόφρονι πότμῳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

διήκει δὲ καὶ πόλιν cτόνος. ἀντ. β'

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

cτένουcι πύργοι, cτένει
πέδον φίλανδρον, μενεῖ
κτέανά τ' ἐπιγόνοιc.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

δι' ὧν αἰνομόροιc,
δι' ὧν νεῖκοc ἔβα θανάτου τέλοc.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

ἐμοιράcαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥcτ' ἴcον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ

---

873 ἀραίαι 874 πατρὸσ ‖ διχόφρονι 875 κτέανατ', sed αν litteris rescriptis rec., ultima α corr. rec., fort. ex ε 880 ἔβα ‖ καὶ θανάτου 882 ὥσθ' pr. ὥσθ' (τ superscr.) sec. ἶσον

---

870 διανταίαν λέγειc πλαγάν: πληγὴν λέγειc διαμπὰξ γενομένην, καὶ ἐπὶ τῶν cωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶc 872 ἀναυδάτῳ μένει: ἀνήρηνται ὑπ' ἀλλήλων ἰcχύϊ μεγάλῃ καὶ ἀλαλητῷ ἀκαθέκτῳ ὀργῇ 874 οὐχ ὁμονοοῦντεc 875 ὁ τούτων cτεναγμὸc ἥψατο καὶ τῆc πόλεωc 877 μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοιc: ἄλλοιc ἔcται τὰ χρήματα δι' ἃ ἀπώλοντο. ἢ οὕτωc, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷον τὰ ὀνείδη, διήξει μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν ὡc ἐπὶ οὐcίαc, οἷον κληρονομήcουcι τῶν παθῶν οἱ παῖδεc 881 ὀξυκάρδιοι: ὀξύθυμοι ὄντεc ἐμοιρήcαντο καὶ διενείμαντο τὰ κτήματα ὥcτε ἴcον λαχεῖν. φηcὶ δὲ τὰc ταφάc 883 διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία: μέμφονται δὲ οἱ φίλοι αὐτῶν τὸν διαλλακτῆρα cίδηρον ὡc μηδετέρῳ χαριcάμενον

---

881 ἶcον H

ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν, στρ. γ'
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
τάχ' ἄν τις εἴποι τίνες,
τάφων πατρῴων λαχαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

δόμων μάλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοῖς
προπέμπει
δαϊκτὴρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογα-
θής, ἐτύμως δακρυχέων
ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μου μινύθει,
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν, ἀντ. γ'
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.

---

884 οὐ ‖ κἀμεμφία 886 σιδηρόπληκτοι ante 887 et 889 —— nota erasa 887 σιδαρόπληκτοι (sic) μένουσι inter 887 et 888 insertus hic versiculus: τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ· (= 865) 888 τισ, sed σ sec. in ras., fort. etiam ι e corr., cum spatium tribus litteris sufficiat 889 πατρώων 890 μάλ' ἀ̄χάεσσα τοὺσ πρὸπέμπει, sed fort. apostrophus et spiritus una cum — m. sec. μάλ' ἠχώ ἐπ' αὐτοὺσ in mrg. m. rec. 892 $\overset{o}{X}$ praemissum 893 δαΐφρω^{v} δ' οὐ ant. (non δαϊόφρων) φιλο*γαθὴσ cum exigua rasura 894 δακρυχέων δ' ἐκ 896 δοιοῖν 897 hemichorii nota ημι $\overset{o}{X}$ praecedit πάρεστιν δ' 898 πολίταισ

---

888 τάχ' ἄν τις εἴποι: ὡς ἀνοήτως αὐτὸ εἰπούσης ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσι 889 αἱ σκαφαί·. τὸ (i. ὡς τὸ) φυτὸν ἀμφελάχαινεν 890 λείπει τὸ προπομπά (προπομπῶ?) 892 αὐτόστονος: ἐν ἑαυτῷ τὸν στόνον ἔχων. ὁ δὲ γόος, φησίν, αὐτοπήμων ἐστίν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων καὶ τὰ πολέμια (893) δαΐφρων δὲ, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων δαΐζων τὰς φρένας 895 ἐκ βάθους θρηνῶν 896 κλαιούσης τοὺς δύο βασιλεῖς 897 πάρεστιν εἰπεῖν: πάρεστιν ἐπ' ἀμφοτέρων τοῦτο εἰπεῖν, ὁ μὲν βασιλικῶς ἐκβαλὼν τὸν ἀδελφόν, ὁ δὲ βασιλικῶς ἐπιστρατεύσας 898 ἀντίοι γενόμενοι εἴς τε Θηβαίους καὶ Ἀργείους 900 μετὰ φθορᾶς

---

890 προπομπῶ H

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

δυςδαίμονάς σφ' ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασῶν
γυναικῶν, ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται,
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑ-
τᾷ θεμένα, τούςδ' ἔτεχ'· οἳ δ'
ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
χερςὶν ὁμοςπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ὁμόςποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι — στρ. δ'
διαρταμαῖς οὐ φίλαις,
ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζοὰ φονορύτῳ
μέμικται, κάρτα δ' εἴς' ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων
ὁ Πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς,
θηκτὸς σίδαρος, πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης,
ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀλαθῆ.

---

901 — praemissum δυσδαίμων σφιν ἡ τεκοῦσα 902 προπασᾶν pr. προπασῶν sec. 904 αὐτᾶσ, (sed spiritu eraso) αὐταῖ 906 ἐτελεύτᾱσαν ὑπ' ἀλλᾱλοφόνοισ 908 Ismenae nota ἰσμ (η supra) — praescripta 909 διατομαῖσ* pr. διάτομαῖσ* sec. 911 νείκ*οσ 912 ημ abest 913 φονορρύτω 914 εἶσ' 915 χ (ο supra) — praefixum 918 δατητᾶσ 919 ἀρᾶι pr. ἀρὰν sec. πατρὸσ ἀληθῆ (.α. supra) ant.

ἐλθούσας 901 δυςδαίμων: ὅτι ὃν ἔτεκεν ἄνδρα ἔςχεν 908 ὁμόςποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι: ἀδελφοὶ καὶ πανώλεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μαινομένῃ ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς φιλονεικίας. ἀποθανόντων γὰρ πέπαυται τὸ ἔχθος 912 ἐν δὲ γαίᾳ ζοά: ἡ ζωὴ αὐτῶν κέχυται ἐν τῇ φονορρύτῳ γῇ 914 τῇ συμφορᾷ κάρτα δ' εἴς' ὅμαιμοι: ὄντως ἀδελφοί εἰσι ταῖς προαιρέσεσι τοιοῦτοι ὄντες
915 πικρὸς λυτὴρ νεικέων: Πόντιος ὅτι οἱ Χάλυβες παράλιοί εἰσιν. ἔθνος γὰρ ἐν τῷ Πόντῳ οἱ Χάλυβες, ὅθεν ὁ σίδηρος. πυρὸς δὲ συθείς, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ κατασκευή 918 κακὸς δατητάς: πικρὸς μεριστὴς ὁ σίδηρος τῶν χρημάτων. ἐπειδὴ ἐπηράσατο διὰ ξιφῶν αὐτοὺς τὴν οὐσίαν νείμασθαι

HMIXOPION A

ἔχουϲι μοῖραν λαχόντεϲ, ὦ μέλεοι, ἀντ. δ′
διοϲδότων ἀχθέων·
ὑπὸ δὲ χώματι γᾶϲ
πλοῦτοϲ ἄβυϲϲοϲ ἔϲται.

HMIXOPION B

ἰὼ πολλοῖϲ ἐπανθίϲαντεϲ
πόνοιϲι γενεάν·
τελευτᾷ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν
ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένουϲ·
ἕϲτακε δ' Ἄταϲ τροπαῖον ἐν πύλαιϲ,
ἐν αἷϲ ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήϲαϲ ἔληξε δαίμων.

ANTIΓONH

παιϲθεὶϲ ἔπαιϲαϲ. προῳδόϲ

IϹMHNH

ϲὺ δ' ἔθανεϲ κατακτανών.

ANTIΓONH

δορὶ δ' ἔκανεϲ ϲτρ. α′

---

920 Antigonae nota αν^{τ} — praefixa λαχόντεϲ μέλεοι 921 ἀχέων 922 ϲώματι 924 ἰϲμ^{η} — praecedit ἐπανθήϲαντεϲ 925 πόνοιϲι γενεὰν ‖ πόνοιϲί γε δόμουϲ, sed $\text{δόμουϲ}^{\text{οι}}$ rec. 926 αἶδ' pr. αἵδ' sec. 928 παντρόπω pr. παντρόπω^{ι} sec. 929 ἕϲτακεν pr. $\text{ἕϲτακεν}^{\text{δ'}}$ rec. ἄτασ τροπαῖον pr. τρόπαῖον sec. 932 ἰϲμ^{η} praefixum, hinc autem (praeter unum v. 943) constanter tantum — nota usque ad 989, nisi ubi eam prorsus omissam testamur 933 ἔκτανεϲ

---

923 γᾶϲ πλοῦτοϲ ἄβυϲϲοϲ ἔϲται: πολλὴ τῆϲ γῆϲ ἀφθονία ὑποκείϲεται αὐτοῖϲ. ἢ οὕτωϲ, ὑπὸ γῆϲ δὲ ὁ πολὺϲ πλοῦτοϲ αὐτοῖϲ κέκρυπται, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀφανείᾳ 926 τελευτᾷ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν: ἐπὶ δὲ τῇ τελευτῇ αὐτῶν αἱ ἀραὶ τοῦ Οἰδίποδοϲ ἐπηλάλαξαν 928 παντρόπῳ φυγᾷ γένουϲ: οἷον οὐκ ἔτι φέρει τὰϲ ϲυμφορὰϲ τὸ γένοϲ, ἀλλὰ δέδωκεν νῶτα τοῖϲ κακοῖϲ, τῆϲ δὲ ἄτηϲ τρόπαιον ἕϲτηκεν 928 (immo 924) (οἱ πολλὰ κακὰ ἰδόντεϲ 928 τοῦ ἰδίου) 932 καταχθεὶϲ (i. παταχθεὶϲ) ἐπάταξαϲ ἀνῃρέθηϲαν οὕτωϲ· ὁ πλήξαϲ ἐπλήγη, ὁ δὲ κατακτανὼν, ἀνελὼν τὸν ἕτερον, ἀπέθανεν

ΙϹΜΗΝΗ

δορὶ δ᾽ ἔθανεϲ ἀντ. α′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

μελεόπονοϲ. ϲτρ. β′

ΙϹΜΗΝΗ

μελεοπαθήϲ. ἀντ. β′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἴτω γόοϲ. ϲτρ. γ′

ΙϹΜΗΝΗ

ἴτω δάκρυ. ἀντ. γ′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

πρόκειϲαι κατακτάϲ. ϲτρ. δ′

ΙϹΜΗΝΗ

* πρόκειϲαι φονευθείϲ. * ἀντ. δ′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἠέ. ϲτρ. ε′

ΙϹΜΗΝΗ

ἠέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

μαίνεται γόοιϲι φρήν.

ΙϹΜΗΝΗ

ἐντὸϲ δὲ καρδία ϲτένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἰὼ ἰὼ δακρυτὲ ϲύ.

ΙϹΜΗΝΗ

ϲὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

πρὸϲ φίλου ἔφθιϲο.

---

937 sqq. horum haec species:

— ἴτω γόοσ — ἴτω δάκρυα·
προ*κείσεται κατακτάσ· ἠέ ἠέ
μαίνεται γόοισι φρὴν· ἰσμ (Η) ἐντὸσ δὲ καρδ**ία, στένει·
— ἰὼ ἰὼ πανδάκρυτε, σύ· — σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε·

946 φίλου γ᾽

---

937 ἴτω γόοϲ, ἴτω δάκρυα: ποτὲ πρὸϲ τοῦτον, ποτὲ πρὸϲ ἕτερον. ἴτω, κοιμάϲθω καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸϲ προκείϲεται, τοῦτ᾽ ἔϲτι τέθνηκεν 939 δηλονότι νεκρόϲ

ICMHNH

καὶ φίλον ἔκτανες.

ANTIΓONH

διπλᾶ λέγειν

ICMHNH

διπλᾶ δ' ὁρᾶν

ANTIΓONH

ἄχεα δοιὰ τάδ' ἔγγυθεν

ICMHNH

πέλας ἀδελφὰ δ' ἀδελφεῶν.

ANTIΓONH

ὀλοὰ λέγειν.

ICMHNH

ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

ANTIΓONH

ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά.

ICMHNH

μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ANTIΓONH

ἠέ. ἀντ. ε'

ICMHNH

ἠέ.

ANTIΓONH

δυσθέατα πήματα.

---

950 —— ἀ**χέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν 951 —— πέλασ δ' αἶδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν 952. 953 absunt 955 οἰδίπου, σκιά· (prorsus ut v. 971) 956 nihil notae praefixum μέλαινα τ' pr. μέλαινά τ' sec. μεγασθενὴσ τίσ, εἶ 957 sqq.:

—— ἠὲ ἠὲ δυσθέατα πήματα ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶσ ἐμοί·
—— οὐδ' ἵκεθ' ὡσ κατέκτανεν· —— σωθεὶσ δὲ, πνεῦμ' ἀπώλεσεν·
—— ἀπώλεσεν δῆτα· —— καὶ τόνδ' ἐνόσφισεν·

ubi ἐδ in ἐδείξατ' corr. ex ἔδ

---

950 ἀχέων τοίων: τοῖς πάθεσιν ἀγχιστεύοντα [ἀγχιστεύουσαι] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλότρια ἀχέω: ἤγουν θρῆναι (i. θρήνων) 951 πέλας δ' αἵδ' ἀδελφαί: ἐγγὺς δὲ τῶν κακῶν καὶ ἡμεῖς αἱ ἀδελφαὶ ἐσμὲν ὧν καὶ οἱ ἀδελφοί 952 ἐφύμνιον 955 Οἰδίπου σκιά: ὁ ἀσθενὴς Οἰδίπους· ὅτι δοκεῖ νῦν οὐδὲν ὑπάρχειν 957 ἠὲ ἠὲ δυσθέατα: τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκη, ἐκ τῆς φυγῆς ἐπανήκοντες ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μεινάσῃ ἐδείξατε ὀδύνας

ΙCΜΗΝΗ

ἔδειξε δ᾽ ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οὐδ᾽ ἵκεθ᾽, ὡς κατέκτανεν.

ΙCΜΗΝΗ

cωθεὶς δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεcεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὤλεcε δῆτα, ναί.

ΙCΜΗΝΗ

τόνδε δ᾽ ἐνόcφιcεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

τάλαν γένοc.

ΙCΜΗΝΗ

τάλαν πάθοc.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

δίπονα κήδε᾽ ὁμώνυμα.

ΙCΜΗΝΗ

δίυγρα πήματα παλμάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὀλοὰ λέγειν.

ΙCΜΗΝΗ

ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ᾽ Οἰδίπου cκιά.

ΙCΜΗΝΗ

μέλαιν᾽ Ἐρινύc, ἦ μεγαcθενήc τιc εἶ,

---

965 —— τάλανα καὶ πάθόν·, sed priore in πάθόν accentu deleto
966 —— δύστονα 967 δίϋγρα τριπάλτων πημάτων 970 —— μοῖρα sine ἰὼ μογερᾶ̆ 971 ante πότνια τ᾽ nota —— erasa οἰδίπου, σκιά· (ut v. 955) 972 ante μέλαινά τ᾽ item erasa —— nota μεγασθενήστισ εἶ

---

960 οὐδ᾽ ἵκεθ᾽ ὡc κατέκτανε: ὁ Ἐτεοκλῆc. πρῶτοc γὰρ κατέκτανε τὸν Πολυνείκην 961 cωθεὶc δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεcεν: cωθεὶc ἀπὸ τῆc φυγῆc ἀπώλεcεν τοῦ Ἐτεοκλέουc τὸ πνεῦμα. ἢ τὸ αὐτοῦ· ὃ καὶ μᾶλλον 965 τλητικὰ πεπονθόc 967 δίυγρα: ζῶντα πήματα χεόμενα καὶ πολλά. τριπάλτων δὲ πημάτων, cφοδρῶc πηδηcάντων 968 τὸ ἐφύμνιον. ταῦτα δὲ λέγει ὡc βαρέωc φέρων

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

cύ τοί νιν οἶcθα διαπερῶν, cτρ. ϛ′

ΙCΜΗΝΗ

cὺ δ' οὐδὲν ὕcτερος μαθών, ἀντ. ϛ′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν, cτρ. ζ′

ΙCΜΗΝΗ

δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. ἀντ. ζ′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ πόνος cτρ. η′

ΙCΜΗΝΗ

ὦ κακὰ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

δώμαcι ἀντ. η′

ΙCΜΗΝΗ

καὶ χθονί,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

πρὸ πάντων δ' ἐμοί cτρ. θ′

ΙCΜΗΝΗ

καὶ τὸ πρόcω γ' ἐμοί. ἀντ. θ′

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἰὼ δυcπότμων cτρ. ι′

ΙCΜΗΝΗ

ἄναξ 'Ετεόκλεις.

---

973 τοίνυν 975 sqq. sic scripti:

— ἐπεὶ κατῆλθεσ ἐσ πόλιν· δορόσ γε τῶιδ' ἀντηρέτασ· (η supra)
— ὀλοὰ λέγειν — ὀλοὰ δ' ὁρᾶν — ἰὼ πόνοσ·
— ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασιν — καὶ χθονὶ· πρὸ πάντων δ' ἐμοί·
καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί· — ἰὼ ἰὼ δυστάνων κακῶν ἄναξ·
— ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι — ἰὼ δαιμονῶντεσ ἐν ἄτα*ι·

ubi v. 1 ἀντηρέτασ (η supra) ant. 4 κακῶν (ϊ supra) in mrg. adscriptum m. scholiastae ·Ϛ· ετέοκλειc ἀρχηγέτα 5 ἄτα* pr. ἄται sec.

---

973 cὺ τοίνυν οἶcθα: cὺ οἶδας, ὦ 'Ετεόκλεις, τὴν Μοῖραν ὅcον δύναται διαβὰς αὐτήν 974 cὺ δ' οὐδὲν ὕcτερος: cὺ δὲ οὐ μετουπολὺ οὐδὲ ὕcτερον ἔμαθες ἄντικρυς τὸν ἀδελφόν cου πολεμήcας 976 ἀντηρέτης: ὀρθή ἐcτιν. ἀντιcτάτης τῷ 'Ετεοκλεῖ 968 ὀλοὰ λέγειν: οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὀλοά, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶcθαι. κεῖται γὰρ τὰ cώματα 977 ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος ἃ δι' ὑμᾶς ἔχομεν

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

cὺ δ' ἀρχαγέτας ἀντ. ι΄

ΙCΜΗΝΗ

. . . . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἰὼ πάντων πολυcτονώτατοι. cτρ. ια΄

ΙCΜΗΝΗ

. . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἰώ, ἰώ, δαιμονῶντες ἄτᾳ.

ΙCΜΗΝΗ

ἰώ, ἰώ, ποῦ cφε θήcομεν χθονός; ἀντ. ια΄

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἰώ, ὅπου τιμιώτατον.

ΙCΜΗΝΗ

ἰώ, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοιc τῆcδε Καδμείαc πόλεωc·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸc
θάπτειν ἔδοξε γῆc φίλαιc καταcκαφαῖc·
cτέγων γὰρ ἐχθροὺc θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει,

---

986 ἰὼ pr. ἰὼ (superscr. ἰὼ) sec. (pr.?) 989 Κῆρυξ — praemissum ἀπαγγέλειν pr. ἀπαγγέλειν (superscr. λ) sec. (pr.?) 991 ευνοία pr. εὐναίαι sec. (non pr.) 993 cτυγῶν pr. cτυγῶν (superscr. εἴργων δηλονότι) 'a manu glossatoris'

---

983 ἐπιπονώτατοι. λείπει τὸ ἀδελφοί. πολλοὺc πόνουc πονήcαντεc 985 λυccήcαντεc 986 εἰc ποῖον τῆc γῆc τόπον 987 ὅπου τιμιώτατον μέροc 988 παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρόc 989 τὰ δόξαντα τοῖc προβούλοιc ἀπαγγεῖλαί με χρή 992 (immo 991) εὐφήμωc τὸν τάφον εὐνὴν εἶπεν. ἔδοξεν οὖν τοῖc προβούλοιc τῶν Θηβαίων τὸν Ἐτεοκλέα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ τάφου καταθάπτεcθαι. διὰ μέντοι τοῦ θάπτειν Ἐτεοκλέα ἀπαγορεύει καὶ μὴ θάπτεcθαι Πολυνείκην. γῆc δὲ καταcκαφὰc εἶπεν οἷον τὰc κάτω cκαφάc. ὑπὲρ ἱερῶν πατρῴων ὁcίωc μαχόμενοc ἀπέθανεν ἀμέμπτωc cκάπτονταc καὶ τάφον ποιοῦνταc αὐτῷ φιλίουc 993 εἴργων δηλονότι

---

992 Θηβαίων ἐτεοκλέα H

ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνῄσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε, Πολυνείκους νεκρόν,
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλών, ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.

---

994 δ' add. m. sec. 996 ἀμφιτοῦδ' 1000 ἐμποδῶν 1002 πατρώων 1004 πετηνῶν (non ποτηνῶν) 1008 ἄτιμον* ἐκ φορᾶσ 1009 ἔδοξεν τέ**λει 1010 ἀν (τ supra) praefixum 1011 θέλοι 1012 κ' ἀνακίνδυνον βάλω 1013 θάψασ 1014 τῆνδ' 1015 post κοινὸν ras. 1016 κ' ἀπὸ 1017 τοὶ γὰρ κακὰν pr. κακῶι sec.

---

994 λείπει ἡ ὑπέρ· ὑπὲρ ἱερῶν 995 παρὰ τὸ εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμυν (ε supra) 1001 ὄνειδος τῷ Πολυνείκει ὥστε μὴ ἑλεῖν αὐτὸν τὴν πόλιν 1007 μήτε μὴν ὀξυτάτοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν 1009 τῷ τάγματι πλήθει 1017 ἀδελφῷ δι' ἀνάγκην γεγονότι κακῷ

τούτου δὲ cάρκας οὐδὲ κοιλογάςτορες
λύκοι cπάcονται· μὴ δοκηcάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῇ καὶ καταcκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ οὖcα, τῷδε μηχανήcομαι,
κόλπῳ φέρουcα βυccίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω, μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.
θάρcει· παρέcται μηχανὴ δραcτήριος.

ΚΗΡΥΞ

αὐδῶ πόλιν cε μὴ βιάζεcθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

αὐδῶ cε μὴ περιccὰ κηρύccειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ

τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

τράχυν'· ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήcεται.

ΚΗΡΥΞ

ἀλλ' ὃν πόλις cτυγεῖ, cὺ τιμήcεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ δυcτετίμηται θεοῖc.

ΚΗΡΥΞ

οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

παθὼν κακῶc κακοῖcιν ἀντημείβετο.

1019 τούτω 1020 σπάσονται pr. ut vid. *πάσονται (superscript: γευσονται) 'a m. glossatoris' 1021 αὐτῶ 1023 θάρσει· παρέσται sic 1024 κ' αὐτὴ δόξη 1026—1038 singulis praefixa — nota, item versibus 1043. 1048. 1052, v. autem 1039 et 1058 ἡμι (superscript: χ) et ἡμιχ (superscript: ο), ceteris usque ad finem nihil 1029 γενήσσεται 1030 τάφω (superscript: ι) 1031 διατετίμηται cum exigua super α in δια rasura 1032 τῆνδε 1033 παθῶν

1019 μεγαλογάcτορες 1020 μὴ τοῦτο ἀρεcάτω γεύcονται 1023 τῷ τοῦ βυccίνου πέπλου κόλπῳ τὴν γῆν παρακομίζουcα, ὡc ἐπιβάλλειν μέλλουcα χῶμα, διὰ τὸ ὀρύττειν μὴ δύναcθαι 1025 παρέcται μηχανὴ δι' ἧc αὐτὸν θάψω 1028 τραχὺc ἔcται ὁ δῆμοc ἐν ἐλευθερίᾳ τοῦ πολέμου γενόμενοc 1029 λέγε πολλάκιc, τραχὺc ἔcται ὁ δῆμοc, ἀλλ' ὅμωc οὐκ ἀναcτείλῃc με θάψαι 1031 τὰ περὶ τῆc τιμῆc τούτου ὑπὸ θεῶν κέκριται

ΚΗΡΥΞ

ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

. . . .

ΚΗΡΥΞ

ἔρις περαίναι μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΥΞ

ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω σύστ.
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν

1035 nihil lacunae 1039 inter φεῦ et φεῦ magnum intervallum 1042 πρυμνόθεν 1043 τί δ' ἐρῶ· 1044 μήτεσε 1049 τεύξηι 1050 θρῆνοσ 1051 εἶσιν· τίσ ἂν οὖν τὰ πείθοιτο· sed εἶσιν corr. ex εἰσὶν 1052 δράτω πόλισ 1054 ἡμεῖσ γὰρ ἴμεν

1034 ὑπὸ μόνου τοῦ Ἐτεοκλέους ἀδικηθεὶς πάντας ἐπολέμησε τοὺς Θηβαίους 1038 σῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ (σῇ γνώμῃ) ὃ βούλει πρᾶττε 1040 αἱ ἐπὶ τὸ (i. τῷ) φθείρειν γεγονυῖαι 1039 φεῦ φεῦ: διαιρεῖται ὁ χορὸς, τῶν μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, τῶν δὲ ὑπὲρ Ἐτεοκλέους οὐσῶν· ὥσπερ δὲ μεμέρισται ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί. καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη τῷ Ἐτεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει, ἡ δὲ Ἀντιγόνη τῷ Πολυνείκει 1051 τίς ἡμῶν ἐστι ταύτης τῆς γνώμης; 1052 δράτω

αἵδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
. . . . κοινὸν τόδ' ἄχος,
καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥςπερ τε πόλις ἀντιςύςτ.
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰςχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυςθῆναι τὰ μάλιςτα.

1055 αἱ δὲ γενεᾶ pr. γενᾶι sec. cum ras. 1056 nihil lacunae 1063 ἀλλοδαπῶ pr. ἀλλοδαπῶι sec.

Subscriptum est:

ῖ ~~~ ῖ ~~~ ἈΙCΧΎΛΟΥ ~~~ ⁖ ῖ ~~~ ἘΠΙΘΉΒΑC ~~~ ‘<7 ΤΈΛΟC: ~

πόλις: ὃ βούλεται ποιείτω εἰς τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη 1057 οὐ διόλου τὰ αὐτὰ δοκεῖ τῷ δήμῳ 1059 ἡμεῖς δ' ἅμα: ἅμα τῷ Ἐτεοκλεῖ ἐκκομιζομένῳ ἑπόμεθα 1061 μετὰ γὰρ μάκαρας: μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν ἑαυτοῦ παρέθηκεν ἰςχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ἐνίκηςαν οἱ ἡμέτεροι πολῖται καὶ οὐκ εἴαςε τὴν πόλιν ἡμῶν οὕτως ὑπὸ χειμερινοῦ κύματος κατακλυςθῆναι πρὸς τῶν Ἀργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι καὶ τὸ κατακλυςθῆναι ἐπήνεγκεν